SALA DE LECTUR

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VII
Nr. 5 (313)
joi
30 ianuarie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Plenara Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

În zilele de 27 şi 28 ianuarie au avut loc lucrările plenarei Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie.

La şedinţa de marţi au luat parte tovarăşii: Nicolae Ceauşescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraş, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Manea Mănescu, Iosif Banc, Mihai Gere, Dumitru Popescu, membri ai C.C. al P.C.R. şi ai guvernului.

La lucrările plenarei au participat de asemenea, prim-secretari ai comitetelor judeţene de partid, preşedinţii uniunilor judeţene ale cooperativelor agricole, directorii direcţiilor agricole judeţene, conducătorii institutelor de cercetări din agricultură şi ai unor staţiuni experimentale, preşedinţii unor cooperative agricole, secretari ai unor comitete de partid comunale şi din cooperative agricole.

Plenara a avut următoarea ordine de zi: Raportul privind îmbunătăţirea activităţii uniunilor cooperatiste în conducerea şi îndrumarea cooperativelor agricole şi sarcinile ce le revin pentru realizarea planului pe 1969; Proiectul de regulament privind organizarea şi retribuirea muncii în cooperativele agricole de producţie; Informare privind activitatea desfăşurată pentru constituirea fondului de pensii şi plata pensiilor pe anul 1968, proiectul de buget al Casei de pensii pe anul 1969.

Raportul la primul punct al ordinii de zi a fost prezentat de tovarăşul Vasile Vîlcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie.

Tovarăşul Vasile Vaida, membru al Biroului permanent al Consiliului U.N.C.A.P., preşedintele Casei de pensii, a prezentat informarea prevăzută în ordinea de zi.

În cadrul lucrărilor plenarei, la dezbaterea problemelor cuprinse în ordinea de zi au luat cuvîntul tovarăşii: Marin Argint, preşedintele Uniunii judeţene a C.A.P. Ilfov, Ion Popa, preşedintele C.A.P. Bălcaciu, judeţul Alba, Gheorghe Ghinea, prim-secretar al comitetului judeţean Botoşani al P.C.R., Pavel Rizo, preşedintele C.A.P. Valea lui Mihai, judeţul Bihor, ing. Ion Mănoiu, directorul Direcţiei agricole judeţene Braşov, Gheorghe Postolache, preşedintele C.A.P. Tîfeşti, judeţul Vrancea, ing. Constantin

(Continuare în pag. a 3-a)

Stimaţi tovarăşi,

Plenara Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie a dezbătut pe larg activitatea desfăşurată în anul 1968 în sectorul cooperatist al agriculturii. Au fost evidenţiate rezultatele pozitive, au fost aduse şi unele critici îndreptăţite, s-au făcut numeroase propuneri preţioase. Atît Consiliul Superior al Agriculturii cît şi Consiliul Uniunii Naţionale a Cooperativelor au sarcina de a studia propunerile, de a ţine seama de criticile aduse şi de a adopta, în continuare, măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii în agricultura ţării noastre.

Şedinţa dumneavoastră are loc în anul cînd se împlinesc 20 de ani de la hotărîrile plenarei Comitetului Central al partidului din martie 1949 privind transformarea socialistă a agriculturii. În acest sens, am putea spune că ea este şi o şedinţă festivă, făcînd bilanţul întregului proces de cooperativizare, al marilor succese obţinute pînă acum în agricultura noastră nouă. Aş dori, cu acest prilej, să felicit Consiliul Uniunii Naţionale, pe toţi cooperatorii, pe toţi lucrătorii din agricultura socialistă a patriei noastre.

Bilanţul acestor 20 de ani este deosebit de grăitor. El demonstrează că linia trasată de partidul comunist pentru unirea ţărănimii în cooperative agricole, pentru unirea eforturilor materiale şi a muncii ţărănimii noastre a dat rezultate bune. Astăzi putem spune cu îndreptăţită mîndrie că agricultura noastră a parcurs, în aceşti 20 de ani, perioada istorică de la mica proprietate — care nu asigura nici ţărănimii posibilitatea îmbunătăţirii vieţii, nici dezvoltarea economiei naţionale — la agricultura mare, socialistă, care s-a dovedit în stare să asigure creşterea bunăstării ţărănimii, sporirea contribuţiei ei la dezvoltarea avuţiei naţionale, la progresul României pe calea socialismului.

Dacă ne referim la realizările din ultimii 3 ani, care sînt primii 3 ani ai actualului cincinal, constatăm că programul de dezvoltare multilaterală a patriei, elaborat de partid, se înfăptuieşte cu succes în toate domeniile de activitate.

Aşa cum relevă Comunicatul publicat astăzi în presă asupra îndeplinirii planului de stat, prin munca plină de abnegaţie a clasei muncitoare, a ţărănimii cooperatiste, a tuturor lucrătorilor din agricultură, a intelectualităţii, se asigură progresul tot mai rapid al economiei socialiste şi, pe această bază, ridicarea nivelului de trai al populaţiei de la oraşe şi sate, creşterea gradului de civilizaţie materială şi spirituală a patriei noastre.

Întreaga experienţă a dezvoltării României confirmă încă o dată că factorul fundamental al progresului şi civilizaţiei îl constituie industrializarea socialistă, care asigură creşterea în ritm rapid a întregii economii naţionale, ridicarea tuturor regiunilor ţării, lichidarea decalajului faţă de ţările avansate economic, înflorirea generală a vieţii sociale în patria noastră, apărarea şi consolidarea independenţei naţionale. Iată de ce partidul nostru va continua să pună în centrul activităţii sale industrializarea ţării, văzînd în aceasta calea sigură spre edificarea deplină a socialismului, spre crearea condiţiilor pentru trecerea la construirea societăţii comuniste în România.

În acelaşi timp, Comitetul Central al partidului şi guvernul acordă o atenţie deosebită agriculturii, ţinînd seama de rolul important al acestei ramuri în condiţiile concrete ale ţării noastre, pentru formarea venitului naţional, pentru satisfacerea nevoilor economiei, ale întregului po-

(Continuare în pag. a 2-a)

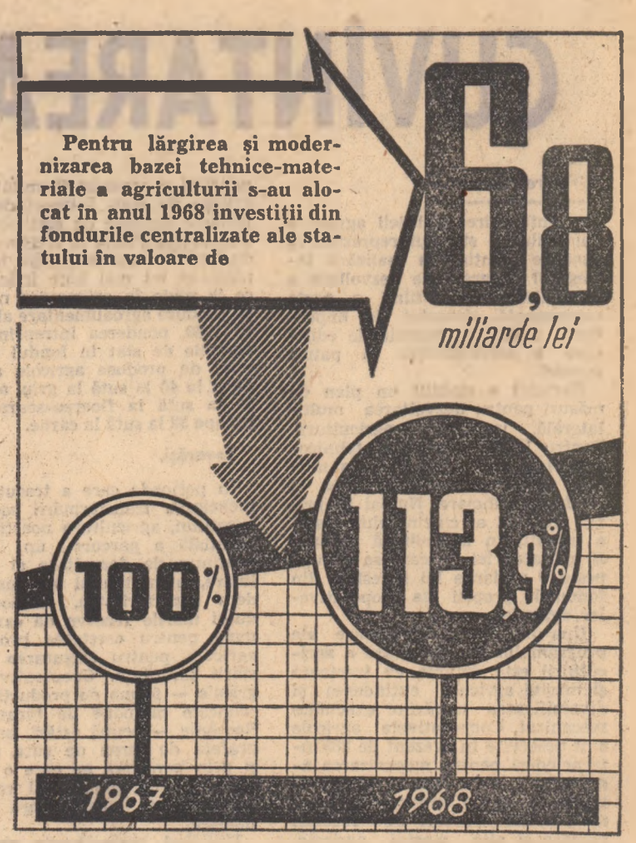
Pentru lărgirea şi modernizarea bazei tehnice-materiale a agriculturii s-au alocat în anul 1968 investiţii din fondurile centralizate ale statului în valoare de
6,8
miliarde lei
100%
113,9%
1967
1968

COMUNICATUL CU PRIVIRE LA ÎNDEPLINIREA PLANULUI DE STAT PE ANUL 1968 —

BILANŢ RODNIC

Am urcat încă o treaptă pe drumul luminos al desăvîrşirii construcţiei socialiste, pe care ne conduce cu înţelepciune partidul. Bilanţul muncii depuse de poporul nostru în anul 1968 — cel de-al treilea an al planului cincinal — este rodnic.

Imaginea acestui îmbucurător bilanţ ne-o prezintă, în graiul concis al cifrelor, Comunicatul cu privire la îndeplinirea planului de stat de dezvoltare a economiei naţionale a Republicii Socialiste România. Comunicatul relevă cu putere faptul că, poporul nostru, înfăptuind cu entuziasm programul stabilit de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român şi hotărîrile Conferinţei Naţionale, a obţinut noi şi importante realizări în toate domeniile vieţii economice şi sociale. Sarcinile planului cincinal pentru perioada 1966—1968 s-au înfăptuit cu succes. Au continuat în ritm susţinut industrializarea socialistă, modernizarea agriculturii, s-au dezvoltat ştiinţa, cultura şi arta, a crescut nivelul de trai al populaţiei.

Potenţialul crescînd şi dinamismul economiei noastre se reflectă cu deosebită elocvenţă în faptul că principalii indicatori care alcătuiesc tabloul dezvoltării de ansamblu a economiei naţionale se caracterizează prin însemnate depăşiri. Produsul social, de exemplu, a înregistrat în anul 1968 o creştere de 7,5 la sută, în comparaţie cu 1967, iar venitul naţional — de 7 la sută. Producţia globală a industriei — ramura conducătoare a economiei naţionale — a crescut anul trecut, faţă de 1967, cu 11,6 la sută, ceea ce corespunde unui spor de producţie în valoare de 24,9 miliarde de lei. Într-un singur an, industria a dat ţării o producţie care depăşeşte pe cea realizată în întreaga perioadă a primului cincinal. Ritmurile cele mai înalte s-au înregistrat în ramurile industriale care asigură valorificarea superioară a materiilor prime şi exercită o funcţie esenţială în ridicarea nivelului tehnic al economiei — energia electrică şi termică, metalurgia, construcţia de maşini şi chimia. Depăşiri importante caracterizează şi ceilalţi indicatori ai economiei noastre naţionale.

Forţa productivă a României s-a îmbogăţit, în cursul anului 1968, cu noi obiective. Au fost date în exploatare peste 560 de noi capacităţi de producţie şi obiective importante, precum şi alte investiţii care sporesc potenţialul productiv în toate ramurile economiei, lărgesc baza materială a activităţilor social-culturale şi de servicii pentru populaţie.

Anul 1968 a fost o perioadă de importante realizări şi pentru agricultură. Statul a continuat eforturile pentru lărgirea şi modernizarea bazei tehnice-materiale a agriculturii, pentru creşterea gradului de mecanizare şi chimizare a producţiei. În cursul acestei perioade, parcul de maşini şi tractoare a sporit cu peste 8 500 de tractoare fizice, 2 300 de semănători mecanice, 7 800 de combine pentru păioase şi porumb, precum şi cu alte maşini noi, perfecţionate, care au asigurat în continuare extinderea şi diversificarea mecanizării lucrărilor agricole. Pentru sporirea fertilităţii ogoarelor s-au folosit aproape 490 000 tone de îngrăşăminte chimice (substanţă activă), cu 11 la sută mai mult decît în anul precedent.

Progresele înregistrate de agricultura noastră sînt ilustrate şi de faptul că în întreprinderile agricole de stat au fost date în folosinţă noi complexe de creştere şi îngrăşare industrială a porcilor, îngrăşătorii de taurine şi complexe avicole, noi fabrici de nutreţuri combinate, ca şi alte obiective, au fost extinse suprafeţele ocupate de sere legumicole, de plantaţii de vii şi pomi fructiferi. A crescut, de asemenea, volumul construcţiilor zootehnice şi al serelor ridicate de cooperativele agricole din fondurile proprii şi din creditele acordate de stat. Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii şi-au îndeplinit planul volumului de lucrări în proporţie de 100,1 la sută. În toate sectoarele agriculturii a sporit numărul cadrelor de specialişti care-şi aduc aportul la organizarea şi sporirea producţiei.

Comunicatul consemnează faptul că în cursul anului 1968 s-au efectuat amenajări noi pentru irigaţii pe o suprafaţă de 137 000 de hectare, din care 83 000 de hectare în cooperativele agricole. La finele anului, suprafaţa amenajată pentru irigat a ajuns la 530 000 de hectare. Planul de punere în funcţiune a suprafeţelor amenajate pentru irigat, în primii trei ani ai cincinalului, s-a realizat însă numai în proporţie de 86 la sută. Este o sarcină de răspundere pentru oamenii din agricultură, pentru direcţiile agricole şi uniunile cooperatiste de a depune toate eforturile spre a înlătura această rămînere în urmă.

Dezvoltarea bazei tehnice-materiale a agriculturii, ca şi măsurile luate pentru mai buna organizare a întreprinderilor agricole de stat şi pentru întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producţie, au creat po-

(Continuare în pag. a 5-a)

CHEMAREA

CONSILIULUI UNIUNII NAŢIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCŢIE

Către întreaga ţărănime cooperatistă

Către uniunile judeţene ale cooperativelor agricole

Către toate cadrele din agricultura cooperatistă

Întregul nostru popor a primit cu entuziasm şi spirit de răspundere prevederile planului de stat pe anul 1969. Ca cetăţeni ai României socialiste, părtaşi la neîncetatele şi marile prefaceri care schimbă înfăţişarea ţării, ştim bine că înfăptuirea exemplară a acestor prevederi va marca creşterea în continuare, în ritm susţinut, a producţiei materiale, înflorirea ştiinţei, artei şi culturii, ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului. În acest proces complex de dezvoltarea a construcţiei socialiste, agriculturii noastre cooperatiste — care deţine o pondere însemnată în producţia agricolă a ţării — îi revin sarcini deosebite. Indicaţiile preţioase cuprinse în ampla cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Plenara Consiliului Uniunii Naţionale din 27—28 ianuarie a.c. reprezintă o nouă şi grăitoare mărturie a grijii permanente pe care partidul o manifestă faţă de viaţa ţărănimii, constituie pentru toţi oamenii muncii din agricultură, pentru uniunile cooperatiste, un îndrumar preţios în activitatea viitoare.

În ultimii ani, agricultura cooperatistă a înregistrat succese de seamă. În anul 1968, de exemplu, an care, după cum se ştie, nu a întrunit condiţii climaterice dintre cele mai favorabile, valoarea producţiei globale a crescut cu aproape 11 miliarde lei faţă de 1962. Asemenea rezultate, determinate în măsură hotărîtoare de dezvoltarea neîncetată a proprietăţii cooperatiste — în perioada amintită aceasta s-a dublat — au condus an de an la creşterea nivelului de trai al ţărănimii, la înflorirea satului românesc.

Aceste înfăptuiri nu ar fi fost posibile fără ajutorul permanent, multilateral şi crescînd primit din partea statului. Ştim cu toţii că acest ajutor s-a materializat în mecanizarea şi chimizarea tot mai largă a agriculturii, în extinderea într-un ritm rapid a suprafeţelor amenajate pentru irigat, în creditele acordate pentru dezvoltarea şi intensificarea producţiei, în trimiterea pe ogoare a unui număr tot mai mare de specialişti, care ajută ţărănimea să organizeze mai bine producţia, să aplice învăţămintele ştiinţei.

Manifestîndu-şi deplina adeziune la întrecerea iniţiată de comitetele judeţene de partid — se spune în continuare în chemare — Consiliul Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie cheamă întreaga ţărănime cooperatistă, cooperativele agricole şi uniunile lor judeţene să-şi intensifice eforturile pentru realizarea şi depăşirea planului pe acest an. O atenţie deosebită trebuie să acordăm înfăptuirii uneia din cele mai importante sarcini ce stau în faţa agriculturii cooperatiste, şi anume creşterea producţiei de cereale, în mod deosebit de grîu şi porumb.

Chemăm cooperativele agricole să-şi organizeze în mod exemplar producţia legumicolă, în aşa fel încît să depăşească cu cel puţin 2 la sută sarcinile de plan. Consiliile de conducere, cu sprijinul uniunilor cooperatiste şi al organelor agricole de stat, au datoria să ia măsuri hotărîte pentru cultivarea întregii suprafeţe de legume pe terenuri irigate, să asigure din vreme seminţele şi răsadurile necesare, să facă totul pentru extinderea tunelelor, solariilor şi serelor.

Condiţiile bune de care dispunem permit dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii. Să acordăm atenţie sporită înfi-

(Continuare în pag. a 3-a)

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În perioada 21—27 ianuarie a.c., vremea a fost friguroasă, excepţînd ziua de 25 ianuarie, cînd s-a încălzit în toate regiunile ţării.

Temperaturile medii zilnice din aer au oscilat între —2° şi —15°, iar minimele, înregistrate la 27 ianuarie, între —26° (la Bistriţa) şi —8° (în vestul Banatului şi Olteniei).

În sol, la adîncimea de 2 cm, temperaturile medii din ultima zi au variat între —1° şi — 5°. La 25 ianuarie adîncimea de îngheţ a solului a fost cuprinsă în limitele de la 25 la 50 cm în bazinul superior şi mijlociu al Siretului, estul Transilvaniei, sud-estul Bărăganului, sud-vestul Dobrogei şi local în culoarul Mureşului; de la 1 la 24 cm, în restul teritoriului, exceptînd Lunca Dunării (între Calafat şi Zimnicea) unde solul era complet dezgheţat.

Iernarea culturilor de toamnă decurge satisfăcător în majoritatea zonelor. Este necesară continuarea sistematică a verificării viabilităţii plantelor (culturi de toamnă, specii pomicole etc) îndeosebi în nordul şi estul Transilvaniei şi în zonele subcarpatice.

TIMPUL PROBABIL
PENTRU INTERVALUL 31 IANUARIE—6 FEBRUARIE

Vreme rece mai ales în nord-estul ţării. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea ninsori locale, iar în a doua parte a intervalului, în vestul ţării, lapoviţă şi ploaie. Vîntul va sufla potrivit predominînd din sectorul estic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —14° şi —4°, iar maximele între —5° şi 5°. Ceaţă locală.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

por. Înfăptuirea politicii agrare a partidului și statului reprezintă o condiție esențială a realizării întregului program de dezvoltare a României, aceasta fiind o parte componentă, deosebit de importantă, a operei generale de edificare a socialismului în patria noastră.

Partidul a stabilit un plan de măsuri pentru dezvoltarea multilaterală, intensivă a agriculturii. Pentru lărgirea bazei ei tehnico-materiale au fost alocate în ultimii ani importante mijloace și fonduri financiare. Numai în primii trei ani ai cincinalului, statul a investit în agricultură aproape 20 miliarde lei, la care se adaugă peste 9 miliarde lei investiții din fondurile proprii ale cooperativelor agricole.

Una din liniile directoare ale programului de dezvoltare a agriculturii este dotarea cu tractoare și mașini agricole, extinderea și diversificarea lucrărilor executate mecanizat. Cooperativele agricole sînt deservite în prezent de 289 întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, care dispun de 66 700 tractoare, 45 800 semănători mecanice, 33 800 combine de recoltat păioase și alte mașini agricole. Statul face eforturi mari pentru dezvoltarea într-un ritm rapid a industriei chimice, asigurîndu-se agriculturii cantități sporite de îngrășăminte și alte substanțe pentru combaterea bolilor și dăunătorilor. Numai în industria de îngrășăminte în perioada 1966—1968 s-au investit 4 miliarde 200 milioane lei. De asemenea, pentru extinderea irigațiilor și a celorlalte îmbunătățiri funciare necesare creșterii producției agricole, statul a alocat în cei trei ani ai cincinalului 4 miliarde 100 milioane lei.

Sprijinul material acordat de stat agriculturii s-a concretizat în 1968 și prin cheltuirea de la buget a 1 miliard 200 milioane lei pentru combaterea dăunătorilor și epizootiilor, pentru stațiunile de montă, întreținerea pășunilor comunale și alte acțiuni agrozooveterinare. Totodată, s-au asigurat cantități sporite de semințe de productivitate ridicată la principalele culturi, material săditor vitipomicol, animale de rasă pentru îmbunătățirea septelului.

În scopul dezvoltării producției agricole vegetale și animale, statul acordă, în condiții foarte avantajoase, cooperativelor agricole importante credite pe termen lung pentru investiții. În perioada 1966—1968, volumul acestor credite s-a ridicat la peste 2 miliarde 200 milioane lei. La acestea se adaugă creditele acordate pe termen scurt, sub formă de avansuri, sau pentru lucrări de întreținere a culturilor. Adunînd toate acestea, constatăm că anual agricultura cooperatistă este creditată cu 4—5 miliarde lei, din care o bună parte reprezintă credit fără dobîndă. Subliniez aceasta, tovarăși, pentru a evidenția efortul pe care îl face statul pentru dezvoltarea agriculturii noastre, pentru a evidenția că progresele pe care le-am realizat în agricultura socialistă se datoresc în primul rînd grijii partidului și statului pentru crearea și dezvoltarea bazei ei materiale, care are rolul hotărîtor în sporirea și modernizarea producției.

Un sprijin puternic pentru țărănime îl constituie faptul că statul achiziționează la prețuri bune, ferme, produsele agricole. În 1968, țărănimea a primit pentru produsele vîndute statului 16 miliarde 600 milioane lei, ceea ce reprezintă o creștere de 31 la sută față de 1965.

Eforturi serioase face statul nu numai pentru sprijinirea producției agricole ci și pentru asigurarea unor condiții de viață mai bune țărănimii, pentru introducerea în sate a unor elemente de civilizație urbană. Se dezvoltă tot mai mult rețeaua de învățămînt și asistență sanitară în mediul rural, așezămintele culturale, se extinde rețeaua comercială, activitatea de prestații de servicii, electrificarea și alte activități edilitar-gospodărești. În satele noastre, an de an se construiesc zeci de mii de case noi, radioul și televiziunea pătrund în tot mai multe locuințe țărănești, toate acestea demonstrînd că nivelul de viață și de cultură al satului crește continuu.

Ca urmare a cooperativizării, a eforturilor făcute de statul socialist pentru asigurarea condițiilor materiale necesare progresului continuu al agriculturii, precum și a muncii harnice, entuziaste a țărănimii noastre, a tuturor lucrătorilor din agricultură, producția globală agricolă a țării pe primii trei ani ai cincinalului a fost, în medie, cu circa 24 la sută anual mai mare decît media anilor 1961—1965. Producția anuală medie de 13,3 milioane tone cereale, obținută în primii trei ani ai cincinalului, depășește cu 220 000 tone prevederile planului pentru acești ani și cu 2,4 milioane tone realizările anuale din cei cinci ani anteriori. Creșteri importante s-au obținut la producția de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și alte culturi. Realizări s-au dobîndit și în dezvoltarea zootehniei, în creșterea producției animaliere. Față de 1965, anul trecut producția totală pe țară a crescut cu 18 la sută la carne, 19,8 la sută la lapte, cu 18,1 la sută la lînă, cu 14,8 la sută la ouă. În ultimii ani s-au extins plantațiile de pomi și vii, s-a dezvoltat legumicultura. În anul 1968, față de media anuală realizată în perioada 1961—1965 a crescut cu 38,8 la sută producția de legume, cu 40,6 la sută de cartofi, cu 30 la sută de struguri și cu 14,2 la sută de fructe.

O influență pozitivă asupra sporirii producției vegetale și animale au avut-o măsurile adoptate de partid și guvern pentru perfecționarea conducerii, planificării, finanțării și organizării unităților agricole de stat. Întreprinderile și fermele agricole de stat obțin rezultate superioare în creșterea producției și a rentabilității, îndeplinindu-și tot mai bine îndatoririle ce le revin în asigurarea nevoilor de produse agroalimentare ale țării. În 1968, ponderea întreprinderilor agricole de stat în fondul central total de produse agricole s-a ridicat la 40 la sută la grîu, aproape 30 la sută la floarea-soarelui, aproape 32 la sută la carne.

Tovarăși,

În perioada care a trecut de la încheierea transformării socialiste a satului, agricultura noastră cooperatistă a parcurs un proces continuu de dezvoltare și consolidare, afirmîndu-și tot mai evident superioritatea, demonstrîndu-și marile rezerve de care dispune pentru creșterea producției agricole, pentru asigurarea bunăstării țărănimii. Cooperativele agricole — forma de producție care reunește milioane de țărani din România — ocupă astăzi, prin suprafața de teren de care dispun și prin ponderea pe care o au în producția agricolă, locul cel mai important în agricultura țării noastre.

Utilizînd gospodărește sprijinul acordat de stat, valorificînd resursele proprii, organizîndu-și bine munca, cea mai mare parte a cooperativelor agricole obțin succese însemnate în sporirea producției și dezvoltarea proprietății obștești, în creșterea veniturilor cooperatorilor. În fiecare județ, atît în zonele cu fertilitate ridicată a pămîntului, cît și în zonele de deal și premontane, cea mai mare parte a cooperativelor au devenit puternice unități agricole care dețin suprafețe însemnate, mari efective de animale și fonduri materiale ce reprezintă o serioasă forță economică. În perioada 1963—1967 valoarea proprietății cooperatiste, raportată la suta de hectare, a crescut cu aproape 68 la sută. În cadrul acesteia, valoarea fondurilor fixe la 100 de hectare s-a mărit în perioada respectivă cu peste 66 la sută.

Creșterea producției agricole și dezvoltarea proprietății cooperatiste au determinat sporirea veniturilor cooperatorilor. În perioada anilor 1963—1968, valoarea totală a zilei-muncă a crescut cu 23 la sută, iar sumele plătite cooperatorilor reprezentînd retribuția în bani au crescut cu aproape 54 la sută.

Rezultatele de seamă obținute în dezvoltarea cooperativelor se datoresc și faptului că a crescut experiența țăranilor cooperatori în buna gospodărire a mijloacelor materiale și financiare de care dispun. Din rîndul țărănimii cooperatiste s-au ridicat numeroase cadre de gospodari destoinici, care îndeplinesc cu succes funcții de răspundere, rezolvă cu pricepere problemele complexe ale acestor mari unități agricole socialiste.

Ca rezultat al consolidării și dezvoltării noilor relații socialiste de producție, s-au produs transformări adînci în mentalitatea țărănimii, în atitudinea față de muncă, față de proprietatea obștească, față de interesele generale ale statului. Țărănimea cooperatistă este o clasă nouă, omogenă, care, împreună cu clasa muncitoare, cu întregul popor, contribuie cu succes la progresul și prosperitatea patriei, la desăvîrșirea construcției socialismului în România.

Trecînd cu succes examenul practicii, agricultura cooperatistă s-a dovedit forma obiectiv necesară de organizare a muncii țărănimii în condițiile orînduirii socialiste. Experiența țării noastre demonstrează convingător că transformarea socialistă a agriculturii este o condiție fundamentală a succesului întregii opere de construcție socialistă, calea pe care se asigură generalizarea relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, lichidarea definitivă și sub orice formă a exploatării omului de către om. Cooperativizarea agriculturii este una din legile generale ale transformării revoluționare a societății, unul din principiile fundamentale ale concepției marxist-leniniste cu privire la construcția noii orînduiri. În același timp, experiența arată că încheierea cooperativizării reprezintă doar premisa ridicării nivelului agriculturii, modernizării și creșterii producției, îmbunătățirii condițiilor de trai ale țărănimii. Pentru a realiza acest scop sînt necesare eforturi materiale susținute din partea statului socialist, a țărănimii, dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, întărirea economico-organizatorică a fiecărei cooperative agricole de producție. Într-un cuvînt, tovarăși, pentru a avea o agricultură modernă, în stare să satisfacă din plin nevoile de consum ale populației, să contribuie din plin la creșterea avuției naționale, este nevoie de investiții tot mai mari. Numai astfel agricultura va deveni, ca să spunem așa, o ramură a producției industriale. Numai așezînd forma cooperatist-socialistă a marii proprietăți pe o bază tehnico-materială avansată vom putea crea o agricultură modernă, demnă de orînduirea socialistă și comunistă.

Forța, dinamismul agriculturii noastre cooperatiste, capacitatea ei de a asigura, în mod constant, producții ridicate, au fost probate cu deplin succes și în condiții naturale nefavorabile, în special în împrejurările secetei din 1968. Generațiile mai vîrstnice își aduc aminte ce însemna în trecut seceta pentru țărănime, pentru țara întreagă. Ea aducea foamete și mizerie în casele milioanelor de familii țărănești, provoca o adevărată calamitate economică în lumea satelor, avînd totodată grave repercusiuni asupra nivelului de viață al întregii populații, asupra consumului general. Anul trecut, în condițiile unei secete care, așa cum spun specialiștii și mulți țărani, în unele zone a fost mai accentuată chiar decît cea din anii 1946—1947, țărănimea noastră cooperatistă, toți lucrătorii din agricultură, beneficiind de puternicul sprijin al statului, au trecut cu succes obstacolul ridicat de natură și au asigurat produsele agricole necesare aprovizionării populației și industriei. Deși, după cum se vede din Comunicatul statistic de astăzi, producția agricolă este cu ceva sub realizările anului 1967, ea a putut asigura, în condiții bune, nevoile de consum ale întregii țări.

Tabloul de realizări pe care îl înfățișează agricultura noastră socialistă constituie o puternică ilustrare a justeții politicii agrare marxist-leniniste a partidului nostru, demonstrează în mod convingător realismul măsurilor adoptate de partid și de stat, măsuri care corespund pe deplin condițiilor și posibilităților țării noastre, necesității asigurării avîntului continuu al agriculturii socialiste în pas cu dezvoltarea generală a patriei.

Stimați tovarăși,

Se împlinesc șapte ani de la încheierea muncii de cooperativizare a agriculturii în țara noastră. Așa cum am arătat, în această perioadă am obținut multe succese în modernizarea și ridicarea eficienței producției agricole, în perfecționarea organizării muncii în cooperative, în continua lor întărire economică. Analiza rezultatelor obținute în producție și a situației economico-financiare a cooperativelor din diferite zone ale țării arată însă că posibilitățile create prin organizarea socialistă a agriculturii și prin asigurarea de către stat a unei puternice baze tehnico-materiale nu sînt peste tot valorificate în aceeași măsură.

Făcînd bilanțul activității noastre, nu putem să nu ne oprim și asupra neajunsurilor și lipsurilor care s-au manifestat și continuă să se mai manifeste în agricultura noastră în general și în agricultura cooperatistă. Evidențiind rezultatele bune, trăgînd învățăminte și generalizînd ceea ce a fost bun, și analizînd, totodată, lipsurile și neajunsurile, luînd măsuri pentru lichidarea lor în cel mai scurt timp, putem asigura îmbunătățirea activității noastre, înfăptuirea sarcinilor trasate de partid pentru progresul continuu al agriculturii socialiste.

Doresc, în primul rînd, să remarc faptul că cooperativele agricole de producție au cunoscut o dezvoltare neuniformă. Dacă cele mai multe cooperative au progresat în ritm rapid, sînt unele care au înregistrat progrese lente și altele chiar au bătut pasul pe loc. Or, știți bine, tovarăși, că dacă stai pe loc înseamnă că de fapt rămîi în urmă. Această situație este ilustrată de datele privind gruparea cooperativelor după indicatorii economici de bază. Mă voi referi la situația proprietății obștești la 100 hectare teren agricol în anii 1963—1967. În 1963 existau 1 748 de cooperative cu pînă la 100 000 lei proprietate obștească. În 1967, în această situație au fost numai 553 de cooperative, deci numărul lor a scăzut simțitor. Acest fenomen pozitiv este caracteristic atît cooperativelor din zonele de șes cît și celor din zonele de deal și munte. În 1963, 2 205 cooperative, adică 45,3 la sută din total, aveau între 100 000—200 000 lei proprietate obștească. Acum această categorie cuprinde 1 660, reprezentînd 35,5 la sută din totalul cooperativelor; în schimb, numărul cooperativelor cu o avere obștească între 200 000—300 000 lei a crescut de la 724 (14,9 la sută) la 1.285 (27,5 la sută), iar al celor cu peste 300 000 lei avere obștească de la 193 (4 la sută) la 1 180 (25,2 la sută).

Desigur, analizînd aceste date, reiese că a crescut mult numărul cooperativelor care dețin în momentul de față peste 200 000 lei proprietate obștească la suta de hectare. Dar mai există încă un număr mare de unități — circa 12 la sută — care au sub 100 000 lei la suta de hectare, ceea ce arată, tovarăși, că mai avem mult de făcut pentru ca toate cooperativele să se dezvolte intens. Trebuie să menționăm că asemenea cooperative slab dezvoltate nu se află numai în zona de deal și munte, 106 din ele sînt în cîmpie. În același timp, în zona de deal există 564 cooperative care dețin o proprietate obștească de 200 000—300 000 lei, iar 392 de peste 300 000 lei la suta de hectare. Aceasta demonstrează că și cooperativele din zonele de deal, în măsura în care sînt bine gospodărite și conduse, pot obține rezultate bune în dezvoltarea lor economică.

Dacă am analiza și veniturile bănești și retribuția la zi-muncă, am ajunge la aceeași concluzie. Voi da numai o cifră privind valoarea zilei-muncă. Din totalul cooperativelor care au asigurat o valoare a zilei-muncă de peste 30 de lei, 154 cooperative sînt situate în zona de cîmpie și 133 în zona de deal, ceea ce arată că și la deal sînt posibilități de creștere a producției, de sporire a veniturilor.

Așa cum rezultă din datele prezentate, în toate zonele țării se află atît cooperative bune, cu indicatori economici ridicați, cît și cooperative mai slab dezvoltate. Desigur, condițiile naturale concrete în care se găsesc cooperativele agricole reprezintă un factor important care determină diferențierea lor economică. Dar, așa cum am arătat, cifrele demonstrează că rămînerea în urmă a unor cooperative agricole, chiar și a celor din zonele de deal și premontane, nu poate fi explicată numai prin condițiile pedoclimatice mai puțin prielnice. În mare măsură, situația economică necorespunzătoare a unor cooperative se datorește neajunsurilor existente în organizarea producției și a muncii, insuficientei preocupări pentru sporirea averii obștești, pentru buna gospodărire a fondurilor materiale și bănești.

Viața, experiența a numeroase cooperative agricole arată că și în zonele de deal și premontane se pot obține rezultate bune prin organizarea corespunzătoare a producției, prin dezvoltarea ramurilor specifice, tradiționale, cum sînt creșterea animalelor, pomicultura, viticultura. Nu aș dori să mă refer la exemple concrete. Aici mai mulți președinți de cooperative, secretari de partid au prezentat fapte grăitoare în această direcție. Rămînerea în urmă a unor cooperative se datorește și neajunsurilor în îndrumarea și sprijinirea acestora de către organele agricole, de către uniunile cooperatiste, de către alte organizații de stat, de către întreprinderile de mecanizare.

Dacă organele noastre agricole ar fi acționat cu mai multă fermitate și hotărîre în realizarea măsurilor stabilite de partid și guvern, dacă ar fi ajutat în mai mare măsură, în mod concret, fiecare cooperativă în parte să-și organizeze producția, corespunzător condițiilor în care își desfășoară activitatea am fi putut de mult lichida rămînerea în urmă a cooperativelor slab dezvoltate. Trebuie deci să înțelegem că nu despre lipsa posibilităților de dezvoltare a unor cooperative din diferite zone se poate vorbi, ci despre munca slabă a organelor care au sarcina să îndrume și să asigure dezvoltarea agriculturii, despre munca slabă din cooperativele respective, despre activitatea deficitară a organelor și organizațiilor de partid din județele și comunele în care avem asemenea situații.

M-aș referi la Maramureș, despre care am auzit că s-a spus ieri că ar avea cooperative lipsite de condiții de dezvoltare. Cine nu cunoaște tradiția care a existat în Maramureș în creșterea animalelor? Rasa brună, Schwitzul de Maramureș, cum i se spunea, formată și dezvoltată în această zonă, se bucura de o apreciere deosebită în toată țara. Pe pășunile bogate ale Maramureșului crescătorii de animale reușeau să obțină venituri mari. Trebuie să se ia măsuri ca Maramureșul să redevină o bază a producției noastre de animale selecționate. Și nu numai Maramureșul este în această situație, tovarăși. Nu se poate admite ca unele județe de munte și de deal, cu suprafețe mari de pășuni și fînețe, cu tradiții bogate în zootehnie să realizeze producții de lapte mai mici decît în zonele de șes. Voi mai reveni la problema animalelor. M-am oprit însă la ea pentru a sublinia că nu sînt îndreptățite părerile că în zonele de deal și munte sînt condiții mai puțin prielnice pentru sporirea producțiilor și veniturilor în cooperative. Este adevărat că dacă vom pune grîu și porumb pe munți, n-o să obținem nimic. Trebuie să organizăm agricultura în raport de condițiile geografice diferențiate ale țării noastre, să punem grîu și porumb, cartofi și floarea-soarelui acolo unde cresc mai bine și să dezvoltăm zootehnia acolo unde avem condiții naturale prielnice și unde țăranii au crescut animale nu de sute, ci de mii de ani.

Renunțînd la părerea că în zonele de deal și munte nu sînt condiții prielnice pentru agricultură, să ne apucăm serios de treabă pentru a organiza o agricultură științifică în toate cooperativele, în toate zonele, astfel ca în cel mai scurt timp să lichidăm neajunsurile la care m-am referit.

Stimați tovarăși,

Discutînd acum, la începutul anului, despre activitatea cooperativelor agricole de producție, problema principală care trebuie să stea în fața noastră este aceea a măsurilor pentru creșterea producției agricole.

Mă voi referi în primul rînd la sectorul producției vegetale, unde rezultatele, în ansamblu, sînt mai bune. Este pozitiv că în cooperative producția medie la hectar a crescut la grîu de la 1 250 kg în 1963 la 1 580 în 1968, la porumb de la 1 750 în 1963 la 2 000 kg la hectar în 1968, la floarea-soarelui de la 1 020 kg la 1 270, la sfecla de zahăr de la 13 000 kg la 20 000 kg la hectar. Dar, tovarăși, aceste creșteri ne pot oare mulțumi? Realitatea arată că ele sînt sub posibilități, că nu corespund bazei tehnico-materiale pe care am creat-o.

La cereale problema semințelor este rezolvată; la porumb avem hibrizi buni, iar la grîu, în mare parte, se utilizează sămînță din soiuri de productivitate ridicată. De asemenea, lucrările la cultura grîului sînt mecanizate aproape în întregime, iar la porumb în bună măsură. An de an s-au folosit cantități sporite de îngrășăminte chimice. Cu toate acestea, avem un număr de cooperative care obțin producții de grîu sub 1 000 kg la hectar și de porumb sub 1 500 kg. Se impune adoptarea unor măsuri hotărîte pentru creșterea mai rapidă a producției de cereale în toate cooperativele. Spun aceasta, tovarăși, pentru că mi-a făcut impresia că unii tovarăși din Consiliul Superior al Agriculturii și de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole s-au declarat oarecum satisfăcuți de rezultatele obținute.

Pentru creșterea recoltelor trebuie să se asigure, în primul rînd, folosirea cu mai multă grijă a pămîntului — principalul mijloc de producție în agricultură. Datele ne arată că în ultimii 3 ani suprafața arabilă a cooperativelor agricole s-a diminuat cu peste 40 000 de hectare, din care mare parte s-a folosit pentru construcții și drumuri. În unele cooperative continuă să se facă risipă de pămînt. Avem datoria și răspunderea față de generațiile de astăzi ca și față de generațiile de mîine de a apăra, păstra și lărgi continuu suprafața arabilă a țării. Problema suprafeței arabile, a suprafeței agricole, în general, este o problemă a întregului nostru popor, o problemă a dezvoltării națiunii noastre socialiste și nu este nimănui îngăduit să manifeste lipsă de răspundere față de acest bun național.

Este necesar ca atît cooperativele agricole cît și consiliile populare comunale și județene să acționeze pentru îndeplinirea cu sfințenie a legii privind apărarea fondului funciar. De asemenea, tovarăși, trebuie să se facă mai multă ordine în privința loturilor deținute de cooperatori, să nu se diminueze sub nici un motiv suprafața de teren proprietate obștească, iar loturile să nu depășească prevederile din statut și totodată să se asigure ca ele să fie muncite în bune condiții.

Aceasta este însă doar o latură a problemei folosirii eficiente a pămîntului. O deosebită importanță o are, în același timp, ridicarea continuă a fertilității solului. Este de înțeles că dacă lucrările de îmbunătățire și fertilizare a solului nu sînt efectuate, nici pămîntul nu va da roadele pe care le dorim. Considerăm că în privința aceasta a scăzut preocuparea cooperativelor, a organelor agricole, a specialiștilor pentru continuarea și dezvoltarea acțiunilor — inițiate cu cîțiva ani în urmă — de fertilizare a solului. Activitatea de ameliorare a solului trebuie bine organizată și condusă în fiecare cooperativă, în fiecare sat, pentru a se evita orice degradare a terenurilor agricole. Problema îmbunătățirii și fertilizării solului este valabilă atît pentru șes cît și pentru deal și munte.

Trebuie, apoi, tovarăși, să acordăm mai multă atenție executării la timp a lucrărilor de însămînțare și mai cu seamă a lucrărilor de întreținere. Să nu ne mai întîlnim cu situații din anii trecuți cînd mii de hectare cu porumb și alte culturi au rămas neprășite. Aceasta este una din cauzele recoltelor slabe pe care le-au obținut unele unități agricole. Lucrările de recoltare a porumbului, cartofului, sfeclei de zahăr, furajelor, fructelor se fac cu întîrzieri, durează prea mult. Dumneavoastră știți bine că dacă porumbul nu este strîns la timp, dacă rămîne mai mult decît trebuie pe cîmp își pierde din calitățile nutritive. Au fost cazuri cînd unele cooperative se plîngeau de lipsa furajelor în timp ce porumbul era încă nestrîns. Problema executării la timp și de calitate a muncilor agricole este o problemă hotărîtoare pentru sporirea producției. Dumneavoastră cunoașteți zeci de exemple de cooperative alăturate, cu condiții similare de sol și climă, care obțin unele — 2—3 000 de kg porumb la hectar și altele sub 1 500 kg. Dacă examinăm lucrurile atent vom observa că la primele s-au făcut toate prașilele la timp, iar la celelalte nu. Asemenea situații se pot întîlni și la cîmpie și la deal.

Consider că propunerea făcută aici de a se stabili obligații ferme privind executarea lucrărilor agricole, este pe deplin îndreptățită. Trebuie să înțelegem că în societatea noastră socialistă, ca de altfel în orice societate, executarea lucrărilor agricole este o necesitate și deci o obligație pentru toți cei ce lucrează în acest domeniu — fie că este vorba de proprietate colectivă, de stat sau particulară. Pămîntul este un bun al întregii națiuni, el trebuie să asigure hrana tuturor oamenilor muncii, întregii țări. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole să elaboreze măsuri pentru legiferarea obligațiilor legate de lucrarea pămîntului. În același timp este necesar ca în regulamentele interioare ale cooperativelor să fie prevăzută obligativitatea pentru toți cooperatorii de a participa la muncă, nu după bunul plac, ci corespunzător nevoilor cooperativei.

În perioadele de vîrf este necesar ca toți cooperatorii, inclusiv cadrele de conducere, în frunte cu președintele, să muncească efectiv la executarea lucrărilor agricole. Nu se poate admite, tovarăși, ca porumbul sau grîul să rămînă pe cîmp, să se strice, iar președinții, brigadierii, socotitorii și alte cadre cu munci administrative — 30—50 de oameni în fiecare cooperativă — să stea prin birouri.

Se caută pe alocuri să se justifice neexecutarea lucrărilor agricole prin lipsa brațelor de muncă. Dar putem oare vorbi de lipsă de forță de muncă în România, cînd peste 50 la sută din populația activă lucrează în agricultură? În plus, trebuie spus că în agricultură se lucrează în medie doar 110—120 de zile pe an. Trebuie să înțelegem că în agricultură trebuie să se muncească atît și atunci cînd este nevoie. Dacă n-ai strîns astăzi grîul, mîine îl poți pierde. În privința realizării lucrărilor agricole, conform regulilor agrotehnice, în unele cooperative situația nu este corespunzătoare. Trebuie să punem capăt unor asemenea stări de lucruri negative, pentru că numai astfel putem asigura ca agricultura noastră socialistă să meargă tot mai bine.

O altă problemă la care aș dori să mă refer este aceea a activității întreprinderilor de mecanizare a agriculturii. Desigur, acestea au rezultate bune. Au însă și lipsuri. Nu ne-am propus să analizăm activitatea lor, dar nici nu putem vorbi de agricultura cooperatistă fără a pomeni de ele, căci activitatea întreprinderilor de mecanizare se resimte în cooperativele noastre. Avea deplină dreptate tovarășul de la cooperativa Crovu din Dîmbovița în cele ce a spus despre munca acestor întreprinderi. Întreprinderea de mecanizare trebuie să execute lucrările în condiții bune, contractul pe care-l încheie cu cooperativa trebuie să fie ferm, iar președintele, inginerul care semnează contractul trebuie să verifice de zece ori dacă lucrarea a fost efectuată conform prevederilor contractului și apoi să plătească. Să nu credem că dacă se închid ochii la neajunsurile unor întreprinderi de mecanizare se aduce vreun serviciu cooperativei, întreprinderii sau statului. Dimpotrivă, se provoacă daune atît statului cît și membrilor cooperativei respective. Întreprinderile de mecanizare au obligația să execute în condiții bune lucrările agricole, în termenele stabilite. Obligațiile prevăzute în contracte trebuie să fie clare, relațiile cu cooperativa trebuie bazate pe principii economice, iar plata trebuie să se facă corespunzător volumului și calității lucrărilor prestate. Din unele locuri ni s-a semnalat că nu se acordă atenție calității lucrărilor contractate, fapt ce influențează negativ asupra producției agricole. Consider că este necesar să se organizeze o discuție serioasă pe această temă cu lucrătorii din întreprinderile de mecanizare.

În ședință s-au mai ridicat și alte probleme legate de mecanizare. Este adevărat, lipsesc unele tipuri de mașini. Nu trebuie să vedem însă cauza acestei situații numai în industria construcțiilor de mașini. Trebuie spus că tovarășii care se ocupă de acest sector în agricultură se decid anevoios în alegerea diferitelor sisteme de mașini; în decursul anilor au schimbat multe tipuri și la unele nici pînă astăzi nu s-au hotărît pentru a fi puse în fabricație. Criticînd construcția de mașini pentru lipsurile ei, trebuie să vedem și răspunderile organelor agricole și mai cu seamă să stabilim măsuri pentru a definitiva întreaga sistemă de mașini necesară lucrărilor în pomicultură, legumicultură, viticultură și zootehnie. Aceste măsuri trebuie luate deîndată, știut fiind că de la adoptarea unui tip de mașină pînă la fabricarea lui în serie durează cel puțin doi ani.

O altă problemă care condiționează creșterea producției agricole este aceea a irigațiilor. Și în acest domeniu s-au obținut rezultate bune. Pînă în prezent au fost amenajate în sectorul cooperatist al agriculturii peste 360 de mii de hectare. Anul acesta mai este prevăzută irigarea a încă 100 000 hectare. Dintr-un control făcut la 2 000 de cooperative s-a constatat însă că circa 30 la sută din suprafețele amenajate nu au fost utilizate corespunzător. Aceasta înseamnă că în unele cooperative s-au cheltuit bani, s-au depus eforturi, dar nu s-au obținut rezultate. De aceea, avînd în vedere programul general de irigații pe care îl preconizăm, este necesar ca, paralel cu extinderea suprafețelor amenajate, atît pentru anul acesta cît și pentru anul 1970 și anii următori, să se acorde mai multă atenție folosirii suprafețelor respective. Cred că au dreptate acei tovarăși care au criticat faptul că nu a existat preocuparea necesară pentru pregătirea cadrelor de specialiști care să asigure exploatarea rațională și eficientă a sistemelor de irigații. Această problemă va trebui să fie rezolvată de urgență, pentru că de ea depinde în bună măsură folosirea eficientă a irigațiilor.

S-a vorbit aici, pe drept cuvînt, despre planificarea în agricultură. Este nevoie să planificăm și în continuare producția agricolă, să stabilim direcțiile ei principale de dezvoltare. Trebuie să existe o legătură strînsă între suprafața cultivată, producție și fondul central al statului. De aceea se impune stabilirea prin plan a suprafețelor la principalele culturi. Desigur, în cadrul județelor, repartizarea suprafețelor pe cooperative trebuie să se facă de către organele locale în raport cu condițiile existente. Aproape o treime din cooperative nu au contracte la grîu și porumb, acestea cultivînd cereale nu pentru fondul central, ci pentru acoperirea nevoilor proprii de hrană. E firesc ca aceste cooperative să-și asigure necesarul din producție proprie. Cînd vom obține producții mai mari, și sperăm că nu peste mulți ani, vom putea merge pe linia de a acoperi nevoile lor de cereale din fondul central. Chiar și pînă atunci ne gîndim să venim în ajutorul unor cooperative care cultivă cartofi, de exemplu, dîndu-le ceva cereale pentru stimularea dezvoltării creșterii animalelor, pentru sporirea producției de carne și lapte. Desigur pe această cale nu vom putea rezolva integral necesarul de hrană al acestor cooperative. De aceea, culturile de cereale trebuie menținute și în cooperativele care nu participă la formarea fondului central de grîu și porumb.

Trebuie ca, treptat, să ajungem la o anumită profilare, și chiar specializare în cooperative, dar aceasta este o problemă de perspectivă pe care nu o putem rezolva astăzi — și nici într-un an sau doi. Această problemă se va putea pune atunci cînd vom obține la șes cel puțin 3 000 kg. grîu și 4 000 kg. porumb la hectar. Am arătat aceasta pentru a înțelege realitatea, așa cum este ea. Nu este suficient să dorim un lucru, ci trebuie să avem și posibilitatea de a-l face, și pentru aceasta trebuie să acționăm, să luăm măsuri concrete.

S-a vorbit aici mult de sectorul creșterii animalelor. Și din referatul prezentat de tovarășul Vilcu și din cele spuse de tovarășul Giosan și de alți tovarăși, a reieșit că sectorul zootehnic în cooperative nu a crescut pe măsura posibilităților în 1964, mi se pare, aveam un milion nouă sute și ceva de mii de bovine și astăzi avem două milioane treizeci și șapte de mii, dar față de sfîrșitul anului 1967, numărul bovinelor s-a diminuat cu circa 30 000. Dacă ne-am referi și la sarcina de plan care prevede o creștere de 100 000 capete, înseamnă că față de plan efectivul este mai mic cu 130 000 de bovine. Este adevărat că pe ansamblul agriculturii prevederile planului cincinal cu privire la dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere se realizează. Aceasta nu poate asigura însă satisfacerea pe deplin a nevoilor economiei și consumului. La aceasta contribuie în mare măsură situația nesatisfăcătoare a creșterii efectivelor de animale în agricultura cooperatistă.

Cooperativele agricole dețin numai 39,7 la sută din totalul bovinelor, deși în raport cu suprafața ar trebui să dețină circa 62 la sută. La porcine, ele dețin 25,7 la sută, la ovine 38 la sută, iar la păsări 8,7 la sută. Este clar, tovarăși, că această situație împietează asupra dezvoltării și consolidării unor cooperative agricole. Sigur, sînt și greutăți în asigurarea furajelor, dar n-am putea spune că baza de care dispunem este folosită rațional. Mă refer la pășunile și fînețele de munte, la resursele pe care le-am putea avea prin cultivarea rațională a furajelor și extinderea culturilor duble, prin buna gospodărire și prelucrare a nutreturilor. Chiar cu actualele posibilități, dacă am lucra mai bine, și va trebui să lucrăm mai bine, vom putea să obținem rapid sporirea numărului de animale și îmbunătățirea furajării lor.

Faptele demonstrează că dezvoltarea creșterii animalelor oferă posibilități largi de sporire a veniturilor. Prețurile oferite de stat pentru achiziția de carne din cooperative sînt acoperitoare și stimulatorii pentru crescătorii de animale. Creșterea animalelor poate fi nerentabilă numai acolo unde se face risipă, unde această activitate nu se desfășoară pe baza unor norme raționale.

În ce privește creșterea bovinelor: la noi, greutatea medie a unui vițel tăiat este de 279 kg. Dacă cei peste un milion de viței ciți s-au tăiat anul trecut ar fi fost îngrășați pînă la 300—310 kg. am fi avut un spor de circa 30 000 de tone de carne. S-ar fi îmbunătățit și aprovizionarea populației, ar fi crescut și veniturile cooperativelor. Rezervele de rentabilitate în zootehnie constau în organizarea rațională a creșterii și îngrășării animalelor, în furajarea lor corespunzătoare.

Așa cum am arătat mai înainte, creșterea animalelor este unul din sectoarele deosebit de importante, mai cu seamă pentru cooperativele de deal și de munte. Dezvoltarea acestui sector trebuie să stea în centrul activității noastre. O deosebită atenție va trebui acordată aplicării în toate cooperativele a măsurilor de prevenire și combatere a bolilor la animale și păsări în vederea reducerii la minimum a mortalității. Îndeplinirea sarcinilor de plan în domeniul zootehniei impune îmbunătățirea activității zootehnicienilor și medicilor veterinari, a Institutului de cercetări zootehnice și a sectorului care se ocupă de creșterea animalelor la Consiliul Superior al Agriculturii. Va trebui ca în cel mai scurt timp să se precizeze bine răspunderea sectorului zootehnic din Consiliul Superior al Agriculturii, sporindu-i-se rolul în dezvoltarea creșterii animalelor. Totodată este necesar să se stabilească mai clar sarcinile și răspunderea inginerilor zootehniști din unitățile agricole.

Trebuie să facem ca Institutul de cercetări zootehnice să se ocupe într-adevăr de creșterea animalelor; el trebuie să fie mutat din București pentru că în București nu se poate face zootehnie. Dezvoltarea zootehniei cere muncă și răspundere serioasă pentru îmbunătățirea raselor. Pe această linie s-au făcut unele începuturi dar de mulți ani ele au rămas în umbră. Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să acționeze cu mai multă energie pentru organizarea acestui sector, pentru organizarea cercetării și asistenței tehnice în zootehnie, elaborîndu-se un plan special pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Ridicarea bunăstării, asigurarea hranei populației e legată în bună măsură de creșterea producției de carne, lapte și ouă. În cîțiva ani trebuie să lichidăm rămînerile în urmă existente în sectorul zootehnic.

În cadrul acestui program trebuie să ne preocupăm și de îmbunătățirea bazei furajere, de industrializarea producției de furaje. În cîțiva ani trebuie să asigurăm și sectorul de stat și cel cooperatist cu furajele necesare. Avem toate condițiile și putem realiza în scurt timp acest lucru. Eu rog președinții de cooperative, uniunile județene, primii secretari ai comitetelor județene de partid să acorde o atenție deosebită acestei probleme, să treacă de îndată la măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în zootehnie, să ajute Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetul Central al partidului ca, pe baza propunerilor specialiștilor, a țăranilor, a tuturor oamenilor muncii din agricultură, să se elaboreze un plan judicios de dezvoltare a zootehniei în țara noastră.

Va trebui, de asemenea, să analizăm și să reorganizăm în cel mai scurt timp activitatea medicilor veterinari, care au o mare răspundere în apărarea sănătății animalelor. Astăzi avem un mare număr de medici veterinari. Dar trebuie să asigurăm ca ei să-și desfășoare activitatea în condiții bune, să exercite un control ferm și eficient asupra stării de sănătate a anima-

(Continuare în pag. a 3-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

lelor, să asigure asistența și îngrijirea animalelor. Ei trebuie să ia măsuri severe acolo unde nu se respectă regulile veterinare, așa cum se proceda și în trecut, în țara noastră, și cum se procedează și în alte țări.

Tovarăși,

În această ședință s-a vorbit și despre viticultură și pomicultură. În aceste sectoare s-au făcut mari investiții. După situațiile pe care le avem, numai în cooperative s-au plantat în ultimii 10 ani peste 150 000 de hectare cu pomi fructiferi și 108 000 hectare cu vii. Rezultatele nu sînt însă nici aici pe măsura eforturilor făcute. În județul Argeș, de exemplu, s-au făcut mari plantații de pomi, dar unele nu au intrat încă pe rod. Această situație nu este numai în Argeș. De asemenea, multe vii nefiind îngrijite corespunzător nu au dat randamentul scontat. Toate plantațiile trebuie să fie îngrijite în mod exemplar. Rog pe primii secretari, pe președinții uniunilor cooperatiste, directorii direcțiilor agricole județene, pe inginerii și președinții cooperativelor să nu se mulțumească cu faptul că au sesizat, că au raportat această stare de lucruri. Trebuie ca începînd din primăvara acestui an să se pună ordine în toate plantațiile, astfel încît ele să poată da rapid producții corespunzător investițiilor făcute. Avem posibilități să obținem o sporire substanțială a producției de struguri și fructe, satisfăcînd în mai mare măsură cerințele de consum ale oamenilor muncii.

În fine, tovarăși, aș dori să mă refer la legumicultură. Așa cum am arătat, în ultimii trei ani am avut o creștere medie bună a producției. În anul 1968, producția de legume a fost cu 38,8 la sută mai mare decît producția medie anuală din perioada 1961—1965. Avem însă condiții pentru a obține recolte mai bune, pentru a satisface mai din plin cerințele populației. În ce privește mijloacele materiale și financiare s-a dat, aș putea spune, aproape tot ceea ce au cerut tovarășii din Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor. Nu e rezolvată, într-adevăr, pe deplin problema mecanizării, dar nu cred că aceasta constituie cauza principală a realizării unor producții slabe. Rezervele constau în primul rînd în producția la hectar. A spus aici un tovarăș că în cooperativa unde lucrează s-au obținut 900 de tone de legume de pe 33 de hectare ceea ce înseamnă 27 000 kg la hectar, într-o zonă care nu este din cele mai propice pentru legumicultură. În alte părți, de exemplu în județul Timiș, o cooperativă a obținut pe 88 de hectare 37 000 kg la hectar. Asemenea cooperative sînt și în alte județe, dar ele sînt încă puține, tovarăși. Avem posibilitatea să irigăm complet suprafața de aproape 120 000 ha de legume ce se cultivă în cooperative. Dacă am obține, nu 27 000 kg la hectar, ci numai 18 000—20 000 kg am asigura în întregime, numai din cooperative, fondul central de legume pentru consumul intern și export și ar rămîne o cantitate mare și în cooperative pentru consumul intern.

Pentru aceasta, suprafața cultivată cu legume trebuie să fie bine aleasă, și repet, trebuie să punem legume numai pe terenuri irigate. Este necesar, de asemenea, să fie luate măsuri pentru asigurarea tuturor sortimentelor de legume de care avem nevoie. Departamentul care se ocupă cu valorificarea legumelor trebuie să cunoască mai bine cerințele populației și, pe această bază, să întocmească contracte ferme cu cooperativele. Sînt complet de acord cu propunerile ca întocmirea contractelor să se facă pe bază de prețuri ferme.

O problemă importantă în dezvoltarea producției de legume este asigurarea semințelor. Consider că nu este normal ca și în acest an să importăm semințe de roșii, de zarzavaturi, în timp ce avem un institut și stațiuni de cercetări legumicole. Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să întocmească un program special pentru rezolvarea problemei semințelor de legume, începînd încă din acest an. Rog pe tovarășii din județe să se ocupe de asemenea activ și energic de rezolvarea acestei probleme. De producerea seminței trebuie să răspundă Consiliul Superior al Agriculturii, Institutul de cercetări legumicole, dar trebuie ca și Departamentul care contractează legume să asigure producătorilor sămînța, așa cum se procedează la tutun și la sfecla de zahăr. Departamentul trebuie să controleze dacă sămînța corespunde sortimentelor și calității legumelor pe care le contractează. El trebuie să controleze totodată modul cum se execută lucrările agricole pe suprafețele cultivate cu legume contractate. Rog în mod deosebit pe primii secretari, pe directorii direcțiilor agricole și pe președinții uniunilor cooperatiste să controleze acum situația pregătirii producției legumicole și să ia toate măsurile ca în acest an populația să fie aprovizionată cu legume la timp și în cantități îndestulătoare.

M-am referit, stimați tovarăși, la o serie de domenii de activitate hotărîtoare pentru asigurarea creșterii rapide a producției, deci și a veniturilor unităților agricole. Desigur, în realizarea acestor sarcini un rol hotărîtor îl au cadrele, oamenii care trebuie să înfăptuiască toate aceste măsuri. Este adevărat, noi avem un număr suficient de specialiști agricoli, îndeosebi de ingineri agronomi și medici veterinari. Avem mai puțini zootehniști, dar și inginerii agronomi și medicii veterinari se pot ocupa de creșterea animalelor. Avem multe cadre cu pregătire medie agricolă, dar trebuie să asigurăm ca ele să lucreze direct în producție. Pregătind cadre medii, urmărim să creăm nu funcționari pentru agricultură, nu șefi, ci oameni care să muncească efectiv în producție, în sectorul zootehnic, în sectorul legumicol, pomiviticol etc. În industrie cadrele medii, tehnicienii, maiștrii nu sînt funcționari, ei își desfășoară întreaga activitate, nemijlocit, în producție. Amintesc lucrul acesta întrucît la unii tineri care absolvă școala medie agricolă există mentalitatea că s-au pregătit pentru o funcție administrativă sau de conducere. Este necesar să se clarifice bine această problemă cu tinerii care merg să învețe în școlile medii agricole, ca și în școlile de mecanizatori. Cu ei trebuie să se încheie contracte ferme, pentru ca după absolvire să meargă să lucreze efectiv în producția agricolă.

Așa cum am mai arătat, a crescut nivelul de cunoștințe al președinților de cooperative, al brigadierilor și în general al țărănimii. Dar complexitatea sarcinilor pe care le au de rezolvat cooperativele agricole de producție impune să organizăm un sistem mai eficient de pregătire a președinților și brigadierilor, atît din punct de vedere tehnic, cît mai cu seamă din punct de vedere economic. În legătură cu aceasta cred că ar fi bine ca tovarășii din județe și chiar din cooperative să se gîndească și la faptul dacă este bună soluția la care s-a ajuns în unele cooperative ca inginerul agronom să fie și președinte. Nu cumva sarcinile de președinte îl sustrag de la preocuparea lui de bază, de la îndeplinirea atribuțiilor sale de specialitate? Și apoi nu se creează astfel o situație care nu-i mai permite să-și îndeplinească rolul de reprezentant al statului în cooperativă, cu obligația de a asigura aplicarea directivelor și hotărîrilor statului? Inginerul agronom trebuie să fie ceea ce este inginerul șef într-o întreprindere, adică specialistul care răspunde de aplicarea tuturor măsurilor agrozootehnice, care cunoaște legile și dispozițiile statului și asigură aplicarea lor. Nu mă gîndesc ca inginerul să fie un inspector, ci ca el să vegheze la aplicarea măsurilor agrozootehnice stabilite de organele de stat în interesul creșterii producției, dezvoltării continue a agriculturii noastre. Studiind situația din cooperativă, inginerul trebuie să organizeze chiar o activitate de cercetare, împreună cu ceilalți specialiști din cooperativă, și cu unii țărani cooperatori, jucînd un rol activ în aplicarea științei agricole, în ridicarea generală a nivelului activității cooperativei.

Trebuie, de asemenea, tovarăși, să acordăm mai multă atenție problemei evidenței mijloacelor materiale și a disciplinei financiare în cooperative. Sînt unele sesizări cu privire la abuzuri și abateri, mai mici sau mai mari, facilitate de proasta evidență economică. În cooperative există un număr mare de contabili și socotitori. Există și cîte un contabil-șef, iar la uniunea județeană un număr destul de mare de îndrumători contabili. Ar trebui deci să se asigure o evidență și un control gestionar bun în toate cooperativele. Din păcate, nu toate aceste cadre au pregătirea corespunzătoare. Din cei 4 600 de contabili-șefi numai circa 1 000 au studii medii și superioare. Nu este normal, tovarăși. Sigur, nu se pot găsi ușor oameni cu studii superioare, dar se pot găsi absolvenți ai liceelor, ai școlilor medii agricole, care au cunoștințe de matematică, unele cunoștințe de contabilitate. Dintre aceștia am putea selecționa cadre corespunzătoare pentru funcția de contabil-șef în cooperativă.

Una din condițiile principale ale întăririi economice a cooperativelor o constituie sporirea acumulărilor din valoarea nou creată pentru lărgirea producției. E necesar să se asigure respectarea prevederilor statutare cu privire la constituirea fondului de acumulare. Pînă acum, un număr de peste 1000 de cooperative alocă pentru acumulări fonduri sub prevederi. Față de 1963, fondurile bănești alocate de cooperative pentru investiții au crescut în 1968 cu 300 milioane lei, ceea ce este puțin. Avem în același timp un număr mare de cooperative care nu folosesc complet mijloacele de care dispun. În 500 de cooperative se găsesc construcții pentru 15 000 de bovine cărora li s-a dat altă destinație: de asemenea este nefolosită 25 la sută din capacitatea maternităților de scroafe, 47 la sută din capacitatea halelor pentru păsări. Este necesar să se asigure peste tot repartizarea a cel puțin minimum prevăzut în statut pentru acumulări, precum și folosirea rațională a fondurilor în vederea dezvoltării rapide a cooperativelor.

S-a vorbit aici de organizarea muncii. S-au adus și unele critici, și trebuie să mă declar de acord cu acei tovarăși care au arătat că unele lipsuri în această direcție nu se datoresc atît cooperativelor, cît indicațiilor și îndrumărilor nestatutare date de uniunile cooperatiste. Trebuie să luăm măsuri pentru a întări ordinea interioară, disciplina în producție, de a face ca într-adevăr toți membrii cooperativei să participe efectiv la realizarea lucrărilor agricole. La noi s-a dovedit eficientă organizarea pe brigăzi și echipe — ca formă de bază a muncii în cooperative. Această organizare a asigurat și asigură consolidarea și progresul cooperativelor agricole de producție. Va trebui totodată să aplicăm cu consecvență principiul retribuției muncii în natură și în bani în raport cu ziua-muncă, principiu care se dovedește corespunzător condițiilor de astăzi și la care nu se poate renunța. Acestei forme de retribuire i s-au adus o serie de îmbunătățiri, s-a introdus retribuția suplimentară pentru producția obținută peste plan. Aceasta îmbină în mod armonios interesele personale ale cooperatorilor cu interesele generale ale cooperativei și definește mai bine principiul plății pe zi-muncă în natură și în bani. Nu trebuie să se caute forme care nu sînt de natură să întărească spiritul colectiv, munca în comun, să consolideze cooperativa. O dată cu întărirea principiului retribuției la zi-muncă prin plata în bani și în natură, trebuie să ne preocupăm continuu de perfecționarea normelor. Normele trebuie stabilite în raport cu introducerea mecanizării și a altor măsuri care creează condiții pentru creșterea productivității muncii. Este necesar ca președinții, inginerii agronomi, organele agricole de stat și cooperatiste să se ocupe serios de îmbunătățirea și perfecționarea continuă a normelor, să înlăture risipa de zile-muncă. Va trebui să asigurăm toate condițiile ca principalul venit al cooperatorului să fie realizat din munca în cooperativă. Numai atunci el va fi legat de cooperativă, numai atunci va înțelege că trebuie să facă totul pentru dezvoltarea economică a cooperativei. În cooperativele unde se obțin rezultate bune — chiar și în apropierea orașelor — oamenii participă activ la muncă, înțelegînd că producția din cooperativă le asigură bunăstarea. Iată de ce, dezvoltînd cooperativele, cea mai mare parte a venitului membrilor cooperatori trebuie să provină din munca prestată în cooperativă. Să întărim spiritul colectiv și să contribuim și pe această cale la desăvîrșirea ca clasă nouă a țărănimii, care, strîns unită cu clasa muncitoare și împreună cu aceasta, cu toți cei ce muncesc, construiește socialismul.

Este necesar, tovarăși, să se întărească rolul adunării generale, manifestîndu-se mai larg și efectiv democrația cooperatistă. Problemele de bază ale cooperativei trebuie să fie discutate pretutindeni în adunarea generală, astfel ca toți cooperatorii să cunoască măsurile ce se stabilesc, să cunoască permanent cum se înfăptuiesc aceste măsuri. Numai așa cooperatorul va ști că tot ceea ce se face este în interesul lui și va participa activ la întreaga muncă pentru creșterea avuției cooperativei, și implicit pentru creșterea bunăstării sale. Atunci cînd s-a hotărît formarea Uniunii Naționale și a uniunilor județene cooperatiste, s-a pornit tocmai de la necesitatea de a se asigura o conducere și o îndrumare mai activă și mai permanentă a cooperativelor, a activității lor interne, pentru creșterea rolului adunării generale a cooperatorilor în viața cooperativei și a satului, pentru antrenarea maselor țărănimii în întreaga viață politică a țării. Din păcate, uniunile cooperatiste județene și Uniunea Națională nu au actionat încă așa cum trebuie în acest domeniu. Cred că una din concluziile principale ale acestei plenare trebuie să fie concluzia că în viitor uniunile județene, Uniunea Națională să acorde cea mai mare atenție tocmai acestor domenii de activitate.

Stimați tovarăși,

Începînd cu Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor și cu Consiliul Superior al Agriculturii este necesar să se îmbunătățească radical activitatea de conducere a agriculturii. Trebuie să înțelegem tovarăși că agricultura, cooperativele agricole nu pot fi conduse prin circulare și instrucțiuni, ci prin participarea efectivă la viața cooperativei, printr-un contact permanent și o legătură strînsă cu cooperativele. Lucrătorii uniunilor cooperatiste și ai direcțiilor agricole județene trebuie să participe cu regularitate la adunările generale, la ședințele de consiliu, să sprijine cooperativele în organizarea muncii și a producției, să devină, într-adevăr, organe de lucru, de îndrumare și de ajutor concret al cooperativelor. Președintele, inginerul agronom din cooperativă să se poată adresa oricînd direcției agricole și uniunii cooperatiste județene, pentru a primi operativ sprijinul necesar. Din păcate luni de zile unii președinți de uniuni cooperatiste și șefi ai direcțiilor agricole județene nu trec prin cooperative. Așa nu se poate conduce agricultura. Tovarășii de la Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole, de la Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să înțeleagă că dacă nu au legătură efectivă cu județele, dacă nu asigură îndrumarea și rezolvarea operativă a problemelor care se ridică în județe, nu-și pot îndeplini cum trebuie atribuțiile. Eu vă rog pe dumneavoastră, cei de la județe, să fiți mai exigenți atît față de munca dumneavoastră înșivă, cît și față de munca organelor centrale. Trebuie acționat împreună pentru a produce o cotitură în activitatea organelor agricole de stat și cooperatiste.

Problemele care se ridică în agricultură sînt mari și complexe. Ele pot fi realizate nu prin circulare, nu prin hîrtii, ci printr-o conducere științifică, concretă, operativă. Organele noastre centrale și județene au capacitatea de a rezolva aceste probleme. În munca tuturor trebuie să se manifeste însă cu putere spiritul de partid. Să nu vă lăsați influențați de spiritul birocratic, funcționăresc, să luptați împotriva lui; numai atunci veți putea rezolva cu succes sarcinile de mare răspundere ce vă revin.

Aș dori să mă refer și la unele sarcini ale organizațiilor de partid. Desigur, munca de partid la sate nu poate să aibă alt țel decît realizarea sarcinilor de producție în cooperative și în întreprinderile de stat, așa cum în industrie munca de partid are ca țel principal îndeplinirea planului de stat. Trebuie să spunem, tovarăși, că la sate avem organizații de partid puternice. Aici lucrează 820 000 de membri de partid, din care circa 510 000 în cooperativele agricole de producție. Avem puternice comitete de partid în comune, birouri de organizații în cooperative. Deci o forță uriașă, care poate să asigure realizarea a tot ceea ce ne propunem în agricultură. Este necesar să tragem învățăminte din neajunsurile care s-au manifestat pînă acum pentru că lipsurile de care am vorbit aici privesc, pînă la urmă, și reflectă și munca organelor noastre județene și comunale de partid. În tot ceea ce este bun se află încorporată și munca organizațiilor de partid, precum în tot ceea ce este rău se oglindesc și deficiențele activității lor. Ca în toate domeniile de activitate, și aici trebuie să nu ne mulțumim numai cu hotărîri, oricît ar fi ele de bune, ci trebuie să luăm măsuri de a organiza munca pentru îndeplinirea hotărîrilor, de a exercita un control permanent pentru ca măsurile stabilite să fie duse pînă la capăt. Oricît ar fi de bune, hotărîrile rămîn pe hîrtie și nu pot să joace un rol prea mare dacă nu se urmărește aplicarea lor. Ceea ce spun se referă, tovarăși, atît la activitatea organelor de partid județene, a organizațiilor comunale, cît și la munca noastră, a celor care lucrăm la Comitetul Central, care avem atribuții directe legate de agricultură. Trebuie să asigurăm o mai bună îndrumare și conducere a activității de către organele și organizațiile noastre de partid, să asigurăm creșterea rolului organizațiilor de partid în toate unitățile agricole în lupta pentru sporirea producției, pentru dezvoltarea și consolidarea cooperativelor. La sate avem, de asemenea, organizații de tineret puternice, care cuprind sute de mii de membri. Trebuie ca organizațiile noastre de partid să îndrume mai bine activitatea lor, pentru ca ele să aducă o contribuție mai activă la îndeplinirea sarcinilor din agricultură.

Consiliile populare județene și comunale au, prin noua lege de organizare, sarcini precise și de mare răspundere în conducerea și îndrumarea activității din agricultură. Trebuie să facem ca ele să-și îndeplinească în bune condiții atribuțiile și să exercite o influență puternică asupra îndeplinirii sarcinilor trasate de partid și guvern.

Nu m-am referit la problemele activității ideologice, ale muncii de educație, deși au o mare importanță în viața satelor; o vom face cu altă ocazie. Ceea ce aș dori însă să subliniez este că în această muncă trebuie să antrenăm pe toți intelectualii de la sate. Astăzi nu există comună care să nu aibă 20 pînă la 50 de intelectuali. Sînt comune cu 80—100 de intelectuali — învățători, profesori, medici, ingineri. Ei reprezintă o forță care poate exercita o mare influență asupra ridicării culturale a satelor, creșterii conștiinței socialiste a țărănimii. Organizațiile noastre de partid trebuie să mobilizeze intelectualitatea la întreaga muncă de transformare economică, socială și culturală a satului. Sînt convins că, unind toate aceste forțe, vom reuși ca în scurt timp agricultura noastră cooperatistă să se ridice la un nivel superior.

Săptămîna viitoare vor începe adunările generale în cooperativele agricole. În aceste adunări trebuie să se dezbată în mod aprofundat toate problemele legate de dezvoltarea agriculturii, să se discute deschis lipsurile, neajunsurile și măsurile ce trebuie luate. Adunarea generală, care trebuie să fie o adunare de lucru, să se desfășoare sub semnul mobilizării tuturor forțelor pentru întărirea și dezvoltarea fiecărei cooperative. În felul acesta se va dovedi în fapt că adunarea generală joacă un rol hotărîtor în întreaga viață a cooperativelor agricole. Adunările generale în cooperativele agricole au loc concomitent cu desfășurarea campaniei electorale care creează condiții pentru mobilizarea și mai intensă a tuturor forțelor națiunii noastre în vederea înfăptuirii politicii partidului. Îmbinîndu-se armonios, aceste două acțiuni trebuie să ducă la dezvoltarea inițiativei, a spiritului gospodăresc al țărănimii cooperatiste, la noi realizări pe calea consolidării cooperativelor agricole de producție.

Anul acesta vom sărbători a 25-a aniversare a eliberării patriei; totodată ne pregătim pentru Congresul partidului. Întîmpinarea acestor evenimente trebuie să se desfășoare sub semnul îndeplinirii sarcinilor de creștere a producției industriale și agricole înscrise în planul anual, pentru realizarea programului elaborat de Congresul al IX-lea în vederea înfloririi multilaterale a patriei. Vă rog să transmiteți membrilor de partid, tuturor cooperatorilor, urări de succese tot mai mari în activitatea pe care o desfășoară pentru propășirea continuă a agriculturii noastre cooperatiste.

(Cuvîntarea secretarului general al C.C. al P.C.R. a fost subliniată în repetate rînduri de întreaga asistență cu vii și îndelungi aplauze).

Plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

(Urmare din pag. 1)

Timirgaziu, directorul stațiunii experimentale agricole Secuieni, județul Neamț, **Serghei Melniciuc**, președintele C.A.P. Independența, județul Galați, ing. **Alexandru Galoș**, președintele Uniunii județene a C.A.P. Cluj, **Gheorghe Palos**, prim-secretar al Comitetului județean Gorj al P.C.R., ing. **Traian Moraru**, directorul I.M.A. Castelu, județul Constanța, **Stelian Mălnășan**, secretarul Comitetului de partid din C.A.P. Crăguești, județul Mehedinți, **Toader Miron**, președintele C.A.P. Cosmești, județul Iași, **Anghel Mircea**, președintele C.A.P. Grindu, județul Ialomița, ing. **Ion Oprea**, președintele Uniunii județene a C.A.P. Timiș, **Gheorghe Rosu**, primvicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, **Silviu Strasser** președintele Uniunii județene a C.A.P. Bacău, **Dumitru Tircolea**, președintele C.A.P. Buzescu, jud. Teleorman, **Ioana Marinaș**, secretar al Comitetului de partid din C.A.P. Jiblea, județul Vîlcea, **Laurențiu Schop**, președintele C.A.P. Altînea, județul Sibiu, **Ion Rușinaru**, președintele Băncii Agricole, **Ion Apostolescu**, președintele Uniunii județene a C.A.P. Brăila, **Gheorghe Blaj**, prim-secretar al comitetului județean Maramureș al P.C.R., **Milica Giura**, președintele Uniunii județene a C.A.P. Mureș, **Nicolae Ștefan**, șeful Departamentului pentru valorificarea legumelor și fructelor, **Gheorghe Petrescu**, prim-secretar al comitetului județean Dolj al P.C.R., **Maria Zidaru**, președinta C.A.P. Păulești, județul Satu Mare, **Nicolae Giosan**, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, **Marin Vlad**, secretar al Comitetului de partid din C.A.P. Crovu, jud. Dîmbovița.

Plenara a analizat pe larg activitatea desfășurată de uniunile cooperatiste în cei aproape 3 ani care au trecut de la constituirea lor, rezultatele obținute în întărirea economică și organizatorică a cooperativelor, aportul agriculturii cooperatiste la dezvoltarea economiei naționale. Alături de succesele obținute în dezvoltarea agriculturii socialiste și în creșterea veniturilor cooperatorilor, vorbitorii au relevat neajunsuri care mai există în unele sectoare ale activității Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție. Au fost propuse o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea și perfecționarea activității Uniunii Naționale și a uniunilor județene în îndrumarea și sprijinirea cooperativelor agricole în vederea folosirii tuturor resurselor pentru dezvoltarea în continuare a producției și veniturilor.

Vorbitorii au făcut propuneri pentru realizarea integrală și în cele mai bune condițiuni a sarcinilor ce revin sectorului agricol cooperatist din planul de stat pe anul 1969.

Primit cu vii și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul **Nicolae Ceaușescu.**

*

În cea de-a doua parte a ședinței din 28 ianuarie a.c., plenara a adoptat regulamentul privind aplicarea normelor statutare de organizare și retribuire a muncii în cooperativele agricole de producție.

Plenara a adoptat o hotărîre privind îmbunătățirea activității de îndrumare a cooperativelor agricole și asigurarea condițiilor pentru realizarea sarcinilor de plan pe anul 1969.

Uniunile se arată în hotărîre, vor îndruma cooperativele agricole ca adunările generale să analizeze temeinic și multilateral resursele de care dispun pentru sporirea producției vegetale și animale și să asigure punerea lor deplină în valoare.

Mobilizarea cooperatorilor — se spune în continuare în hotărîre — pentru executarea la timp și de bună calitate a lucrărilor agricole, pregătirea temeinică și desfășurarea în condiții optime a campaniilor de însămînțări, întreținerea culturilor și recoltarea produselor vor constitui obiectivul central al muncii uniunilor, consiliilor de conducere și a tuturor cadrelor din cooperative.

În domeniul îmbunătățirilor funciare, hotărîrea prevede concentrarea mijloacelor bănești și materiale ca și a măsurilor organizatorice în vederea extinderii irigațiilor, folosirii eficiente a terenurilor amenajate, precum și pentru executarea de noi îndiguiri, desecări și pentru combaterea eroziunii solului.

O deosebită atenție, se arată în hotărîre, trebuie acordată dezvoltării sectorului zootehnic atît în ce privește realizarea efectivelor la toate speciile, a unor nuclee puternice de animale mamă, sporirea productivității acestora, asigurarea bazei furajere, cît și a producției-marfă de carne, lapte, lînă și ouă.

Uniunile se arată în hotărîre, trebuie să-și îndrepte atenția în direcția respectării cu strictețe a prevederilor statutului. Ele au datoria să asigure participarea largă și activă a cooperatorilor la conducerea treburilor obștești, la creșterea continuă a rolului adunărilor generale, la elaborarea celor mai eficiente măsuri pentru creșterea producției și întărirea economică a cooperativelor. Uniunile vor asigura întărirea muncii și conducerii colective în cooperativele agricole, astfel încît consiliile de conducere și celelalte organe alese, toți membrii cooperatori să respecte cu strictețe hotărîrile adunărilor generale și să lupte pentru înfăptuirea lor.

Una din sarcinile importante ale cooperativelor, se arată în hotărîre, este întărirea rolului brigăzilor și echipelor, forme de organizare a muncii care și-au dovedit eficiența în activitatea C.A.P. Retribuirea muncii trebuie să se facă în cadrul prevederilor statutare pe bază de zile-muncă și retribuire suplimentară.

În domeniul investițiilor — se spune în hotărîre — se va urmări concentrarea fondurilor spre obiective productive care să asigure realizarea unor producții sporite și în termene cît mai scurte.

Uniunea Națională și uniunile județene trebuie să îndrume și să sprijine în mai mare măsură cooperativele agricole în realizarea integrală și ritmică a obligațiilor contractuale privind livrarea produselor agricole.

O preocupare de prim ordin a uniunilor o va constitui activitatea pentru perfecționarea sistemului de pregătire a cadrelor de conducere — președinți, brigadieri, a contabililor, precum și pentru ridicarea pregătirii profesionale a cooperatorilor.

La ultimul punct al ordinei de zi, Plenara a adoptat bugetul pe anul 1969 al Casei de pensii a U.N.C.A.P.

Plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a adresat o chemare către întreaga țărănime cooperatistă, către uniunile județene ale cooperativelor agricole, către toate cadrele din agricultura cooperatistă, pentru realizarea și depășirea planului pe anul 1969.

În cuvîntul de închidere a lucrărilor plenarei, tovarășul **Vasile Vîlcu** a exprimat în numele tuturor participanților hotărîrea de a îmbunătăți continuu activitatea economică și organizatorică a unităților cooperatiste din agricultură, de a mobiliza întreaga țărănime cooperatistă pentru a întîmpina cu rezultate cît mai bune cea de-a 25-a aniversare a eliberării patriei și cel de-al X-lea Congres al Partidului.

(Agerpres)

CHEMAREA

(Urmare din pag. 1)

ințării de noi plantații, completării golurilor și îngrijirii corespunzătoare a livezilor și podgoriilor.

Cunoscînd însemnătatea deosebită a irigațiilor, chemăm cooperativele agricole să-și sporească eforturile, astfel ca în 1969 să amenajeze pentru irigat — cu forțe proprii — cel puțin 60 000 ha să gospodărească și să exploateze intens suprafețele amenajate și instalațiile de udat.

Planul de stat pe anul 1969 prevede o creștere substanțială a efectivelor de animale și a producțiilor medii.

Să sporim, deci, numărul taurinelor, porcinelor, ovinelor și păsărilor și, în primul rînd, fondul matcă, să îmbunătățim structura turmelor. În acest an, numărul vacilor și junincilor trebuie să ajungă la cel puțin 48 la sută din totalul efectivelor de taurine. Totodată, să furajăm și să îngrășăm bine animalele, astfel încît să se asigure producții tot mai mari de carne, lapte, lînă.

Un accent deosebit să fie pus pe asigurarea unor cantități tot mai mari de furaje, în sortimente variate, care să satisfacă necesitățile fiecărei specii. Să sporim producția de nutreturi pe fiecare hectar cultivat, să extindem la 900 mii hectare culturile duble furajere. Avem o suprafață de aproape 2,5 milioane hectare pășuni și fînețe care, prin acțiuni de curățire a arboretelui, de împrăștiere a mușuroaielor și de fertilizare, precum și printr-un pășunat rațional, pot asigura cantități mari de nutreturi de bună calitate și ieftine.

Viața a demonstrat în mod concludent fiecăruia dintre noi că la baza creșterii producției agricole, a dezvoltării în ritm sustinut a cooperativelor și ca efect a ridicării nivelului de trai al țăranilor cooperatori stă sporirea continuă a averii obștești. Alocînd sume corespunzătoare la fondul de acumulare — spre limita maximă prevăzută în statut — să asigurăm folosirea lor cu spirit gospodăresc.

De altfel, anii, acțiunile intercooperatiste în vederea realizării unor obiective de interes comun, cum sînt amenajări pentru irigații, îndiguiri, lucrări de combatere a eroziunii, construcția de mori, ateliere mecanice, fabrici de nutreturi combinate și sere au intrat în practica cooperativelor agricole. Uniunile cooperatiste județene trebuie să sprijine pe viitor și mai mult întrajutorarea unităților, să le coordoneze în așa fel eforturile materiale și umane, încît fiecare leu investit să aducă foloase maxime.

Vînzările de produse agricole către stat aduc cooperativelor mari venituri bănești. Chemăm consiliile de conducere ale cooperativelor și uniunile cooperatiste să ia toate măsurile necesare pentru îndeplinirea și depășirea obligațiilor asumate prin contractele încheiate cu organizațiile economice ale statului.

Rezolvarea în bune condițiuni a multiplelor sarcini pe care le ridică activitatea de zi cu zi în marea familie a cooperativelor agricole impune să antrenăm întreaga masă a cooperatorilor la conducerea și rezolvarea practică a treburilor obștești, să lărgim neîncetat democrația cooperatistă, să veghem neîncetat la respectarea cu strictețe a principiilor statutare.

Rezultatele obținute pînă acum de cooperativele agricole sînt legate nemijlocit de aportul inginerilor agronomi și al celorlalți specialiști. Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție adresează acestor cadre apelul călduros de a lucra cu abnegație și pricepere, de a-și aduce deplina contribuție la organizarea rațională a producției și a muncii, la folosirea chibzuită a bazei tehnico-materiale, la aplicarea în practică a acelor metode de lucru care asigură sporirea producției. Adresăm o călduroasă chemare și specialiștilor din cercetare și învățămînt pentru a sprijini cooperativele agricole în aplicarea cuceririlor științei.

Mecanizatori și agoarelor! Prin munca voastră entuziastă, de zi cu zi, ați adus o contribuție de preț la sporirea producției. Vă chemăm, ca în 1969, împreună cu țăranii cooperatori să executați la timpul optim și la un înalt nivel calitativ toate lucrările agricole, aceasta constituind un factor de maximă însemnătate în sporirea producției.

Sîntem cu toții convinși că agricultura cooperatistă dispune de toate condițiile necesare pentru ca în 1969, în cinstea celei de-a XXV-a aniversări a eliberării patriei și în întîmpinarea Congresului al X-lea al partidului, să dobîndească noi succese în sporirea producției vegetale și animale, în consolidarea ei. Cu prilejul adunărilor generale care vor dezbate și adopta planurile de producție și financiare pe anul în curs să analizăm cu înalt simț de răspundere toate rezervele interne de care dispunem, să stabilim cele mai potrivite măsuri tehnico-organizatorice în vederea valorificării lor.

Țărani cooperatori! La 2 martie vor avea loc alegeri de deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare județene, municipale, orășenești și comunale, eveniment deosebit de important în viața poporului nostru. Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, parte componentă a Frontului Unității Socialiste, adresează întregii țărănimi cooperatiste chemarea ca, prin votul său, să-și afirme încă o dată hotărîrea de a aplica în practică politica Partidului Comunist Român, devotamentul său fără margini față de orînduirea noastră socialistă.

Ne exprimăm convingerea nestrămutată că țărănimea va răspunde cu entuziasm chemării la întrecere, va munci cu hărnicie și pricepere, dînd viață obiectivelor stabilite de conducerea partidului, pentru agricultura cooperatistă, aducîndu-și prin aceasta aportul la progresul și prosperitatea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

CONSILIUL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

PENTRU O AGRICULTURĂ MODERNĂ, ÎNAINTATĂ, DEMNĂ DE ORÎNDUIREA NOASTRĂ SOCIALISTĂ

DIN DEZBATERILE LA PLENARA CONSILIULUI UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

În cuvîntul său, **MARIN ARGINT**, președintele Uniunii județene Ilfov a cooperativelor agricole de producție, după ce a prezentat un scurt bilanț al realizărilor obținute de cele 243 C.A.P. ale județului în anul 1968, a spus: Consider ca foarte justă critica făcută uniunilor, că nu s-au ocupat în măsură suficientă de organizarea muncii și că s-a permis aplicarea unor forme de retribuire, care nu sînt prevăzute în statutul cooperativei agricole de producție. În legătură cu retribuirea muncii aș vrea să arăt că în județul nostru forma de bază care s-a aplicat a fost numai cea prevăzută în statutul C.A.P. — ziua-muncă și retribuția suplimentară.

Am greșit însă și noi — încercînd în unele cooperative slab dezvoltate — să aplicăm forma de retribuire cu cota parte în legumicultură. N-am aplicat acest lucru decît la un număr de opt unități și numai la recoltat. Viața a arătat însă că această formă de retribuire nu este bună și înșiși membrii cooperatori au renunțat la ea.

Referindu-se la stilul de muncă al uniunilor, vorbitorul a arătat că s-au lovit de o greutate care se găsește în însuși felul cum este organizat aparatul Uniunii Naționale și aparatul uniunilor județene. Consider că încercarea făcută de Uniunea Națională de a avea un instructor care să se priceapă la toate problemele din cooperative nu a dat și nici nu va putea da rezultate. Cred că ar fi bine să delimităm precis instructorii care să se ocupe numai de problemele de îndrumare economică a unităților și alții care să se ocupe numai de îndrumarea organizatorică, normare, retribuirea muncii etc.

În încheiere aș face o propunere: în județ întîmpinăm greutăți mari la recoltatul porumbului, al sfeclei de zahăr. Am propune ca atît C.S.A., cît și Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii să studieze posibilitatea punerii la punct, încă în cursul acestui an, a combinelor de recoltat porumb la care, așa cum știți, se înregistrează mari pierderi la recoltări care ajung uneori pînă la 30 la sută. Aș mai propune ca sistemul de plată atît pentru combină cît și pentru remorci să fie unic cointeresîndu-l, astfel, mai mult pe tractorist.

Despre lipsurile care s-au manifestat în activitatea organelor centrale care se ocupă de problemele agriculturii, activitate legată de rezolvarea problemelor majore care se pun în fața acestui sector, a vorbit tov. **GHEORGHE GHINEA**, prim secretar al Comitetului județean Botoșani al P.C.R.. La Consiliul Superior al Agriculturii, a spus d-sa, ar trebui luate unele măsuri pentru repartizarea mai judicioasă a producției agricole, pentru îmbunătățirea muncii cadrelor de specialiști care lucrează în unitățile agricole. Trebuie să se pună ordine în metodica de planificare, în general, și în modul de întocmire a planurilor de producție în cooperative, în special, pentru ca astfel resursele de care dispune agricultura să fie puse cît mai deplin în valoare. Vorbitorul consideră că Uniunea Națională a venit, în ceea ce privește organizarea și retribuirea muncii în cooperativele agricole, cu tot felul de recomandări, în loc să ia măsuri ca toate indicațiile care se dau să aibă caracter de aplicare. Deși față de anii trecuți sectorul zootehnic în județul Botoșani a înregistrat creșteri destul de importante acestea nu reprezintă, de fapt, potențialul existent. Situația se datorește faptului că fondurile alocate cooperativelor agricole n-au fost folosite pentru ridicarea unor construcții trainice, că nu s-au luat măsuri pentru asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. În continuare, vorbitorul a menționat unele lipsuri care există în ceea ce privește sporirea producției de legume și valorificarea acesteia. El a menționat faptul că pentru anul acesta, în județul Botoșani, nu este încă asigurată preluarea a importante cantități de legume. Această stare de lucruri favorizează indisciplina contractuală. Un sector cu posibilități de dezvoltare, ținînd seama că 40 la sută din terenul județului este în pantă și supusă eroziunii, este viticultura. Deși în partea de nord a Moldovei sîntem singurul județ producător de struguri, totuși Ministerul Industriei Alimentare a hotărît construirea unui combinat viticol la Suceava, deși un asemenea obiectiv era necesar în județul nostru. În amplasarea unor asemenea obiective consider că atît Consiliul Superior al Agriculturii, cît și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție trebuie să aibă un cuvînt de spus.

Referindu-se la necesitatea colaborării mai strînse a cercetării științifice cu producția, vorbitorul a propus ca secția Popăuți a stațiunii experimentale agricole Suceava să devină unitate de sine stătătoare, cu sarcina să rezolve problemele majore pe care le ridică producția agricolă, iar centrul experimental vitipomicol de la Trușești, care a funcționat pînă la sfîrșitul anului trecut să fie reînființat. Vorbitorul a criticat faptul că de la înființarea județului și pînă în prezent nici un tovarăș din conducerea Consiliului Superior al Agriculturii nu s-a deplasat la Botoșani. În schimb, Direcția agricolă și Uniunea județeană a C.A.P. au primit un număr de peste 1 500 adrese, circulare și instrucțiuni din partea organelor agricole centrale.

În cuvîntul său **PAVEL RIZO**, președintele cooperativei agricole de producție Valea lui Mihai, județul Bihor, a împărtășit experiența unității pe care o conduce în organizarea muncii pe brigăzi și echipe, precum și în aplicarea retribuției suplimentare. Dovada că ne aflăm pe drumul cel bun — a spus el — sînt producțiile medii obținute în cursul anului trecut, în condiții de secetă prelungită: 3 186 kg la grîu, 4 037 kg la porumb și aproape 30 000 kg la sfecla de zahăr.

Vorbitorul a cerut UNCAP să fie sprijinit mai mult în valorificarea terenurilor nisipoase. Sînt perspective să intre în circuitul agricol pînă la 340 ha de terenuri nisipoase. Dar pentru aceasta, unitatea din Valea lui Mihai are nevoie de credite pe termen scurt începînd din trimestrul III, pentru că se primesc cantități mari de îngrășăminte chimice pentru care nu sînt sume alocate pe acest an. Dacă le-am acoperi din fondurile noastre, ar însemna să scădem mult valoarea zilei muncă. Este necesar, de asemenea, să se stabilească tarifele de plată pentru lucrările efectuate cu combinele de recoltat porumb, deoarece avem mare nevoie de aceste mașini, mai ales în perioada de vîrf.

Ing. **ION MANOIU**, directorul direcției agricole județene Brașov, a subliniat faptul că indicatorii planului de stat pe 1969 sînt corespunzători posibilităților ce le au și împreună cu toți lucrătorii din agricultura județului vor depune toate eforturile pentru realizarea lor. Vorbitorul a apreciat că în județul Brașov există mari posibilități pentru dezvoltarea zootehniei, ținînd seama că dispun de importante suprafețe de pajiști naturale. Dar potențialul de producție al acestora este foarte scăzut; aproape jumătate sînt invadate de arborete, mărăcinișuri sau sînt supuse eroziunii solului. Iată de ce propun ca pajiștile naturale date în folosința cooperativelor agricole să fie administrate în viitor de direcțiile agricole județene.

Referindu-se la problema mecanizării, vorbitorul a apreciat că actuala gamă de mașini pe care o avem nu ține pasul cu nevoile pe care le are agricultura și cu sarcina de creștere permanentă a productivității muncii în acest domeniu. El a cerut ca, în cel mai scurt timp, combinele pentru recoltarea cartofilor experimentate la Brașov și care au dat bune rezultate să fie date în fabricație, aceeași situație se impune și în cazul combinelor de recoltat sfeclă de zahăr. Mașinile din dotare sînt foarte bune ca concepție — mă refer la combina de cereale, presa de balotat, mașina de împrăștiat amendamente — dar materialele din care sînt făcute nu ne permit să luăm nici o hotărîre în privința specialiștilor care nu-și fac datoria așa cum trebuie.

Rezultatele obținute de cooperativa agricolă de producție din Tîfești, județul Vrancea au fost prezentate pe larg de **GH. POSTOLACHE**, președintele unității. Vorbitorul a arătat, între altele că aportul mecanizării ar trebui să fie mai mare, îndeosebi în ceea ce privește diversificarea lucrărilor și în special în zootehnie. S-a făcut propunerea ca Institutul de cercetări pentru economie agrară să studieze situația din unele cooperative agricole în vederea îmbunătățirii continue a organizării și retribuirii muncii. Vorbitorul s-a referit la necesitatea întăririi disciplinei contractuale atît din partea unităților agricole, cît și din partea întreprinderilor de valorificarea legumelor și fructelor și a cunoașterii de către cooperativele agricole a prețurilor ferme de preluare a acestor produse încă de la contractare. Privitor la întărirea disciplinei în muncă a membrilor cooperatori el a propus să se aplice și în cooperative un regim de lucru corespunzător care să stimuleze participarea acestora la toate muncile din campanii și nu numai la unele dintre ele.

Despre contribuția stațiunii experimentale Secuieni — Neamț la introducerea metodelor avansate a vorbit ing. **CONSTANTIN TIMIRGAZIU.**

El a arătat că în urma rezultatelor obținute în cîmpurile experimentale din unități conjugate cu cele obținute în stațiune, s-a reușit să se introducă în zona respectivă hibrizi și soiuri la principalele plante de cultură, o tehnologie nouă la plantele cultivate în această parte a țării.

Totodată stațiunea a livrat anual circa 3 500 tone de semințe cu însușiri biologice ridicate, material săditor și reproducător etc.

În încheiere vorbitorul a spus: Avem bine organizate și dotate toate sectoarele din stațiune, în afară de sectorul de irigații, pentru care n-avem suficiente elemente care să contribuie la rezolvarea problemelor de specialitate. De aceea propun să se asigure înzestrarea stațiunii din Secuieni în așa fel ca ea să poată amenaja un sistem de irigații și prin rezultatele pe care le va obține să fie utilă unităților din teren.

Experiența cîștigată anul trecut, a spus tov. **GHEORGHE PALOȘ**, prim secretar al comitetului județean Gorj al P.C.R., arată că datorită noii împărțiri administrativ-teritoriale a țării, toate domeniile de activitate au de cîștigat și după părerea mea în primul rînd agricultura, pentru că s-au obținut rezultate mai bune și la producțiile cerealiere, s-au îmbunătățit lucrările și în zootehnie, pomicultură, în viticultură etc., iar veniturile țăranilor cooperatori au început să sporească. De asemenea, experiența anului trecut demonstrează că există încă foarte multe rezerve care trebuie puse în valoare în agricultura județelor din zonele de deal și munte. Personal sînt însă de părere că atît la nivelul Consiliului Superior al Agriculturii, cît și al Uniunii Naționale nu s-a adoptat un stil de muncă corespunzător noilor condiții create prin noua împărțire administrativ-teritorială a țării. Continuăm să primim indicații „general valabile" pentru Constanța, Ilfov, Gorj, Bistrița-Năsăud etc. Tot ca un exemplu că se conduce uneori la general și nu la concret — sînt normele de mecanizare în zonele de deal și munte. Tocmai de aceea propun să se studieze posibilitatea ca atît în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, cît și în cadrul Uniunii Naționale să se formeze compartimente care să studieze problemele specifice ridicate de agricultura din zonele de deal și munte. Pe baza acestor studii să se stabilească normele și regulile de mecanizare în pomicultură, zootehnie etc.

De asemenea, concomitent cu aceasta propun ca stațiunile de cercetări situate în aceste zone să studieze mai atent situația producției din cooperativele agricole, pentru că acum se ocupă mai mult de producția proprie și nu abordează problemele cele mai arzătoare, specifice zonelor respective. De asemenea, și activitatea Institutului de cercetări pentru economie agrară, ar trebui să fie mai promptă în elaborarea și aplicarea unor studii pe care viața le cere a fi rezolvate.

La intensificarea producției agricole, la dezvoltarea complexă și echilibrată a cooperativelor agricole deservite — sublinia inginerul **TRAIAN MORARU**, directorul I.M.A. Castelu, județul Constanța — un important rol revine întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii. Colectivul de muncă de la I.M.A. Castelu și-a organizat activitatea de producție avînd în permanență în centrul atenției această problemă.

Deservim cooperativele cu peste 81 de tipuri de mașini. Gama variată de mașini agricole a permis creșterea continuă a gradului de mecanizare. Calitatea lucrărilor s-a îmbunătățit continuu. În felul acesta, muncitorii întreprinderii noastre s-au străduit să dea viață indicațiilor partidului cu privire la folosirea eficientă a parcului de mașini și tractoare.

Unirea eforturilor noastre cu cele ale țăranilor cooperatori a determinat creșterea producției la hectar în cooperativele pe care le deservim. Pe ultimii patru ani, producțiile medii la culturile principale au fost următoarele: la grîu — 3 005 kg/ha iar la porumb 3 500 kg/ha. Realizările acestea sînt rezultatul conlucrării strînse dintre șefii brigăzilor de cîmp din cooperativele agricole de producție și secțiile noastre de mecanizare.

Referindu-se la folosirea mai eficientă a utilajelor, vorbitorul a spus: Este un adevăr că combina CT.2R nu se folosește în suficientă măsură din cauza costului ei ridicat — nejustificat în comparație cu Combina C3 — și mai ales, a pierderilor de producție pe care le generează atunci cînd nu este reglată corespunzător. Folosirea acestei mașini este totuși justificată, dacă se asigură perfecta ei funcționare. Ea aduce o economie, e drept, nu prea substanțială în lei. În schimb reduce numărul brațelor de muncă folosite la recoltare, care sînt deficitare în perioada respectivă, dînd posibilitatea executării la timp a arăturilor pentru însămînțare.

Am obținut pînă acum arată în cuvîntul său **MIRON TOADER**, președintele C.A.P. Cosmești, județul Iași rezultate mulțumitoare. Ele ar fi fost însă cu mult mai bune dacă n-am fi întîmpinat unele greutăți. Iată cîteva exemple: am făcut o instalație electrică pentru zootehnie, încă de acum 4 ani dar n-o putem folosi pentru că ne lipsesc niște mărunțișuri — întrerupătoare — pe care nu le găsim în comerț. Nu se găsesc, de asemenea, caiele și potcoave. În legătură cu contractările este absolut necesar ca I.L.F. să-și respecte riguros obligațiile privind preluarea și valorificarea operativă a produselor livrate de cooperativă.

După cum se cunoaște, a spus vorbitorul, există indicația ca întreprinderile de mecanizare a agriculturii să ne sprijine în perioadele de vîrf la reparații. Și în acest domeniu avem unele greutăți: utilajele noastre sînt programate în reparație cu întîrziere. Ar fi bine ca utilajele de strictă necesitate în cooperative să fie reparate în prima urgență.

În legătură cu aprovizionarea cu îngrășăminte chimice este necesar ca acestea să fie repartizate pe perioade bine stabilite astfel ca ele să poată fi primite la unități înaintea pregătirii patului germinativ și nu cînd nu mai pot fi folosite.

În cuvîntul său, tov. **GHEORGHE ROȘU**, primvicepreședinte al UNCAP, s-a referit în mod deosebit la stilul de muncă al uniunilor județene și la activitatea lor organizatorică, la rolul adunărilor generale în viața cooperativei agricole.

Dar cu toate rezultatele bune obținute, a spus vorbitorul, trebuie să recunoaștem că în activitatea organizatorică au fost încă multe goluri și neajunsuri. Ea nu este la nivelul cerințelor.

Scoțînd în evidență faptul că realizarea unor producții mari depinde de efectuarea la timp a tuturor lucrărilor, vorbitorul a arătat: Este bine să se pornească spre rezolvarea acestor probleme organizatorice o dată cu acțiunea de lansare a planului. Să se stabilească prin plan obligația oricărui cooperator de a munci în toate campaniile și de a participa la toate perioadele de muncă. Ar fi bine ca regulamentul supus aprobării plenarei să fie completat cu propunerea ca zilele muncă stabilite de adunarea generală să fie repartizate pe campanii și să aibă caracter obligatoriu.

Accentuînd asupra necesității îmbunătățirii stilului de muncă al uniunilor județene cooperatiste vorbitorul a spus: Viața ne-a arătat — și criticile făcute sînt pe deplin justificate — că am greșit la stabilirea aparatului uniunilor județene, atunci cînd am crezut că instructorul de acolo poate face totul, și muncă organizatorică și revizie de fond etc. Consider că uniunea județeană trebuie să aibă un grup de activiști cu răspundere pentru a ajuta pe președinți și consiliile cooperativelor, în problemele de organizare a muncii. De asemenea, tot acolo trebuie să fie un număr de îndrumători contabili de specialitate pentru controlul de fond și pentru îndrumarea financiară și contabilă. Cred că în felul acesta se va îmbunătăți activitatea, vom munci mai bine în viitor.

IOANA MARINAȘ, secretara Comitetului de partid din C.A.P. Jiblea, județul Vîlcea, a subliniat în cuvîntul său, faptul că organizația de partid a sprijinit permanent consiliul de conducere al cooperativei, a desfășurat o susținută activitate în rîndurile brigăzilor și a echipelor pentru întărirea disciplinei în muncă. Dacă pînă acum unii cooperatori de la noi — a spus ea — considerau că nu avem condiții pentru diferite culturi, rezultatele obținute însă i-au convins de contrariu. În cultura porumbului am obținut, de pildă, 5 000 kg la ha.

În continuare, vorbitoarea s-a referit la unele deficiențe care s-au făcut simțite în activitatea unității. Dacă pînă în primăvara anului 1968 am amenajat 208 hectare irigate, punerea în funcțiune a sistemului a început abia în luna iunie din cauza lipsei unei conducte, a unor pompe și altele, pe care le-am obținut foarte greu. Numai la intervenția Comitetului județean de partid am rezolvat aceste greutăți.

S-a făcut propunerea ca prin întreprinderea de mecanizare a agriculturii să se repartizeze mai multe mașini pentru executarea lucrărilor în pomicultură, viticultură și producția de furaje.

Noi am înțeles să ne achităm așa cum se cuvine de obligațiile ce ne revin prin contractele încheiate pentru livrarea produselor. Au fost însă și cazuri cînd nu s-au ridicat la timp produsele, iar cooperativa agricolă a fost păgubită. Deoarece întreprinderea „Vinalcool" n-a fost dotată cu tot ce este necesar, în județul nostru nu s-a preluat borhotul de la 13—14 cooperative. Este necesar ca și conducerea Ministerului Industriei Alimentare să sprijine această întreprindere în construirea unei distilerii.

LAURENȚIU SCHOP, președintele C.A.P. Altînea, s-a referit, în cuvîntul său, la faptul că în condițiile climaterice ale anului 1968, unitățile cooperatiste din județul Sibiu au depășit, la majoritatea culturilor, producțiile medii la hectar. El a apreciat că la baza acestor succese a stat buna organizare a muncii, preocuparea pentru întărirea rolului zilei-muncă, în retribuirea cooperatorilor. Am combătut cu tărie — a spus el — metoda retribuirii cu o cotă-parte din producția realizată, considerînd că se poate ajunge la un moment dat ca oamenii să ceară 50 la sută în loc de 30 la sută din producția obținută așa cum s-a stabilit. Cooperatorii noștri dovedesc un mare interes pentru lucrările acestei plenare și așteaptă ca măsurile luate să ducă la îmbunătățirea continuă a activității. De aceea, la încheiere îmi propun să aduc la cunoștința cooperatorilor cele discutate și hotărîte aici.

Statul acordă cooperativelor agricole un sprijin multilateral, material și tehnic pentru dezvoltarea lor. Insistînd asupra gospodăririi eficiente a fondurilor de investiții și a creditelor de producție. **ION RUȘINARU**, președintele Băncii Agricole arată: Din datele ce le deținem cu privire la activitatea pe anul 1968 și anii anteriori, rezultă că pe ansamblul sectorului mijloacele proprii și împrumutate sînt tot mai bine folosite. Tot mai multe cooperative își respectă cu punctualitate obligațiile asumate atunci cînd contractează credite de la stat.

În continuare, vorbitorul a precizat: Împreună cu Uniunea Națională și C.S.A., la indicația conducerii de partid și de stat, ne-am preocupat de a clarifica mai bine cînd trebuie și cînd nu trebuie să dăm credite la cooperative, în sensul să așezăm aceste credite pe baze mai economice. Ce am avut în vedere în 1968 și ce avem în vedere în continuare? În primul rînd s-a ținut cont ca toate creditele să fie date și luate numai atunci cînd aduc o contribuție la sporirea producției, cînd există certitudinea rambursării lor.

Examinînd situația folosirii utilajelor în cooperative, vorbitorul, după ce a arătat că o parte din ele sînt parțial inactive, a spus: Părerea mea este că atunci cînd se cumpără noi utilaje să se ceară și părerea conducerilor I.M.A. deoarece multe din ele există în întreprinderile de mecanizare. Să nu facem investiții pe două căi. Aș propune să facem o inventariere a tuturor acestor mașini și utilaje din cooperative și să luăm măsuri pentru folosirea lor integrală.

Precizînd însemnătatea ținerii unei evidențe corecte a muncii și a rezultatelor în C.A.P., vorbitorul a remarcat că un ajutor prețios în acest sens este asigurarea unui corp de instructori — îndrumători pentru cooperative, care împreună cu cei ai băncii vor putea asigura o asistență și o îndrumare bună în cooperative, sub toate aspectele financiare.

În perioada care s-a scurs de la ultimul Congres al Partidului nostru, ca urmare a grijii partidului, agricultura în județul Maramureș a cunoscut o dezvoltare ascendentă, a spus tov. **GH. BLAJ**, prim secretar al Comitetului județean de partid Maramureș.

După ce a arătat o seamă de dificultăți și deficiențe existente în agricultura județului, vorbitorul s-a oprit la rolul și răspunderea uniunilor județene.

Consider — a spus d-sa — că în activitatea uniunilor județene se prelungește prea mult perioada de studiu, că ele nu au dovedit încă hotărîre și operativitate în rezolvarea problemelor ce le apartin. Sînt cazuri cînd se munceste ta suprafață și nu se lucrează pentru îmbunătățirea situației economice a cooperativelor. Aparatul uniunilor cooperatiste este folosit mai mult în efectuarea unor revizii și controale birocratice, în loc să se ocupe de urmărirea aplicării democrației cooperatiste.

O altă problemă nerezolvată și căreia i se dă o insuficientă atenție este cea a folosirii specialiștilor. De regulă, în cooperativele mai bune avem și specialiști mai buni, în timp ce în cele cu o situație mai slabă și inginerii sînt cu mai puțină experiență. Nu s-au creat și promovat încă norme corespunzătoare de cointeresare pentru specialiști, pentru repartizarea lor rațională ca să-și aducă contribuția la dezvoltarea unităților slabe.

Arătînd că în activitatea Departamentului pentru valorificarea legumelor și fructelor și a întreprinderilor sale s-au manifestat o serie de deficiențe, tov. **ȘTEFAN NICOLAE**, șeful D.V.L.F., a răspuns la întrebările care au fost puse și la criticile făcute la adresa întreprinderilor departamentului.

După ce a analizat cu spirit critic și autocritic activitatea de valorificare a legumelor și fructelor, vorbitorul a afirmat că greutatea numărul unu în producția legumicolă este faptul că nu s-a reușit eșalonarea obținerii la timp a fiecărui sortiment în parte. În această ordine de idei el a criticat practica unor producători de a livra întreaga producție într-o singură lună — septembrie —, ceea ce creează dificultăți desfacerii.

În continuare, vorbitorul s-a referit la problema stabilirii juste a prețurilor la legume și fructe.

Linia pe care trebuie să mergem noi nu este aceea de a mări prețurile, ci de a mări producțiile la hectar. Numai așa se pot distinge unitățile bune de cele mai puțin merituoase; numai așa se poate prețui munca la adevărata ei valoare.

După ce a subliniat sarcinile principale ce revin Departamentului, vorbitorul a continuat:

Înainte de a încheia aș vrea să fac un apel la dumneavoastră pentru ca să accelerați ritmul lucrărilor în vederea pregătirii răsadurilor de legume. După ultima situație a Consiliului Superior al Agriculturii rezultă că ritmul pregătirii răsadurilor este destul de slab: abia s-au făcut 53 de hectare răsadnițe noi din 205 hectare programate pe toată țara, iar la solarii lucrările merg tot așa de lent.

Vorbitorul a insistat, în continuare, asupra necesității ca toate culturile să fie plasate numai pe terenuri irigate. În această privință el a propus întreprinderilor de mecanizare a agriculturii să inițieze o acțiune similară cu cea organizată la cultura porumbului, acțiune care să se concretizeze în deviza: un tractor la 30 de hectare de legume irigate.

Astăzi agricultura țării noastre, radical transformată față de cea de acum 20 de ani, este o agricultură în continuă dezvoltare și modernizare, capabilă să rezolve sarcinile mari pe care partidul le pune în fața oamenilor muncii din agricultură, a spus tov. **GH. PETRESCU**, prim-secretar al Comitetului județean Dolj al P.C.R.

După ce a arătat realizările obținute în agricultura județului, vorbitorul a continuat:

În agricultură avem însă și foarte multe de făcut. Nu există în prezent în cadrul economiei noastre naționale o ramură cu mai multe rezerve decît acelea de care dispune agricultura. Esențial în etapa actuală și de perspectivă este să întreprindem astfel de măsuri și să acționăm de așa manieră încît aceste mari rezerve să intre în circuitul economic și ele să contribuie la sporirea producției agro-alimentare și la creșterea veniturilor oamenilor muncii din țara noastră.

Dacă numai în agricultura județului nostru am reușit să obținem, pe suprafețele deținute de cooperative, producții la nivelul acelora pe care le realizează cooperativele fruntașe, acestea înseamnă plusuri de 100 000 și 200 000 de tone de cereale.

În județul nostru, avem un număr de cooperative slab dezvoltate situate în zona colinară și submontană, unde se constată o rămînere în urmă și este nevoie de multe eforturi pentru a le dezvolta.

Legea care privește impozitul agricol recent apărută favorizează foarte mult redresarea economico-financiară a acestor cooperative.

În afară de eforturile locale, este necesar și un tratament diferențiat din partea organelor centrale pentru aceste C.A.P.-uri.

De aceea consider, că o primă chestiune ce trebuie rezolvată este diversificarea mecanizării, posibilitatea de a găsi și concentra pentru aceste terenuri, mijloacele mecanice care să permită executarea celui mai mare volum de lucrări din această zonă.

În al doilea rînd se impune să îndreptăm o cantitate mai mare de îngrășăminte chimice în aceste zone.

În legătură cu aceeași problemă ar trebui să revedem și modul cum asigurăm inginerii în special pentru cooperativele mai slabe, și chiar cum avem repartizați activiștii noștri de partid. De aceea ar trebui ca C.S.A. să revadă modul de retribuire a inginerilor din aceste cooperative, ele fiind mici, cu suprafețe și număr de animale reduse, salarizarea este mai mică decît la cooperativele mari.

În încheiere vorbitorul s-a referit la necesitatea imperioasă ca cercetarea științifică în agricultură să contribuie efectiv la intensificarea producției agricole.

După ce s-a referit la rezultatele obținute de cooperativa pe care o conduce, tov. **MARIA ZIDARU**, președinta C..A.P. Păulești, județul Satu Mare a spus:

Încă de la începutul activității noastre am căutat să ridicăm la un nivel corespunzător conștiința socialistă a oamenilor și am reușit; în centrul atenției noastre a fost selecționarea cadrelor pentru consiliul de conducere și a brigadierilor. Avem bărbați și femei de ispravă. Sînt niște oameni demni de laudă pentru munca pe care o depun pentru întărirea cooperativei noastre. Vorbind de cadre vreau să spun că un lucru foarte important este permanentizarea oamenilor. Avem brigadieri cu o vechime de 18, de 16, de 13 ani și cel mai tînăr este de 8 ani în cooperativă. Vreau să-l evoc pe comunistul Andrei Balogh care lucrează de 18 ani. Cu toate condițiile vitrege de climă din 1968 el a obținut pe suprafața acordată brigăzii lui 62 000 kg. legume la hectar. Iosif Cosma a obținut 3 900 kg. orz la hectar, Octavian Duca 32 000 kg. cartofi la hectar.

După ce a trecut în revistă și alte rezultate bune obținute de cooperatorii din Păulești vorbitoarea a spus: În cinstea celei de a 25-a aniversări a eliberării patriei noastre și în cinstea celui de al X-lea congres al partidului nostru, cooperatorii din Păulești au hotărît ca planul de irigații pe 1969 și 1970 pe o suprafață de 200 ha. să fie îndeplinit în anul acesta, adică cu un an mai devreme pentru a combate în mod sigur efectele negative ale secetei.

În cuvîntul său, tovarășul **NICOLAE GIOSAN**, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, a spus:

În actuala plenară lărgită a Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție au fost supuse dezbaterii și aprobării măsuri și hotărîri de o deosebită însemnătate pentru progresul continuu al agriculturii noastre socialiste și, mai ales, pentru dezvoltarea și consolidarea cooperativelor agricole de producție.

Acestea se integrează de altfel în mod organic în programul amplu adoptat de conducerea partidului după Congresul al IX-lea pentru perfecționarea conducerii agriculturii noastre socialiste, potrivit cu cerințele etapei actuale de progres și modernizare a acestei importante ramuri a economiei naționale.

În continuare vorbitorul s-a referit la unele probleme privind efortul făcut de economia noastră pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, la obiectivele cele mai importante care stau în fața agriculturii și, îndeosebi, la principalele sarcini ce revin organelor agricole și specialiștilor în colaborarea cu uniunile cooperatiste.

După ce s-a referit la o seamă de probleme și deficiențe din domeniul viticulturii, pomiculturii și zootehniei, vorbitorul a spus în continuare:

Învățînd din experiența anului 1968, ne revine datoria să mobilizăm toate resursele și posibilitățile în acest an spre a realiza sarcinile mari stabilite agriculturii prin planul de stat, sarcini ce pot fi concretizate sintetic prin producția globală de 83,3 miliarde lei, cu 14 miliarde lei peste nivelul realizărilor din anul trecut și cu 3,6 miliarde lei peste prevederile din varianta maximă a cincinalului.

Sîntem hotărîți să folosim mai eficient condițiile create agriculturii și să adoptăm măsuri complexe și bine corelate, a căror aplicare să constituie o garanție că agricultura își va realiza sarcinile ce-i revin din planul de dezvoltare a economiei noastre, își va aduce o contribuție mai însemnată la progresul și propășirea țării.

Ocupîndu-se apoi de unele probleme ale cooperativelor agricole de producție, vorbitorul a arătat că o primă și importantă cerință a mersului înainte al sectorului cooperatist, a consolidării acestuia și a realizării sarcinilor, o constituie așezarea judicioasă pe zone și unități a indicatorilor de plan, subliniind că în cei trei ani de cînd i s-a atribuit această sarcină ca titular de plan pentru întreaga agricultură, Consiliul Superior al Agriculturii a luat o serie de măsuri care au o influență pozitivă pentru sporirea producției, dezvoltarea și consolidarea unităților agricole.

Organele agricole au datoria — a subliniat apoi d-sa — ca prin corespunzătoare pe teritoriu a ramurilor de producție să fie continuat și aprofundat nu numai pe zone, ci și pe fiecare unitate în parte, în așa fel ca în funcție de condițiile naturale și economice de tradiție, în funcție de baza materială, să se asigure profilarea treptată a cooperativelor agricole în ramurile în care își pot aduce o contribuție mai substanțială la obținerea produselor de care economia are nevoie.

În continuare vorbitorul s-a ocupat de problema generalizării cuceririlor științei și tehnicii agricole în toate ramurile și sectoarele, oprindu-se asupra unor deficiențe ce se mai fac simțite în această privință.

Își exprim convingerea că noile măsuri ce se vor adopta cu sprijinul direct al conducerii partidului, al organelor și organizațiilor de partid, ne vor permite să obținem rezultate tot mai bune și să ridicăm pe o treaptă superioară agricultura noastră socialistă, a spus în încheiere vorbitorul.

Referindu-se la stilul și metodele de muncă folosite în activitatea consiliului de conducere al C.A.P. Crovu, județul Dîmbovița, **VLAD MARIN** — secretarul Comitetului de partid al cooperativei, a spus:

Ne-am preocupat să respectăm cu strictețe sarcinile care ne stau în față și în același timp să veghem la aplicarea în viață a statutului cooperativei agricole de producție. Pentru a asigura o bună organizare a muncii am avut în vedere ca membrii consiliului de conducere, brigadierii și șefii de echipe să fie aleși dintre cei mai buni țărani din satele noastre, gospodari pricepuți care să ducă la îndeplinire sarcinile și să conducă cu bune rezultate pe ceilalți membri cooperatori din formația lor de lucru.

După ce a trecut în revistă rezultatele obținute de cooperativa în care lucrează, în cursul anului precedent, vorbitorul s-a referit la unele probleme de colaborare cu alte unități economice.

Vreau să arăt aici că am avut unele necazuri atît la transportul animalelor cît și la transportul produselor agricole. Consider necesar ca organele agricole să studieze și să ia măsuri pentru a determina organele contractuale să-și preia marfa în mod obligatoriu.

Se mai ridică probleme în ce privește valorificarea legumelor. Noi pînă acum am mers și pe piață în orașele Tîrgoviște, Pucioasa și altele, unde am vîndut produsele, dar ar fi mai bine ca marfa să fie preluată de către oficiile noastre de valorificare și să nu fie vîndută de noi, fiindcă de aceea sînt create.

De asemenea fac propunerea ca atunci cînd întreprinderea de mecanizarea agriculturii, nu repară bine combinele de recoltat porumb sau grîu și sînt pierderi de producție, să suporte ea aceste pierderi. Prin aceasta se va realiza un control și o îndrumare mai atente, întărind și răspunderea mecanizatorilor pentru munca ce trebuie să o depună.

Vie activitate politică în vederea apropiatelor alegeri. Inginera Alexandra Ştefănescu de la cooperativa agricolă de producţie „Valea Dunării" din Bechet, judeţul Dolj, candidată pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională în circumscripţia electorală nr. 10 şi ing. Petre Baniţă, directorul staţiunii experimentale pentru valorificarea nisipurilor, candidat pentru Consiliul popular comunal Bechet, discutînd cu un grup de alegători despre treburile comunei.

Foto : AGERPRES

Revizia şi repararea tractoarelor se apropie de sfîrşit

Executate în ateliere specializate, sau direct la secţii, revizuirea şi repararea tractoarelor şi maşinilor agricole a intrat în ultima etapă. Toate I.M.A. din judeţul Constanţa au terminat revizia şi repararea tractoarelor. Pînă la 20 ianuarie, după datele centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii, 44 de I.M.A. au terminat repararea tractoarelor. În întreaga ţară s-au reparat pînă în prezent peste 74 la sută din tractoare ; în judeţele Dîmboviţa, Brăila, Buzău, Tulcea, graficul de reparaţii este realizat în proporţie de 90—94 la sută. În judeţul Argeş, repararea maşinilor agricole s-a realizat în poporţie de 96—100 la sută. Pregătirea tractoarelor pentru noua campanie se apropie de sfîrşit, iar acolo unde timpul a permis, mecanizatorii au ieşit în cîmp realizînd o parte din lucrările agricole prevăzute pentru prima perioadă a anului.

Adunări generale ale salariaţilor din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii

ROADELE UNUI AN

Pînă nu de mult, în concepţia multor oameni rentabilizarea unităţilor pentru mecanizarea agriculturii era un obiectiv îndepărtat. Lucrul se datora necunoaşterii potenţelor productive ale acestui sector şi existenţei unei forme organizatorice rămasă în urma dezvoltării acestor unităţi.

Ultima jumătate a anului 1968, cînd au luat fiinţă întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, într-o formă organizatorică cu totul nouă, a demonstrat pe deplin că şi în aceste unităţi se pot obţine beneficii.

Care a fost suportul material al beneficiilor, mai ales într-un an puţin favorabil agriculturii ?

Un răspuns la această întrebare l-a dat directorul I.M.A. Drăgăneşti-Vlaşca, ing. Emil Baciu, *la adunarea generală a salariaţilor acum cîteva zile : „Folosirea completă a parcului de maşini şi tractoare pe de o parte, şi executarea volumului sporit de lucrări cu cheltuieli cît mai mici, pe de altă parte".*

Acestea au fost comandamentele de bază ale desfăşurării activităţii de producţie, şi rezultatele sînt cele scontate. În cifre, situaţia se poate prezenta astfel : depăşirea volumului de venituri cu aproape 400 000 de lei faţă de previziuni, economii de cheltuieli însumînd 1 450 000 de lei şi, în ultimă instanţă, un beneficiu de 3 267 000 de lei, de peste 2,8 ori mai mult decît se planificase.

„Realizările anului trecut — spunea în cadrul aceleiaşi adunări Ion Chiosea, *şeful secţiei de mecanizare nr. 7 — puteau fi cu peste 20 000 de ha a.n. mai mari decît volumul de lucrări efectuate, dacă randamentul fiecărui tractor era cel puţin la nivelul mediu al întreprinderii. Or noi avem secţii la care numărul de hantri pe un tractor întrece 670, iar la altele acest indicator ajunge abia la 550. Pentru anul pe care l-am început, descoperirea rezervelor de producţie, şi mă refer îndeosebi la utilizarea integrală a timpului de lucru, va trebui să fie o preocupare permanentă a noastră a tuturor".*

Rezultate remarcabile au fost obţinute şi în sectorul de reparaţii, unde veniturile s-au ridicat la aproape 1 000 000 de lei. În acest sector, relata tînărul inginer P. Berciu, *posibilităţile nu sînt epuizate. Anul acesta preconizăm obţinerea unui venit mai mare cu 200 000 de lei şi vom economisi o sumă asemănătoare la cheltuieli. Prin ce mijloace ? Folosind complet timpul de muncă. Lucrul este pe deplin realizabil considerînd că în cooperativele agricole din raza noastră de activitate, sînt multe utilaje de reparat, precum şi o serie de cerinţe privind prestaţii de serviciu pentru populaţie. Atelierul nostru este modern utilat, dîndu-ne posibilitatea să executăm asemenea reparaţii încît „firma" să fie una foarte „căutată".*

Referindu-se la posibilităţile de eliminare a timpilor morţi, mecanizatorul D. Ţucan *remarca între altele : „Cele două milioane de lei, cît a fost contravaloarea lucrărilor efectuate în afara razei noastre de activitate, demonstrează o dată în plus că tractoarele pot fi folosite un timp îndelungat, cu condiţia să nu aşteptăm ca beneficiarii să vină la noi, ci noi să mergem la ei".*

Din relatările altor participanţi la adunarea generală de la I.M.A. Drăgăneşti-Vlaşca am reţinut că, pentru anul 1969, sarcinile de producţie au crescut cu 5 000 de hantri, iar, ca urmare, veniturile vor fi mai mari cu 800 000 de lei, deşi raza de activitate a unităţii se micşorează cu aproape 2 000 de hectare.

„Analizînd venitul mediu pe un tractor, care în anul 1968 a fost de 69 000 lei, ca şi cheltuielile de 789 lei, la 1 000 de lei venituri, precum şi productivitatea pe un muncitor, spunea A. Ghizdăreanu, *economistul şef al unităţii, rezultă că sarcinile de plan ale noului an, chiar în condiţiile amintite sînt pe deplin realizabile. Acţiunea de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii se desfăşoară la noi cu rezultate bune, economiile realizate prin aplicarea studiilor întocmite fiind de peste 600 000 de lei. De asemenea, noile tractoare şi maşini cu care vom fi dotaţi în anul acesta ne vor fi de un real folos. Reiese deci că planul de venituri va fi nu numai realizat, dar şi depăşit cu 675 000 de lei ; volumul mediu de lucrări pe un tractor va fi cu 3 la sută mai mare decît cel planificat. Totodată, avem posibilităţi de a reduce cheltuielile la 1 000 de lei venituri cu 9 lei".*

Am plecat de la adunarea salariaţilor I.M.A. Drăgăneşti- Vlaşca cu convingerea fermă că ei se vor achita de sarcinile ce le revin, dînd un ajutor susţinut cooperativelor pe care le deservesc.

S. CERCELARU

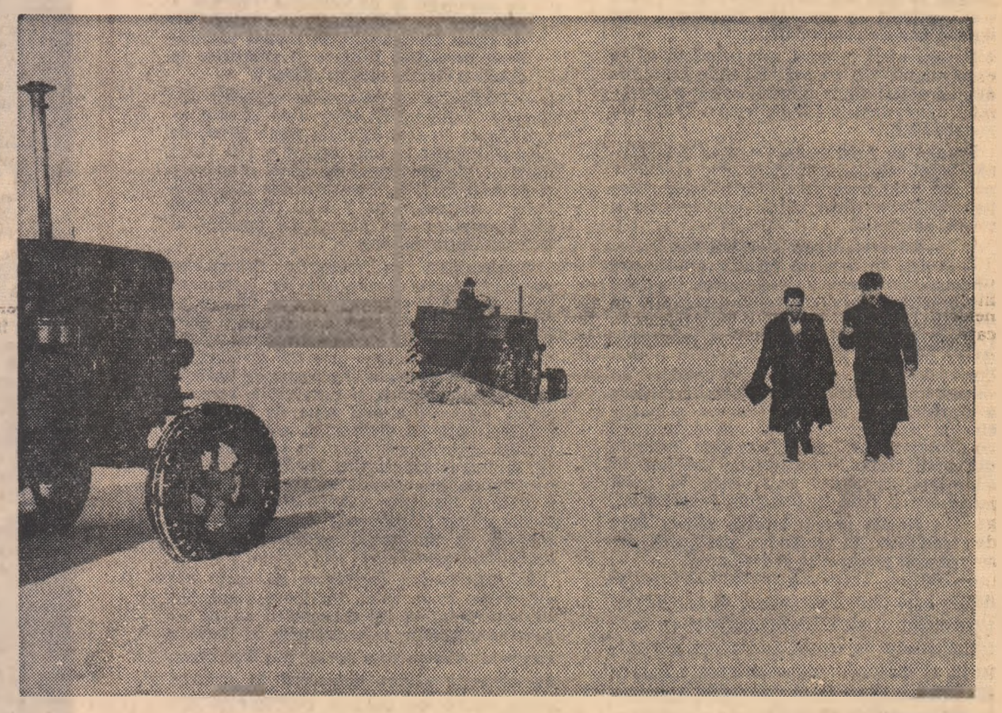

La lucru : mecanizatorii secţiei I a întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii Tărtăşeşti. În aceste zile, ei împrăştie îngrăşăminte chimice pe terenurile însămînţate cu grîu şi orz ale cooperativei agricole de producţie Bildana, judeţul Ilfov.

Foto : C. DUMITRU

2 MARTIE

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAŢIONALĂ ŞI CONSILIILE POPULARE

ÎNALTĂ ÎNVESTITURĂ

Nimic mai instructiv decît o lectură, fie ea şi sumară, a listelor cu candidaţii propuşi să fie aleşi la 2 martie în Marea Adunare Naţională sau în consiliile populare !... Trecînd în revistă profesiile lor, avem putinţa să închegăm în memorie un tablou complex şi nuanţat al mutaţiilor care s-au produs în aceşti ani în structura societăţii noastre, în mecanismul de conducere a treburilor noastre obşteşti. Printre cei care au binemeritat înalta învestitură de candidaţi ai Frontului Unităţii Socialiste întîlnim muncitori care vin din combinatele şi uzinele intrate recent în funcţiune, oameni de ştiinţă ce s-au format şi s-au afirmat în anii socialismului, harnici edili ai noilor oraşe româneşti. Un contingent masiv îl dau ogorul şi satele şi tocmai lor le închinăm aceste rînduri.

Am luat un judeţ la întîmplare — Argeşul — i-am căutat pe candidaţii care provin de la glie, am discutat cu ei despre proiectele lor, acum în pragul marelui sezon al semănatului pe ogorul activităţii obşteşti. **Ion VOCHIN** este un bărbat în amiaza vieţii, solid şi sigur pe el în tot ceea ce spune şi în tot ceea ce întreprinde. De mai bine de 15 ani, adică de cînd aceasta a luat fiinţă, conduce cooperativa agricolă din Strîmbeni. Şi o conduce cu nedezminţită pricepere. Zona în care se află unitatea nu este dintre cele mai prielnice pentru agricultură şi totuşi cooperatorii au găsit soluţii pentru a-şi dezvolta ramurile de producţie şi rotunji veniturile. Alături de cultura grîului şi a porumbului, care în anii normali dau recolte la nivelul şesului, se promovează cu curaj creşterea vitelor — a vacilor cu lapte, a porcilor, a oilor. Punînd în valoare puţinele izvoare care ţîşnesc în partea locului, cooperatorii şi-au lărgit şi grădina. Ei au construit mai bine de 6 hectare solarii şi au pus roşii. Zootehnia împreună cu legumicultura au adus anul trecut, ele singure, aproape 2 milioane de lei venituri. În fiecare din rezultatele cu care se prezintă la bilanţ cooperativa din Strîmbeni s-a încorporat ceva şi din munca lui Ion Vochin, care ştie să se instruiască şi să instruiască, să găsească în el resurse de entuziasm şi să entuziasmeze pe cei din jur.

Noţiunea de obşte are pentru el o dublă semnificaţie, incluzînd aici şi activitatea pe care o consacră ridicării comunei. A fost mereu ales ca deputat comunal, încît poate fi socotit, cum însuşi spune cu umor, „deşcă" în această funcţie. Iar încrederea pe care i-au acordat-o constant consătenii a căutat s-o răsplătească. În Strîmbeni s-a ridicat în ultimii ani, prin munca locuitorilor săi, mobilizaţi de deputaţi, o şcoală de 4 ani. În acest timp s-a adus aici şi lumina electrică, s-au amenajat drumurile. Cînd, recent, Ion Vochin a fost propus din nou candidat, s-a legat ca împreună cu oamenii din sat să facă astfel încît, în viitorii ani, sporul de belşug şi de bunăstare să fie din ce în ce mai mare.

La Leordeni, în circumscripţia judeţeană nr. 210, candidează mecanicul **Stan PISCANU** de la întreprinderea agricolă de stat din localitate. S-a împlinit aproape un deceniu de cînd acest bărbat negricios a fost angajat la sectorul mecanic al unităţii. În zece ani, întreprinderea sa a fost dotată cu numeroase utilaje de cea mai nouă construcţie. În prezent ea are peste 50 de tractoare, 18 combine, 11 autocamioane şi multe altemaşini şi unelte. Stan Piscanu este unul dintre cei care veghează ca acest bogat parc tehnic să funcţioneze în condiţii optime, astfel ca să i se poată utiliza toată capacitatea sa. Munca pe care o desfăşoară nu are în ea nimic spectaculos. Şi totuşi, acest om tăcut are un rol cheie în bunul mers al întreprinderii. Şi nu numai prin ceea ce face el, ci şi prin ceea ce-i învaţă pe alţii să facă. Nenumăraţi tineri veniţi de pe băncile şcolii profesionale au deprins alfabetul practicii de la dînsul.

Planurile lui Stan Piscanu, în calitate de candidat, vizează atît îmbunătăţirea activităţii unităţii sale cît şi dezvoltarea mai rapidă a comunei Leordeni. Va milita pentru asigurarea condiţiilor de învăţămînt, pentru înfrumuseţarea localităţii.

În acelaşi context şi în bună companie cu cei doi candidaţi se află şi **Constantin IONIŢĂ**, directorul Institutului de cercetări pentru pomicultură de la Mărăcineni, de lîngă Piteşti. Numele lui nu este necunoscut în lumea specialiştilor. În cursul unei activităţi care numără peste douăzeci de ani, doctorul Constantin Ioniţă a dat la iveală numeroase lucrări care-i fac cinste : monografia piersicului, a cireşului. Dar cea mai de seamă realizare la care şi-a adus contribuţia sînt cele 20 000 de hectare de pomi fructiferi care acoperă zona colinară a Argeşului, o imensă grădină căreia el i-a trasat perimetrul şi i-a urmărit pas cu pas închegarea de la plantare şi pînă la intrarea pe rod. Ca ales al obştei, directorul acestui tînăr institut va şti să-şi spună cuvîntul competent în cadrul consiliului popular judeţean atunci cînd se vor dezbate problemele dezvoltării agriculturii argeşene, va face tot ce depinde de el pentru a se înfăptui obiectivele propuse.

Ne-am oprit doar asupra cîtorva dintre cei care candidează în alegerile de la 2 martie. Definitorii pentru profilul lor spiritual sînt dinamismul, conştiinţa că pot să contribuie la rezolvarea multiplelor probleme pe care le ridică astăzi dezvoltarea patriei. Cetăţenii le-au acordat un mandat de încredere. Şi ei vor „şti să-l onoreze prin fapte demne de vremea noastră.

I. PAVELESCU

Plenara Comitetului Uniunii sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

În ziua de 28 ianuarie a.c. a avut loc plenara comitetului Uniunii sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. La lucrările plenarei au participat membri ai conducerii Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Uniunii sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole şi ai Consiliului Superior al Agriculturii, preşedinţi ai comitetelor sindicale din unităţile agricole de stat, membri ai birourilor executive din consiliile judeţene ale sindicatelor, reprezentanţi ai Ministerului Muncii şi ai Consiliului naţional al inginerilor şi tehnicienilor.

Cu acest prilej, tovarăşul *Anton Stoianovici*, preşedintele comitetului Uniunii sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole, a prezentat un raport privind sarcinile organelor şi organizaţiilor sindicale din unităţile agricole de stat pentru îndeplinirea planului de stat pe 1969 Din informarea prezentată, precum şi din discuţiile purtate a rezultat că, chemările conferinţelor organizaţiilor de partid ale municipiului Bucureşti şi judeţului Timiş şi a institutelor de cercetări şi proiectări din sectorul 7 al Capitalei către toţi oamenii muncii au stîrnit un puternic ecou şi în întreprinderile şi instituţiile agricole. Salariaţii unităţilor agricole de stat sînt hotărîţi să îndeplinească şi să depăşească sarcinile de plan pe 1969, să respecte angajamentele luate în întrecerea socialistă pe acest an.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarăşul *Iosif Anderco*, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R.

BILANŢ RODNIC

(Urmare din pag. 1)

sibilitatea ca oamenii muncii de pe ogoare, avînd sprijinul întregului popor, să biruie dificultăţile pricinuite de seceta care a afectat o mare parte a ţării. În ciuda condiţiilor nefavorabile pricinuite de secetă, producţia agricolă realizată anul trecut a satisfăcut nevoile de consum ale populaţiei, ale industriei şi alte nevoi ale economiei naţionale. Întreprinderile agricole de stat au obţinut la hectar o producţie medie de peste 2 400 kg de grîu-secară, aproape 2 900 kg porumb şi peste 6 300 kg struguri, iar coperativele agricole — aproape 1 600 kg de grîu-secară, aproape 2 000 kg de porumb, peste 20 000 kg de sfeclă de zahăr şi 13 000 kg de cartofi de toamnă. Comparativ cu media anuală din perioada 1961—1965, producţia globală agricolă realizată în medie în primii trei ani ai cincinalului a fost mai mare cu circa 24 la sută.

Realizările dobîndite în dezvoltarea economiei au creat condiţii pentru ridicarea în continuare a nivelului de trai al maselor muncitoare. Veniturile băneşti ale familiilor de ţărani, de exemplu, au sporit — ca urmare a creşterii cîştigurilor obţinute din munca în cooperativele agricole şi a vînzărilor de produse agroalimentare — cu 7,9 la sută faţă de 1967 şi cu 25,2 la sută faţă de 1965. Anul trecut, statul a cheltuit 30,7 miliarde de lei, cu 3 miliarde de lei mai mult decît în 1967 şi cu 8,3 miliarde de lei mai mult ca în 1965, pentru acţiuni social-culturale — dezvoltarea învăţămîntului, culturii, artei, ştiinţei, ocrotirea sănătăţii — acţiuni de care s-au bucurat şi se bucură pe scară largă şi locuitorii satelor.

Succesele obţinute constituie un puternic stimulent pentru toţi oamenii muncii de la oraşe şi sate de a înfăptui în mod exemplar importantele obiective ale planului pe 1969 — cel de-al patrulea an al cincinalului. Larga întrecere ce se desfăşoară în întreaga ţară pentru îndeplinirea şi depăşirea planului exprimă voinţa întregului nostru popor de a aduga înfăptuirilor de pînă acum noi şi bogate realizări, ridicînd România socialistă pe trepte tot mai înalte de civilizaţie şi progres.

ANGAJAMENTELE NOASTRE

Bilanţul de producţie şi financiar pe 1968, supus dezbaterii adunării generale a salariaţilor întreprinderii pentru mecanizarea agriculturii Filipeşti, judeţul Bacău, înscrie în anul care a trecut rezultate nesatisfăcătoare. Planul de producţie a fost îndeplinit doar în proporţie de 87,5 la sută, iar cel de venituri — de 91 la sută ; cheltuielile de producţie au fost depăşite cu 286 000 de lei. Din cele 15 secţii de mecanizare, numai trei — secţia 12 Moldoveni, 7 Butnăreşti şi 13 Secueni — şi-au îndeplinit şi depăşit sarcinile prevăzute.

Avînd în vedere această situaţie, participanţii la discuţii au arătat în cuvîntul lor cauzele care au contribuit la nerealizarea sarcinilor asumate şi au făcut propuneri interesante cu privire la îndeplinirea exemplară a prevederilor din acest an.

În anul 1969, unitatea trebuie să execute un volum de lucrări de 150 000 de hectare arătură normală şi să obţină venituri de 14 400 000 de lei. Pentru înfăptuirea acestor prevederi, fiecare secţie şi-a întocmit planul de producţie şi de venituri potrivit potenţialului existent. Au fost preconizate, de asemenea, o serie de măsuri care să asigure înregistrarea unor rezultate favorabile. Este vorba, în primul rînd, de creşterea volumului de lucrări mecanizate prin folosirea la întreaga capacitate a tuturor maşinilor agricole din dotare. La sporirea volumului de lucrări mecanizate, o contribuţie importantă o va aduce extinderea mecanizării, unitatea fiind recent dotată cu o serie de maşini noi — combinatoare pentru sfeclă de zahăr, nivelatoare, maşini pentru amendamente. Extinderea mecanizării va fi posibilă şi prin dotarea în continuare a unităţii cu tractoare de 40 C.P., precum şi cu unele maşini agricole aferente.

Unitatea noastră este prevăzută, prin plan, să cheltuiască 1 145 de lei la 1 000 de lei venituri. Numeroşi vorbitori au arătat însă că prin depistarea tuturor rezervelor şi posibilităţilor existente în secţiile de producţie, cheltuielile la mia de lei venituri vor putea fi reduse.

Colectivul întreprinderii noastre şi-a luat angajamentul să depună toate eforturile pentru îndeplinirea şi depăşirea planului, pentru rentabilizarea unităţii.

V. DIACONU
şef de secţie la I.M.A. Filipeşti, judeţul Bacău

LA IAŞI

CONSFĂTUIRE CU SPECIALIŞTII

Inginerii din cooperativele agricole de producţie şi întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, medicii de la circumscripţiile veterinare, specialiştii de la direcţia agricolă şi de la uniunea judeţeană a cooperativelor agricole, de la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" şi staţiunile experimentale din judeţul Iaşi s-au întrunit recent, în sala Filarmonicii de stat „Moldova", în cadrul unei consfătuiri menite să stabilească împreună măsuri în vederea realizării sarcinilor de plan pe anul în curs. La consfătuire a luat parte tov. **Miu Dobrescu**, prim-secretar al comitetului judeţean de partid, preşedintele consiliului popular judeţean.

Din informarea prezentată de ing. **Lucian Hatmanu**, vice-preşedinte al consiliului popular judeţean, directorul direcţiei agricole, şi din discuţiile purtate de numeroşi specialişti a reieşit că în ultimii trei ani în agricultură s-au obţinut succese importante, s-a realizat un larg program de investiţii care a condus la o bună înzestrare tehnico-materială a unităţilor. Rezultatele obţinute se reflectă pozitiv în situaţia economică a cooperativelor agricole, a căror avere obştească a crescut, numai în anul 1968, cu peste 40 milioane de lei, iar fondurile fixe — cu aproape 60 milioane de lei. Investiţiile efectuate anul trecut în agricultură s-au ridicat la 145 milioane de lei. Comparînd rezultatele obţinute cu sarcinile stabilite pentru acest an, de a se realiza o producţie globală agricolă de 83,3 miliarde de lei — care reprezintă o depăşire cu 3,6 miliarde a prevederilor iniţiale ale actualului cincinal şi aproape 14 miliarde peste realizările anului 1968 — participanţii la consfătuire au discutat pe larg măsurile de realizare a sarcinilor de plan şi a tuturor angajamentelor luate în întrecerea socialistă. Mulţi vorbitori, printre care **ing. Gheorghe Hristea**, de la C.A.P. Bivolari, **ing. Mircea Chiorpec**, preşedintele C.A.P. Comarna, **medicul Boris Gavriş**, de la circumscripţia veterinară Podu Iloaie, **ing. Ştefan Vijoreanu**, de la C.A.P. Ciurea şi alţii au subliniat necesitatea eliminării din munca specialiştilor a formelor de diletantism, de formalism şi superficialitate. Ei au arătat că trebuie să se acorde o mai mare atenţie problemelor de organizare a producţiei şi a muncii, rezolvîndu-se operativ, cu competenţă şi maximă eficacitate, toate sarcinile ce le revin.

În discuţii s-a subliniat, de asemenea, necesitatea ca în zootehnie să se pună un accent deosebit pe dezvoltarea şi organizarea creşterii şi îngrăşării animalelor în cooperativele agricole, asigurîndu-se o bună bază furajeră, o structură şi sortimente de furaje mai bogate. De asemenea, s-a propus iniţierea unei acţiuni judeţene pentru mai buna întreţinere şi folosire a păşunilor şi fînetelor.

În realizarea tuturor sarcinilor zilnice şi de perspectivă s-a insistat asupra strîngerii legăturilor cu specialiştii institutului agronomic şi ai staţiunilor experimentale agricole. De altfel, în cuvîntul lor, cadre didactice universitare şi cercetători ştiinţifici au prezentat interesante expuneri cu privire la progresele înregistrate în diferite domenii ale tehnicii şi ştiinţei agricole autohtone şi străine.

Consfătuirea a prilejuit un amplu şi util schimb de experienţă.

C. MANOLIU

PRIETENII REVISTEI

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"

UN GRUP DE TEHNICIENI DIN COMUNA VIZIRU, JUDEŢUL BRĂILA :

„Ca prieteni ai revistei „Agricultura socialistă", **ne scrieţi dv**, vă informăm că în unităţile agricole de stat şi cooperatiste din comuna Viziru există în prezent 335 de cititori-abonaţi ai revistei".

Această veste ne bucură şi vă mulţumim pentru aprecierile ce le faceţi la adresa conţinutului şi tematicii revistei. Am reţinut, de asemenea, faptul că, datorită activităţii conştiincioase a organelor de difuzare a presei, revista noastră ajunge la timp în mîinile cititorilor abonaţi. Aşteptăm să ne trimiteţi veşti despre realizările unităţilor în care activaţi, despre prefacerile înnoitoare petrecute în satele comunei dv.

Gheorghe ARICA — tractorist, I.M.A. Bălceşti, judeţul Vîlcea :

„Deşi sînt abonat la revista „Agricultura socialistă" pe adresa secţiei de mecanizare unde îmi desfăşor activitatea, abonamentul ajunge şi rămîne la centrul I.M.A.", **ne relataţi dv., precizînd că din această cauză intraţi în posesia revistei cu mare întîrziere. Am semnalat aceste deficienţe serviciului de difuzare a presei din direcţia judeţeană P.T.T.R., precum şi conducerii întreprinderii dv.**

CONDUCEREA I.A.S. CIMPIA TURZII, JUDEŢUL CLUJ :

Ne-aţi semnalat că Oficiul P.T.T.R. din localitate nu se ocupă în suficientă măsură de încheierea de abonamente la revista „Agricultura socialistă" pentru cadrele tehnice şi de conducere din întreprindere şi aţi trimis comanda de abonamente pentru anul în curs direct redacţiei.

Intervenind la Oficiul P.T.T.R. Cimpia Turzii ni s-a comunicat că factorii poştali au vizitat unitatea dv., dar au contractat un singur abonament. În baza comenzii dv., trimisă de noi oficiului poştal, au fost onorate toate abonamentele solicitate, începînd cu luna februarie a.c.

Grafic ascendent în aprovizionarea cu mărfuri a satelor

- 24 700 de magazine și unități de alimentație publică, deservind aproape 12 milioane de locuitori ai satelor.
- Peste 4 500 de unități și raioane organizate pe principiul autoservirii și expunerii deschise a mărfurilor.
- In ultimii 5 ani s-au desfăcut, între altele : 490 000 de aparate de radio, 230 000 de televizoare, 144 000 de mașini de cusut, 92 000 de frigidere, 100 000 de mașini de spălat rufe, mobilă în valoare de aproape 3 miliarde de lei.
- Pentru difuzarea cărții : 830 de librării, circa 6 000 de puncte și raioane în magazine și peste 10 000 de difuzori.

Convorbire cu tovarășul Constantin FILOREANU, vicepreședinte al Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum

Reorganizarea administrativ-teritorială a țării contribuie la constituirea unor comune cu un potențial economic ridicat, creindu-se astfel condiții pentru organizarea unei rețele comerciale dezvoltate și o tot mai bună aprovizionare a populației sătești cu mărfuri de tot felul. In legătură cu aspectele actuale și de perspectivă ale acestei probleme, ne-am adresat tovarășului Constantin FILOREANU, vicepreședinte al Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum.

— Ce ne puteți spune cu privire la extinderea rețelei de magazine sătești ?

— Pentru deservirea cu mărfuri a celor aproape 12 milioane de oameni cît reprezintă populația de la sate, cooperația de consum dispune în prezent în mediul rural de 24 700 de magazine și unități de alimentație publică, cu o suprafață comercială utilă totală de 1 700 000 de metri pătrați. Rețeaua comercială respectivă și-a îmbunătățit continuu structura, prin construcții de noi magazine moderne, realizate cu sprijinul susținut al statului.

În anii 1950—1968, cooperația de consum a investit, pentru construirea de asemenea unități comerciale și pentru dotarea rețelei, 2,2 miliarde de lei, din care o treime în anii actualului plan cincinal. Numai în anul 1968 s-au dat în folosință 150 de noi obiective comerciale, cu 300 de unități de desfacere, avînd o suprafață comercială utilă de circa 68 000 de metri pătrați.

Trebuie reținut faptul că numai în ultimul deceniu, pe măsura cerințelor mereu crescinde ale populației, au fost construite la sate unități cu o suprafață comercială utilă de peste 500 000 metri pătrați. **In medie, în una din două comune din țară s-a construit în perioada respectivă cîte o nouă unitate comercială.**

Pentru anul în curs, s-a prevăzut să se construiască 155 de noi obiective comerciale, cu peste 300 de unități, avînd o suprafață comercială utilă de circa 75 000 de metri pătrați.

Paralel cu preocuparea pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale prin obiective noi, ne vom concentra eforturile și către intensificarea ritmului de modernizare a rețelei existente.

—Concret, despre ce este vorba ?

— Avem în vedere, printre altele, extinderea autoservirii și expunerii deschise a mărfurilor. În prezent, sînt organizate pe această bază peste 4 500 de magazine și raioane în cadrul magazinelor, asigurîndu-se în acest fel condiții pentru o mai bună deservire a populației rurale. In scopul îmbunătățirii condițiilor de alegere a mărfurilor și de aprovizionare a magazinelor sînt prevăzute și noi construcții de depozite de mărfuri. Sînt deja începute din anul trecut, depozite de mărfuri în suprafață de 30.000 m.p., care în bună parte vor fi date în folosință în acest an.

— Ne-ați putea furniza cîteva date referitoare la dinamica desfacerii diverselor produse în ultimii ani ?

— Firește. Trebuie remarcat că în condițiile agriculturii socialiste, al sprijinului permanent și multilateral acordat de partid și de stat în scopul dezvoltării agriculturii, al măsurilor de cointeresare a producătorilor în sporirea producției agricole-marfă, veniturile țărănimii au sporit continuu. Faptul că aceste venituri sînt azi destinate în primul rînd consumului personal a determinat creșterea în ritmuri susținute a cumpărării de mărfuri. Iată doar cîteva exemple.

In ultimii cinci ani, de pildă, prin rețeaua unităților noastre au fost desfăcute aproape 95 000 de tone de tablă neagră și zincată, 72 000 de tone cuie de construcții, peste 110 mii de tone de laminate feroase, peste 490 000 de aparate de radio, 230 000 de televizoare, 144 000 de mașini de cusut, 550 000 de biciclete, 92 000 de frigidere, circa 100 000 de mașini de spălat rufe și mobilă în valoare de 3 miliarde de lei.

Trebuie subliniat, în același timp, că oamenii muncii de la sate cumpără și tot mai multe confecții și încălțăminte, produse de industria noastră ușoară, în sortimente din ce în ce mai variate, de o calitate îmbunătățită. In anul 1968, de exemplu, prin unitățile cooperației de consum din mediul rural s-au desfăcut de 2,4 ori mai multe țesături, de aproape 17 ori mai multe tricotaje, de 10 ori mai multă încălțăminte, față de anul 1950. Valoarea confecțiilor desfăcute la sate în anul trecut a fost de 900 milioane de lei, reprezentînd o creștere de aproape 20 de ori față de 1950.

— Omul nou al satului contemporan se preocupă și de continua ridicare a nivelului de cultură. Ce s-a întreprins de către Centrocoop, în scopul pătrunderii lucrărilor literare și științifice în casele a cît mai multor săteni ?

— Pentru a se determina cerințele diferitelor categorii de cititori de la sate, anul trecut au fost difuzate peste 36 000 de planuri editoriale, îmbrățișînd o arie largă de teme ale producției de carte, propusă a fi editată în 1969. Specialiștilor din agricultură, de exemplu, li s-au trimis 10 000 de exemplare din planul de apariții al Editurii Agro Silvice.

Concomitent cu măsurile întreprinse pentru lărgirea activității de informare bibliografică a cititorilor de la sate, o atenție sporită este acordată difuzării propriu-zise a cărții. In 1968 difuzarea cărții la sate s-a desfășurat prin 830 de librării, circa 6 000 de puncte și raioane de librărie din magazine mixte și universale, precum și cu ajutorul a mai bine de 10 000 de difuzori care își desfășoară activitatea în unități agricole socialiste, în școli, instituții și întreprinderi din mediul rural. O contribuție importantă în această acțiune o aduc și librăriile noastre auto, care periodic ajung în cele mai îndepărtate sate, punînd la dispoziția cititorilor cărțile care-i interesează.

In satisfacerea cerințelor de carte ale cititorilor de la sate, din toate domeniile de activitate, un rol deosebit îl au, de asemenea, secțiile interjudețene și librăria centrală „Cartea prin poștă" din București, în evidența cărora figurează în prezent peste 70 000 de abonați permanenți din țară.

Convorbire consemnată de Al. RAICU

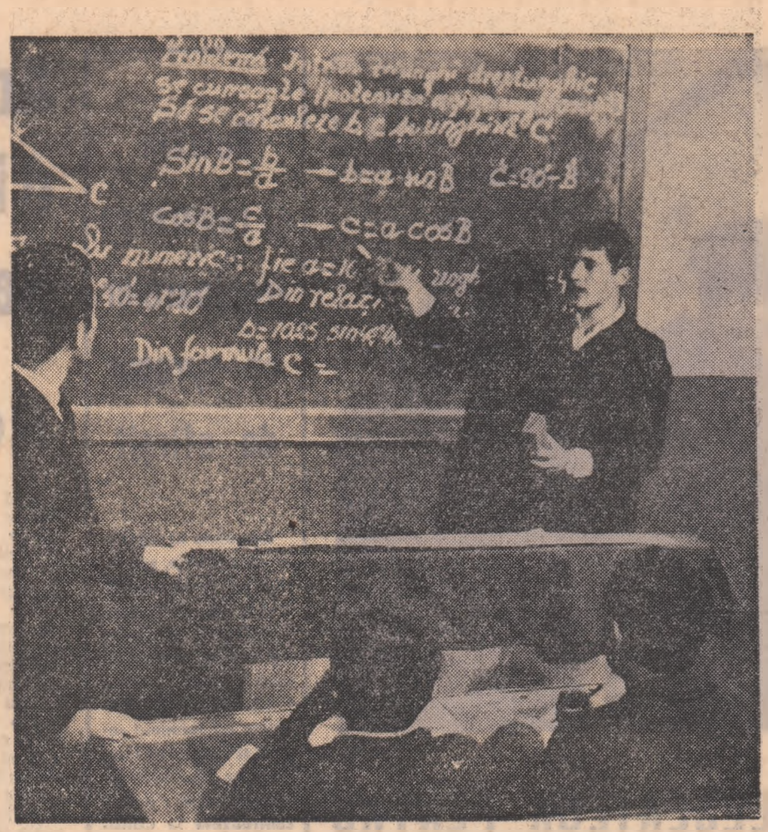

La Sărulești—printre viitorii mecanizatori

In țara noastră, grija pentru pregătirea profesională a tineretului se manifestă și în asigurarea condițiilor necesare bunei desfășurări a învățămîntului. La Sărulești-Ilfov s-a construit o școală de mecanici agricoli cu 10 săli de clasă, cu 2 laboratoare pentru studii, 2 ateliere de practică. Sub îndrumarea a 12 cadre didactice cu pregătire superioară și 6 maiștri, cei 450 de elevi își însușesc toate cunoștințele necesare pentru a deveni buni tractoriști. Nici condițiile de viață ale tinerilor nu au fost neglijate. In cadrul complexului social-cultural, sînt 2 pavilioane-dormitoare și cantină, iar alături, sala de sport, clubul cu bibliotecă și sala de spectacole, unde elevilor li se prezintă periodic filme. In orele libere, tinerii participă la acțiunile culturale, iau parte la formațiile artistice de dansuri populare, activează în orchestra de muzică populară sau în cea de muzică ușoară, în echipa de fluierași.

In foto 1 : oră de matematică cu elevii anului II. Profesorul Emanoil Vătafu ascultă explicațiile elevului Ion Tănase, unul din fruntașii Olimpiadei de matematică din anul 1968.

Foto 2 : cu ajutorul prof. ing. Angela Duță, elevii pătrund tainele tractorului U 27.

Foto : Lică IOSIF

INSTANTANEE

25 de puncte

Comuna Daia, județul Ilfov. Frig. Dar în sala căminului cultural atmosfera este încinsă și la propriu, și la figurat. În fața sutelor de cooperatori — tineri și virstnici, orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de stat „George Enescu" din București prezintă un nou spectacol Soliști vocali — Irina Loghin. Emil Gavriș și Ștefan Lăzărescu. La nai, Damian Luca smulge și el ropote de aplauze.

Din cîte aflăm, orchestra respectivă obișnuiește să poposească în multe alte sate ale țării. Ceea ce ne determină să-i acordăm la exameanul de... popularitate, 25 de puncte !

Din restaurant — sub tractor

In ziua cu pricina, Ion Temelie, mecanizator la ferma nr. 8 a I.A.S. Breasta din județul Dolj, a venit la fermă în stare de ebrietate. Conducerea fermei nu a observat acest lucru, iar colegii de muncă l-au lăsat să umble de ici-colo, fără rost, prin atelierul mecanic. După terminarea programului, Ion Temelie s-a abătut din nou pe la restaurant. A băut pînă tirziu, iar cînd a părăsit localul abia se mai putea ține pe picioare. A intrat în incinta fermei. Nimeni n-a observat cînd a pornit tractorul și nici cînd a plecat spre casă, la Beloț. A doua zi a fost găsit strivit de tractorul pe care îl răsturnase în șanț.

Răspunderea pentru producerea acestui accident grav revine, desigur, în mare parte conducerii fermei, care nu a controlat activitatea lucrătorilor din subordine și mai ales a lăsat tractoarele nesupravegheate.

Cine-i vinovatul ?

La 30 iunie 1968 îngrășătoria de taurine de la I.A.S. Ciulnița trebuia să-și extindă capacitatea cu încă 12 grajduri. Adăposturile respective au fost date în folosință însă abia la 31 decembrie. Acum se caută fel de fel de justificări.

I.A.S. Ciulnița acuză unitatea de construcții. Intreprinderea de construcții, grupul 4 Ialomița, (fost TRCRB) aruncă la rîndul său vina asupra Intreprinderii de prefabricate Călărași, care, zice-se, nu ar fi livrat la timp comanda de 200 de grătare. Victor Orlovschi, directorul intreprinderii de prefabricate, este însă de altă părere : „Deși era peste sarcinile de plan, noi am executat comanda cît de repede. Intîrzierea se datorește grupului 4 Ialomița, care ne-a trimis cu foarte mare întîrziere tiparele". Iată-ne, deci, ajunși din nou la constructor. De data aceasta el pune însă o parte din vină pe seama I.A.S.-ului, care a cerut refacerea unei părți din documentația inițială.

Așa dar, un adevărat cerc vicios. Cert este că darea în folosință cu întîrziere a celor 12 grajduri a însemnat pentru îngrășătoria de la Ciulnița, și nu numai pentru ea, realizarea cu 462 de tone de carne-marfă și aproape 4.000.000 de lei venituri mai puțin față de plan. Argumente care pledează ca vinovatul să fie nu numai identificat, ci și penalizat.

După faptă, și răsplată

Avram Alexandru era casier la Consiliul popular comunal Mavrodin, județul Teleorman. Dornic de înavuțire fără muncă, el s-a apucat să falsifice chitanțele pe baza cărora încasa de la cetățeni impozitele sau diferite taxe. In vreme ce pe chitanța propriu-zisă, pe care o elibera contribuabilului, înscria suma efectiv încasată, pe cotorul chitanțierului trecea cu mult mai puțin. Intr-o perioadă de timp nu prea lungă, el a reușit să-și însușească în felul acesta peste 7 000 de lei.

Descoperit și judecat în ședință publică, Avram Alexandru a fost condamnat, pentru delictul de delapidare și fals în acte publice, la 3 ani închisoare și 10 ani interdicție corecțională. O pedeapsă pe măsura actelor sale de necinste.

Cireșu cere ajutor...

Viscolită cîteva zile în șir, zăpada blocase liniile gării Cireșu din județul Brăila. In stație se aflau cîteva vagoane cu materie primă ce trebuiau să fie expediate cît mai grabnic la Combinatul chimic Borzești.

Incercările făcute de personalul stației pentru deblocarea gării au rămas fără rezultat. S-a apelat la ajutorul țăranilor cooperatori din satele învecinate. Primii care au răspuns chemării au fost locuitorii satului Batogu — 70 de cooperatori, în frunte cu Ștefan Luca, președintele coperativei agricole. Din satele Cireșu și Scărlătești au venit brigadierii Gh. Negoiță, Sevastian Bogdan, Stroie Bănică și numeroși alți cooperatori.

Lupta cu zăpada a durat aproape șase ore, iar către seară șeful stației, Alexandru Susai, a dat cale liberă garniturii, după care a mulțumit tuturor celor veniți în ajutor.

Rutieră

Din șoseaua asfaltată Focșani-Buzău, după ieșirea din Rm. Sărat, un drum lăturalnic duce în comuna Valea Rîmnicului.

Cine se încumetă să străbată cei doi kilometri cu mașina sau alt mijloc de transport, are ce povesti, neîndoielnic, la înapoiere. Deși drumul a fost și aici asfaltat, nu de multă vreme, înainte de căderea zăpezii, cineva a dispus să fie totuși... reparat. In acest scop, lucrătorii de la rețeaua de drumuri respectivă au executat sute și sute de găuri în pavaj, urmînd ca... în cel mai scurt timp — cum au fost asigurați localnicii — să oseasscă mașina cu asfalt topit pentru a umple golurile. Dar săptămînile au trecut și a sosit... iarna !

Probabil că cei care răspund de lucrările respective în județul Buzău au știut că o să cadă zăpada care va... netezi și drumul !

Dar cînd s-or topi nămeții ?

Cu sau fără intenție ?

Ne-am obișnuit să socotim că 2 și cu 2 fac 4, că ziua urmează după noapte, că însușirea unor lucruri din avutul obștesc se numește furt. Și totuși...

In satul Săcălușești, comuna Agapia, județul Neamț, cetățenii Constantin Grădinaru și Natalia Savin — cîndva soți legitimi, azi divorțați (tot legitimi), dar care trăiesc în bună pace sub același acoperămînt de multă vreme — au recoltat în anul 1967 porumbul de pe o suprafață a C.A.P. de 36 de ari, aflată în spatele casei lor, suprafață care, după cum recunoaște Constantin Grădinaru, este în plus față de lotul personal. In mod firesc, unitatea i-a dat în judecată pentru recuperarea producției sustrase. Nu se știe cum, dar faptul rămîne sigur — organele de judecată au respins acțiunea. Lipsea „intenția de furt".

Situația s-a repetat în anul următor. Deși cooperativa a însămînțat în primăvară cei 36 de ari, eroii noștri, consecvenți au reînsămînțat terenul, iar toamna au adunat recolta. Cooperativa a acționat din nou în judecată pe infractori. Dosarul a fost însă clasat, fiindcă „lipsește intenția de furt".

Se pare că de data asta cooperatorii din Săcălușești nu au mai gustat hazul situației. Ei cer organelor de justiție să se facă dreptate !

Drumuri de iarnă

de Ion HOREA

Drumuri de sanie și drumuri mîncate de cauciucuri. Încolo, pămîntul bănuit, parcă niciodată știut, sub zăpezi, zarea albă ca un proverb, pădurile și livezile, spalierii viilor, rîndurile de plopi, luncile cu sălcii și răchiți, toată făptura încărcată de chiciură, ca în poveste. Satele se ascund sub fuioare de fum, pe la marginea orașelor s-au statornicit hotarele unei liniști ciudate, coșurile înalte lasă urmele unor eforturi ascunse, și peste tot se arată nesigur, cu dinți ca sloiî de la streșini, soarele bănuitor, în acest ianuarie venit odată cu iarna, spre un făurar ca în anii copilăriei.

Ecourile urărilor s-au stîrșit, zăpezile nu le mai repetă și ne adunăm pe-acasă și pe la treburi cu sentimentul unui început. Din ușa casei pînă la grajdul rămas în ogradă, pînă la cotețe, pînă la șură, pînă la cîinele de sub coșar, duc, scrise cu hieroglife ciudate de gămîlele posomorîte, cărările sure, printre răzoarele de zăpezi. Porcul din pod te îmbie la un pahar de vin și purceii din coteț borborosesc în lătura caldă. Din gunoaie se ridică fum, care vestește pregătirea legumelor din vară, către hotare duc drumuri pînă la capătul pămînturilor, călcate de sănii și remorci grele de gunoi, și aburesc boturile cailor iar tractoarele sparg liniștea hotarului.

Copiii se scoală cu noaptea în cap și abia îi vezi pe ulițele satelor și pe șoselele către comune, cîte unul ori cîte mai mulți, spre școală.

Toate drumurile duc la școală și la cămin. Intrăm, scuturîndu-ne de zăpadă, în sălile încălzite, ne adunăm pe lîngă sobă și ne așezăm în băncile prea mici, în ceasurile cînd copiii se întorc la sănius, să învățăm.

Incolo, sînt hotarele sub zăpezi, la marginea comunei aburesc ușile grajdurilor, pe zăpadă sînt urme de paie și de nutreț, și peste tot, în ateliere, în ocoalele oilor, la cotețele păsărilor și porcilor, un program al zilelor și nopților, un calendar al lucrărilor de iarnă, întreține bucuria ascunsă a muncii. Am crescut cu ele, le-am învățat din părinți în părinți, știm ce puteri să adăugăm puterilor pămîntului, cînd își va stinge întîiașarea de poveste. Dar, cînd a fost pămîntul același, și semințele lui la fel, și ploile și vînturile, și înghețurile, și bolile pămîntului, și dușmanii culturilor lui, cînd a fost toată această lume aceeași, puțină, simplă și cunoscută ca-n palmă, ca să putem spune că o știm, că o stăpînim ? De-aici, de la această întrebare încep drumurile de iarnă ce duc la școală și la cămin, în ceasurile, în zilele, în săptămînile cursurilor agrozootehnice, cînd învățătura pămîntului, a muncii lui, a creșterii vietuitoarelor lui, adună pe cei peste patru sute cincizeci de mii, școlari de vîrste felurite, dornici să cunoască legile muncii lor să cuprindă, știința agriculturii, în înțelesurile de azi ale acestei științe.

Așadar, în comune și sate, oamenii învață după manuale speciale, cu ajutorul filmelor și diafilmelor, ori chiar în laboratoare agricole, știința muncii lor, cunosc mai bine pămîntul în compoziția lui, cu microorganismele lui, cu îngrășămintele ce-i sînt necesare, află soiurile ce i se potrivesc. Cei de la cursurile speciale pentru motopompiști ori pentru solarii au a se deprinde cu practici noi, cu știința irigării, cu calendarul acoperirii și descoperirii culturilor, au a învăța un program special al muncii lor neobișnuite, cu toate condițiile de creștere a plantelor. Cultura pomilor și a viței de vie pe suprafețe întinse, cere cunoașterea temeinică a înființării acestora, a cerințelor lor biologice, pentru toate fazele de lucru și îngrijire, de apărare contra agenților amenințători, pînă la recoltare și mai departe. Culturile de cîmp, cu pregătirea lor, cultura legumelor, cu toate pretențiile, varietatea soiurilor, alternarea lor, aplicarea mijloacelor chimice și tehnice moderne, pe scară industrială, apoi creșterea animalelor și păsărilor în condițiile agriculturii socialiste, au înlăturat de mult mentalitatea micului agricultor și au dovedit insuficiența cunoștințelor de pînă mai ieri-alaltăieri. Cultivarea pămîntului presupune, în anii noștri, cultivarea omului, cultivarea minții și spiritului. Așa se înțelege în socialism condiția oamenilor agriculturii și, în acest orizont al formării lor, cursurile agrozootehnice au o importanță deosebită. Laudă și cinstire inginerilor, medicilor veterinari, tehnicienilor și profesorilor care duc pe drumuri de iarnă, la școli și la cămine învățătura lor prețioasă, laudă și cinstire „școlarilor" care învață ce puteri ale minții să adauge puterilor ascunse ale pămîntului țării !

Carnet de scriitor

Uzina de reparații Timișoara

strada Mangalia nr. 61 telefon : 1.44.35 – 36 – 37

Execută pe bază de comandă fermă, fără repartiție :

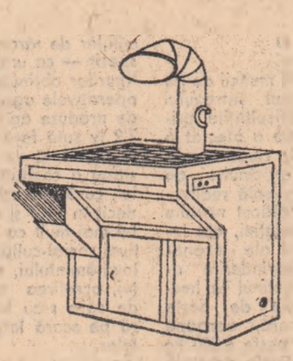

MESE pentru SUDURA cu ventilație proprie destinate atelierelor de sudură sau lipire, pentru susținerea pieselor mici sau mijlocii, cu care lucrează sudorul.

Prin forma constructivă are posibilitatea captării complete a gazelor emanate în timpul procesului de sudare sau lipire.

Pot fi folosite individual sau în grup, așezate în linie.

Caracteristici tehnice :

- Suprafața utilă a grătarului : 535×766 mm
- Debit aer : Q = 1 900 m³/oră
- Înălțimea de refulare : 92 mm col. apă
- Puterea motorului : N = 1,1 kW
- Dimensiunea : 800×800×700 mm
- Greutatea mesei : 130 kg

Pret de vînzare : 4 720 lei.

SEMINȚE GARANȚIE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat :

- **semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat ;**
- **semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.**

In primăvara acestui an se vor pune în vînzare și pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

VARIETĂȚI

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

GAZETA SĂTENULUI

APARE LA 5 ȘI 20 A FIECĂRUIA LUNI

ABONAMENTELE

ANUNȚURILE

ZIARUL SĂTENILOR C. R. Dorobanți, Strada nr. 5

FILE DIN ISTORIA PRESEI AGRICOLE ROMÂNEȘTI

Acum nouăzeci de ani revistele și ziarele noastre se tipăreau la mașini plane și într-o singură culoare. Primul pas pentru trecerea la tiparul în culori l-a făcut în presa românească, o revistă din provincie. Se numea **GAZETA SĂTEANULUI — foaia cunoștințelor trebuincioase poporului**, și a apărut la Rîmnicul Sărat, începînd de la 5 februarie 1884. Conținutul revistei se adresa, mai cu seamă agricultorului, prin rubrici permanente cu referiri la toate ramurile culturii pămîntului, prin sfaturi, comentarii și îndemnuri. Ilustrațiile colorate prezentate cititorilor erau, mai toate, din domeniul agricol : snopi de grîu, cartofi, morcovi, fructe de tot felul, păsări, animale. Din anul 1898 **GAZETA SĂTEANULUI** își schimbă sediul, apărînd în București — pînă la 5 ianuarie 1904.

SFATUL MEDICULUI

Despre bolile de inimă

Dereglările nervoase au un efect deosebit asupra sistemului vascular. Ele cauzează o boală larg răspîndită, hipertensiunea arterială.

Munca intelectuală deosebit încordată — completarea studiilor, concomitent cu executarea activității zilnice — activitatea în asalt sau monotonă, dezechilibrul programului de lucru, al vieții de familie, neînțelegerile emotiile, supărările, lipsa periodică de odihnă, concediile de odihnă greșit organizate, sedentarismul produc dereglări ale sistemului nervos. Acestea, fie direct, fie prin dirghia glandelor cu secreție internă, produc o strîmtare trecătoare sau persistentă a vaselor corpului. Pentru a reuși să străbată acest baraj, inima trebuie să-și mărească forța de pompare și crește astfel tensiunea arterială. Starea organismului în care tensiunea arterială este crescută poartă denumirea de hipertensiune arterială. Ca o consecință a hipertensiunii arteriale apare insuficiența irigare cu sînge a organelor vitale, îngroșarea vaselor sanguine și obosirea mai grabnică a inimii.

Pentru prevenirea acestei boli este necesar, în primul rînd, respectarea regulilor de igienă a muncii și de viață socială, precum și o viață familiară echilibrată. În tratamentul hipertensiunii arteriale, se administrează o serie de medicamente pentru reglarea sistemului nervos, pentru lărgirea vaselor și pentru eliminarea sării. În acest caz trebuie să acordăm multă atenție igienei alimentare.

Bolile pulmonare cronice, în special bronșita cronică a fumătorilor, emfizemul pulmonar și scleroza pulmonară produc o circulație greoaie a sîngelui prin pulmoni : are loc reducerea suprafeței de oxigenare a sîngelui și de eliminare a bioxidului de carbon rezultat din arderile substanțelor nutritive în organism.

Consecința acestor tulburări este reprezentată de apariția colorației vinete a feței, a buzelor și a degetelor (cianoza), de respirație grea și oboseală rapidă. Acestea sînt semne ale lipsei de oxigen în țesuturile corpului și ale obosirii inimii. Apare boala denumită „cord pulmonar"

Pentru prevenirea ei sînt necesare evitarea fumatului și tratarea cît mai de timpuriu a așa zișilor „tusitori obisnuiti".

Bolile de inimă destul de răspîndite, cu consecințe atît de grele pentru sănătate, ca și pentru starea economică a bolnavului, a familiei sale și a societății, pot fi prevenite, iar cele care sînt depistate la timp pot fi bine tratate, pentru a preîntîmpina eventualele complicații care pot deveni nefaste.

Trebuie să se acorde — din partea părinților pentru copii, a tinerilor și virstnicilor pentru ei înșiși — atenție deosebită prevenirii și tratării infecțiilor, igienei alimentare, muncii și în special evitării abuzului de grăsimi, sare, tutun, alcool.

Dr. A. ZEGA
directorul policlinicii „Al. Sahia" București

Microenciclopedia extremităților

● Cea mai lungă garnitură de tren din lume a circulat la 15 noiembrie 1957, din Virginia de vest pînă în statul Ohio (S.U.A.). Era un tren marfar, compus din 500 de vagoane, încărcate cu cărbune.

● Cea mai mare companie aeriană din lume este considerată compania sovietică „Aeroflot", care dispune de circa 2 000 de avioane de transport și care a transportat în anul 1967, peste 53 milioane de pasageri.

● Cuvîntul folosit cel mai rar în lume este cuvîntul japonez „cin", persoana întîi imperială la singular, de care bineînțeles nu face uz decît împăratul Japoniei.

● Cea mai lungă denumire a unei localități din Noua Zeelandă este alcătuită din următoarele sunete : Taumatavhacatangihangacmouauotamateaturipucacapichimurtahoronucupocaivhenuachitanatahu, care în traducere înseamnă : „Localitatea unde Tamateu, omul cu genunchii mari care s-a cățărat pe munți și a înghițit dealuri, fiind vestit ca mîncător de pămînturi, a cîntat iubitei sale la flaut".

● Bancnota cu cea mai mare valoare nominală este de 100 000 dolari, dar în Anglia au fost emise înainte de anul 1812 bancnote de 2 milioane lire sterline, care mai există, dar se folosește de ele numai guvernul britanic pentru decontările sale interne.

● Cele mai vechi monede, care au cunoscută precis, data baterii, sînt monedele din aliaj de aur și argint din Lidia (Asia Mică) datînd din 685—652 înaintea erei noastre.

● Cele mai mici monede din lume sînt monedele denumite „gămălii", care erau bătute în India de sud în jurul anului 1800. O monedă de acest fel cîntărea 0,0648 dintr-un gram.

● Cea mai complicată mîncare preparată vreodată — cămila la frigare pentru o nuntă de beduini. Prepararea a decurs în felul următor : mai întîi au fost umpluți pești cu ouă fierte, au fost apoi introdusi în pui fripți, care la rîndul lor au constituit umplutura pentru oi fripte, iar oile întregi au fost împinse în cămila friptă la jar în protap.

● În 1962, o brutărie din Seattle (S.U.A.) a copt în cinstea unui tîrg international, un tort care cîntărea 12 tone, era înalt de 6,9 m și avea un diametru de 6.9 m. Pentru confecționarea lui s-au folosit 18 000 ouă, peste 1.8 tone zahăr, 3.1 tone stafide, cam 5 tone făină, 45 kg sare etc.

● Cel mai scump film a fost filmul „Cleopatra" cu Elisabeth Taylor, turnat în 1962. El a costat 42 milioane dolari.

Elefantul „Mysore" de la grădina zoologică din Stuttgart (R. F. a Germaniei) rămîne — cel puțin deocamdată — puțin ieșit din comun față de semenii săi : el este primul elefant care a încercat să vorbească la telefon

ZIG - ZAG

— Știți cum mă trezește mama dimineața ? Îmi aduce o visică în așternut !

— Dar de ce o visică ?

— Pentru că mă culc întotdeauna cu cățelul.

O femeie și-a adus fiul în vîrstă de 12 ani la un psihiatru :

— Doctore, fiul meu își închipuie să este găină.

— De cînd ?

— De vreo cinci ani.

— Și de ce abia acum v-ați gîndit să-l vindecați ?

— Da doctore. Mi-a fost teamă că va înceta să mai ouă !...

— Tată, ai vrea să-ți dăruiesc de ziua ta o pîine minunată ?

— Nu e rea ideea. Dar îmi vei face o plăcere și mai mare dacă vei începe să înveți mai bine.

— E prea tîrziu tată ! Ți-am cumpărat deja pipa !

— Vă spun precis : temelile suportă mai ușor suferințele fizice decît bărbații.

— Sînteți doctor ?

— Nu, vînzător la un magazin de încălțăminte.

Profesorul : Jimmy, de ce nu te speli pe față ? Văd pe ea tot ce-ai mîncat azi dimineață.

Elevul : Și ce am mîncat, vă rog ?

Profesorul : Ouă.

Elevul : Nu ați ghicit. Ouă am mîncat ieri.

Un vizon moare și ajunge în rai. Sfîntul Petru îi spune :

— Dorește-ți ceva și îți voi împlini dorința.

— Sfinte Petre, spune-te vizonul, aș vrea o haină din piele de... stea de cinema.

— Un om sărac reușì să fie primit de un milionar, căruia îi povesti situația lui precară. Milionarul fu foarte impresionat.. Ștergîndu-și lacrimile el sună servitorul și-i spuse :

— Te rog, condu-l pe dumnealui afară, mi-a sfîșiat inima cu povestea lui.

— Duminică dimineața micuțul Ion a îmbrăcat noul său costum și s-a dus să se joace în curte cu copii. Peste o jumătate de oră mama îl chemă să mănînce și rămase înmărmurită la aspectul noului costum — era găurit în o mie și unul de locuri. Băiețelul îi explică :

— Ne-am jucat de-a alimentara.

— Și ?

— Eu îl făceam pe șvaițerul !

Într-un mic orășel a fost afișat următorul anunț :

„Cetățenii sînt rugați să nu tulbure ordinea publică timp de două săptămîni cît va fi în concediu polițistul nostru".

AMPRENTELE... ȘEFULUI POLIȚIEI

O bandă a comis multiple spargeri la New York și în alte cîteva orașe americane. O echipă specială de detectivi a urmărit multă vreme pe răufăcători, dar nu a reușit să-i prindă. Echipa găsea peste tot amprentele... șefului poliției federale. S-a constatat că spărgătorii făcuseră rost de amprentele șefului poliției și au confecționat după ele copii foarte exacte, pe care le foloseau la locul spargerii.

IATĂ CEEA CE ERA DE DEMONSTRAT !

Spartanii erau cunoscuți prin viața lor cumpătată, dar și printre ei existau foarte mulți beți. Sfatul bătrînilor s-a preocupat multă vreme pînă să găsească metoda de a insufla tineretului repulsie față de beție. La cererea sfatului, unul din cei mai respectați cetățeni era obligat să se îmbete periodic și să umble pe străzi, să se clatine și să cadă, cu scopul de a demonstra tineretului cum nu trebuie să se poarte.

DE LA LUME ADUNATE

CALITATEA CAFELEI DEPINDE DE RAZELE... INFRAROȘII

Cafegiii nici nu bănuiesc ce au stabilit recent specialiștii maghiari și anume, că gustul și aroma cafelei fierte depind nu atît de sortul ei, cît de metoda de prăjire. Cea mai bună metodă este prăjirea cafelei cu raze infraroșii. În orice cămin se poate construi cu cheltuială minimă, o mică sobă cu raze infraroșii pentru prăjirea cafelei.

O POVESTE CU UN MARȚIAN

În insula japoneză Hokkaido, un camion mergea pe drumul ce trecea prin munții împăduriți. Șoferul era un priceput conducător auto, drumul era bun și călătoria se desfășura normal. La un moment dat, șoferul văzu venind spre el ceva asemănător unui monstru. Răsuci volanul și, cît ai clipi, intră într-un copac. Cînd poliția veni la locul întîmplării, șoferul declară că în față îi apăruse o ființă din Cosmos, posibil din planeta Marte sau Venus. Poliția a început să-l caute pe acest străniu necunoscut și l-a găsit foarte repede. Era un urs, care băgînd capul în cutia pentru gunoi, de pe stîlp, nu l-a mai putut scoate și umbla speriat pe unde apuca.

ORDINATORUL NU A DAT GREȘ

Walter Davis, în vîrstă de 33 de ani, din Londra, divorțat de cîteva luni, s-a hotărît să se recăsătorească. Dar, ca să nimerească de astă dată soția ideală, el s-a gîndit să recurgă la ajutorul unui... ordinator care să-i găsească cea mai bună solutie.

Din cele 30 000 de fișe ale candidatelor la căsătorie, puse la dispoziția ordinatorului, acesta a ales patru, care i se potriveau lui Walter. Prima de pe listă era o oarecare Barbara, care cu cîteva luni în urmă se mai numea încă Davis și fusese soția lui Walter.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Poftiți la masă !

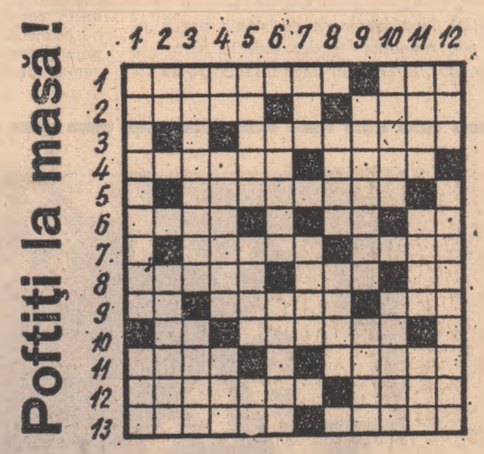

ORIZONTAL : 1) Preparat culinar cu diverse... umpluturi — Are și el pește ; 2) Prăjituri → Se folosește la cuptor ; 3) Se prepară cu usturoi ; 4) În plăcinta revelionului — Măiestrie culinară ; 5) Stau la baza meniurilor ; 6) Mese de seară — Exclamație — În orice tort ! 7) Se prepară pane (reg.) — Bune pe varză ; 8) Unitate de măsură pentru... cașcaval — Neîntrecuți în arta culinară — În grepfruit ! ; 9) În temă ! — Gelatină — Verb... la masă ; 10) O bucată de pulpă ! — Buni pentru pastramă... mai tîrziu (dim.) ; 11) Băutură — Prăjitură cu fructe și cremă ; 12) Înăcrită — Roire ; 13) Prăjituri cu... sărutări. — Pîine rotundă.

VERTICAL : 1. Masă mare — De mazăre sau linte ; 2) Loc gol ! — Jumări ; 3) Plăcintă (reg.) — Un aliment de neînlocuit ; 4) Întrebare — Alarmă — Epoci ; 5) A cheltui uneori bani — Oraș — În pilaf ! ; 6) Urme — Aliment din... baltă ; 7) Nu mai e tort ! — Raită ; 8) Nu pui sare pe ea — Ocrotire (fig.) ; 9) Prăjituri festive — Așa sînt băuturile spirtoase : 10) Îl „prepară" vaca — Răcoritor ; 11) A nu duce lipsă — Bun la gogoșari — Exclamație ; 12) Animal — Cele culinare au și ele luna lor.

Nicolae CONSTANTINESCU

CU PUȚINĂ PERSPICACITATE...

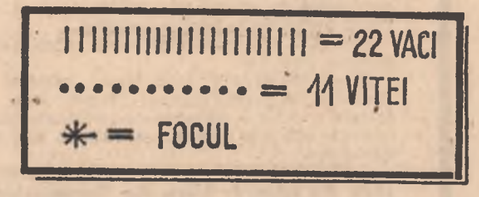

Folosind semnele convenționale desenate mai sus, trebuie să așezați la distanță egală față de foc, vacile și viteii, în așa fel încît fiecare viței să stea între două vaci, iar acestea grupate cîte două.

(Problemă primită de la cititorul nostru Florea T. DINCĂ, comuna Suhaia, județul Teleorman).

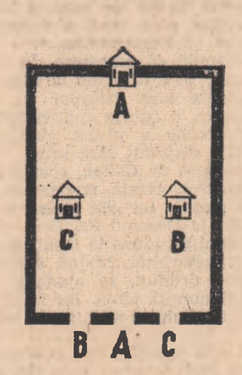

Cum trebuie să se meargă de la intrările A, B și C spre casele cu aceleași litere, fără ca drumurile să se întîlnească ?

Soluțiile problemelor vor fi publicate în numărul viitor al revistei.

Bradul mamut

În partea de vest a Statelor Unite, pe coasta Oceanului Pacific, există lanțuri de munți ale căror vîrfuri depășesc înălțimea de 4 000 de metri. La altitudinea de 1 500—2 500 de metri crește cel mai interesant arbore al lumii : bradul mamut.

Ținînd drept în sus și, subțiindu-se treptat, el poate atinge înălțimea de 60—70 de metri și are o circumferință de 10 metri. La unele exemplare, scoarța ajunge de 40—50 cm și constituie un excelent apărător împotriva frigului și chiar a incendiilor. Urmărind inelele la arborii căzuți s-a putut constata că ei au atins vîrsta de 3 000—4 000 de ani. Materialul unui asemenea brad cîntărește 5 000—6 000 tone, adică pînă la 600 vagoane de lemn.

Există și o specie a acestor mamuți care atinge înălțimea de 80—90 metri, iar circumferința tulpinii la înălțimea unui om depășește 10—12 metri. Primele crengi apar la 30—40 metri de la pămînt și au grosimea de 1,5—2 metri. Media de viață a acestora este de 1 500 de ani dar există și exemplare care trăiesc de două sau chiar de trei ori mai mult. După unele mărturii au existat și arbori care au atins înălțimea de 110—120 de metri.

ÎNȚELEPȚII PRINTRE NOI

● Nu poți scoate și pui și omletă din același ou (Emil Krotki).

● Lumina ne-a fost dată ca să vedem mai bine întunericul (Mihai Codreanu).

● Și ciberneticienii greșesc, dar cu mai multă... precizie (G. Laub).

● Pesimistul se supără cînd i se rupe cămașa. Optimistul se bucură că va avea aerisire (Tristan Bernard).

● Și din visuri se pot face dulcețuri ! Trebuie numai să li se adauge fructe și zahăr (Stanislav Jerzy Lec).

● Te-am iubit atît de mult și totuși cred că era prea puțin față de cît nu meritai (Tudor Musatescu).

● Dacă vrei să nu ai timp să nu faci nimic (Anton Cehov).

● Se pare că oratorul cel mai talentat este cel care poate spune cît mai puține lucruri în cît mai multe vorbe (Samuel Butler).

● Singur, înseamnă în proastă tovărășie (Ambrose Bierce).

CONGELAT A FOST ȘI A INVIAT !

Deși ar părea un miracol, totuși e adevărat. Japonezul Masaru Saito a fost congelat, dar a fost readus la viață. Să dăm însă cuvînt faptelor. Din orașul Sidzuoka a plecat către Tokio, șoferul Masaru Saito, la volanul unui autorefrigerator, pentru a încărca înghețată. Drumul fusese lung și anevoios, afară era arșiță, așa că Masaru Saito s-a gîndit că n-ar strica să tragă un pui de somn undeva mai la răcoare. Zis și făcut. A tras camionul pe dreapta și s-a gîndit că nu există un loc mai bun de odihnă decît în refrigerator. Poate ar fi și astăzi acolo, dacă niște colegi, îngrijorați de soarta șoferului camionului, nu l-ar fi găsit congelat în refrigerator, la minus 10 grade.

Saito a fost transportat de urgență la spitalul cel mai apropiat. După cîteva ore de trudă, medicii au reușit să-l readucă la viață. Medicii spun că Saito s-a asfixiat mai întîi din cauza gazelor degajate la topirea „gheții uscate", și numai apoi s-a „congelat".

Viața lui Masaru Saito a fost salvată, probabil, datorită faptului că în atmosfera din refrigerator se afla o cantitate sporită de bioxid de carbon, care se degajă la evaporarea gheții uscate și o cantitate redusă de oxigen, a cărui rezervă fusese consumată în tot timpul în care Saito a mai putut respira.

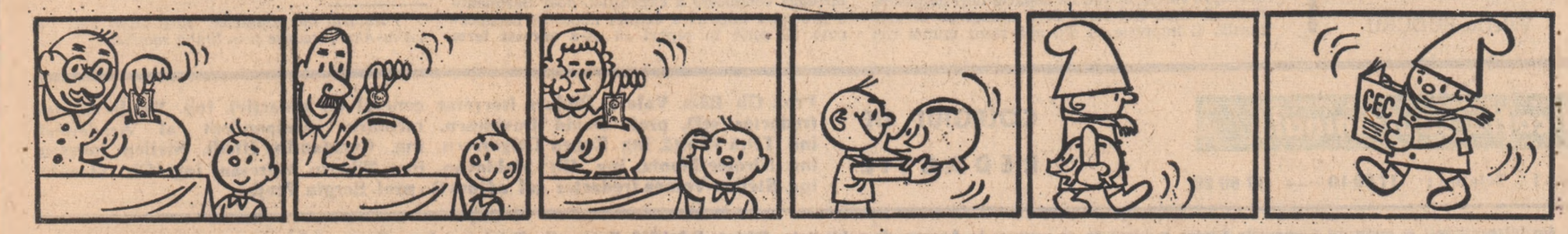

RADIO

Pe săptămîna 2-8 februarie

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 6,00 ; 11,00 ; 16.00 ; 18,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 4.00 ; Programul II : 6,30 ; 7,30 ; 10.00 ; 19,00 ; 23,00 ; 0,55 ; Programul III : 15,00 ; 19,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6.00 ; 6,30 ; 9.00 ; 11,00 ; 13,00 ; 15,00 ; 20,00; 24,0 ; 1,00 ; 2,00 ; 4,00 ; Programul II : 7,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 14.00 ; 18,00 ; 19.00 21.00 ; 23,00 ; 0,55 ; Programul III : 18.00.

RADIOJURNAL : Duminică : programul I : 8,00 ; 14.00 ; 20,00 ; 22,00 ; Programul II : 13,00 ; 21,00 ; Programul III : 21,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 7,00 ; 16.00 ; 22,00 ; Programul II : 17,00 ; Programul III : 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 10,00 — ORA SATULUI.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ : programul I : 18,30 — Teatru scurt : „Mozaic" de Radu Popescu-Ban. Regia artistică Mihai Pascal.

LUNI ; programul I : 20,05 — Teatru radiofonic serial : „Donna Alba" de Gib Mihăescu. Adaptare radiofonică de Iosif Petran. **Seria I :** „Început de drum". Regia artistică Constantin Moruzan.

MARȚI : programul I : 20.05 — Teatru radiofonic serial : „Donna Alba" de Gib Mihăescu. **Seria a II-a :** „Procesul pierdut".

MIERCURI : programul I : 20,05 — Teatru radiofonic serial : „Donna Alba" de Gib Mihăescu. **Seria a III-a :** „Lumea bună".

JOI : programul I : 20,05 — Teatru radiofonic serial : „Donna Alba" de Gib Mihăescu. **Seria a IV-a :** „Mansarda".

VINERI : programul I : 20.05 — Teatru radiofonic serial : „Donna Alba" de Gib Mihăescu. **Seria a V-a :** „Furtul" ; **programul II :** 10.05 — „Marie Tudor" de Victor Hugo. Traducere și adaptare radiofonică de Marin Bălășescu. Regia artistică : Mihai Zirra.

SÎMBĂTĂ : programul I : 20.05 — Teatru radiofonic serial : „Donna Alba" de Gib Mihăescu. **Seria a VI-a :** „Sfîrșit de drum".

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 6.05 ; 11.30 ; 18,05 ; 20,10 ; programul II : 7.00 ; 9,45 ; 14,00 ; 16.00 ; 18,30 ; 21,10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 7.00 ; 8,15 ; 10,40 ; 13.00 ; 18.56 ; 21.00 ; 22.20 ; 23.05 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6,00 ; 9.00 ; 10.13 ; 13,10 ; 16,30 ; 19,05 ; 20,40 ; 24,00—1,00 ; programul III : 23,02.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,10 ; 7,10 ; 10,30 ; 12,30 ; 18.05 ; 19.30 ; 21.00 ; programul II : 6.45 ; 7,45 ; 11.15 ; 14,10 ; 20.50. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,30 ; 6.30 ; 8.30 ; 10.00 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 15,35 ; 16,10 ; 17,00 ; 19.00 ; 19.45 ; 20.27 ; 21,25 ; 22.45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 11.45 ; 14.35 ; 16.25 ; 18.30 ; 22.15 ; 23,48 ; programul III : 17,07.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5,10 ; 7,10 ; 10.30 ; 12.30 ; 16.10 ; 18.05 ; 19.30 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 11.15 ; 14,10 ; 17.30 ; 18.45 ; 20.30. **Muzică ușoară și de dans : programul I :** 5.30 6.30 ; 8.30 ; 11.15 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.05 ; 17,00 ; 17,30 ; 19,00 ; 22.20 23.00 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 12,15 ; 14.35 ; 16.00 ; 18.30 ; 23.50.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 7.10 ; 10.30 ; 12.30 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 14.10 ; 17.10 ; 20.50. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.30 ; 6.30 ; 8.30 ; 11.25 ; 12.00 ; 13.20 ; 16.10 ; 17.00 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.28 ; 22.45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 8.36 ; 9.30 ; 14.35 ; 16.25 ; 18.25 ; 21,40 ; 23,45 ; programul III : 17.00.

JOI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 7.10 ; 10.30 ; 12.30 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 13.00 ; 14.10 ; 16.15. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.30 ; 6.30 ; 8.30 ; 11.25 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.05 ; 16.10 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.30 ; 21.25 ; 22.45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 14.35 ; 17.10 ; 18.25 ; 21.35 ; 22.00 ; 22,40 ; 23.49.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 7.10 ; 10.40 ; 12.30 ; 16 10 ; 18.05 ; 19.30 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 14.10 ; 19.05 ; **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.30 ; 6.30 ; 8.30 ; 11.20 ; 12.00 ; 13.20 ; 17.00 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.26 ; 21.25 ; 22.20 ; 23.25 ; 0.05—5.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.30 ; 12,05 ; 14.35 ; 16.25 ; 17.30 ; 18.25 ; 23.07.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5.10 ; 7.10 ; 12.30 ; 15.50 ; 18.05 ; 19.30 ; 22.20 ; programul II : 6.45 ; 7.45 ; 8.35 ; 9.45 ; 17,45. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.30 ; 6.30 ; 8.30 ; 11.05 ; 12.00 ; 13.20 ; 14.50 ; 17.00 ; 19.00 ; 20.30 ; 21.00 ; 22,45 ; 0.05—6.00 ; programul II : 6.10 ; 7.37 ; 9.25 ; 13 00 ; 18.25 ; 22.40 ; 23.07 ; 0,07—1,00 ; programul III : 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8,30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? 8.40— Emisiune pentru copii și școlari : 10.00 — ORA SATULUI. Din cuprins : ● Calendarul lucrărilor agricole pe luna februarie ● Anchetă pe tema democrației cooperatiste ● Reportajul emisiunii : „Îl cunosc ca un bun gospodar" ● Noutăți editoriale ● Buletin agrometeorologic ● Știința explică : Cînd viscolește ? Prezintă Nicolae Topor ● Muzică populară românească. **TV pentru specialiștii din agricultură.** Legumicultură : Noutăți în construcțiile de sere și solarii ; 12.00 — De strajă Patriei ; 12.30 — Concert simfonic. Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. Dirijor Mihai Brediceanu. În program : „Simfonia fantastică" de Hector Berlioz ; 13,20 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 15,30 — Telex TV ; 15,35 — Duminică sportivă. Retrospectivă olimpică Mexico — 1968 (IV) ; 17,00 — Magazin duminical ; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Monografii contemporane. Orașul regăsit. Constanța — poartă deschisă spre toate căile maritime ale lumii. Film realizat de Ion Marina ; 19,40 — Telesport ; 20,00 — Cîntece și jocuri populare interpretate de formații clujene ; 20,30 — Emisiune muzical-distractivă ; 21,00 — Film artistic : „Maria Candelaria". O producție a studiourilor mexicane ; 22,25 — Varietăți pe peliculă ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.05 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Seară de operă : „Norma" de Vincenzo Bellini. Transmisiune de la Opera din Timișoara ; **În pauze :** Filme documentare ; 22,35 Închiderea emisiunii ;

LUNI : 17,30 — Telex TV ; 17,35 — TV pentru specialiștii din industrie. Ciclul Chimie (I) ; 18.05 — Limba franceză. Lecția 45 ; 18,30 — Pentru tineret : Soimii. „Macii din lanul alb" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Tara se pregătește de alegeri. Știri și reportaje din campania electorală ; 19,45 — Arheologia științelor ; 20,05 — Șapte arte. Gong — Emisiune de actualitate teatrală ; 20,30 — „Steaua fără nume" — emisiune-concurs de muzică ușoară ; 21,20 — Film artistic : „Miraj". Cu Gregory Peck și Diana Brake. Reluare la cererea telespectatorilor ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,10 — Închiderea emisiunii.

MARȚI : 17.30 — Telex TV ; 17,35 — Consultații la matematică (clasa a VIII-a) ; 18.05 — Limba engleză. Lecția 45 ; 18.30 — Pentru copii : Micii meșteri mari. „Radioreceptorul cu amplificare directă" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Din carnetul scriitorului ; 19.45 — Tele-universitatea. Istoria civilizațiilor. Japonia ; 20.15 — Seară de teatru : „Petru Rareș" de Horia Lovinescu. Interpretează un colectiv al Teatrului „Constantin Nottara". **În pauză :** Film documentar ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI : 11.00 — Limba franceză. Lecția 45 (reluare) ; 11.30 — Limba engleză. Lecția 45 (reluare) ; 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare) ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17,30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiști. Medicină ; 18,05 — Limba germană. Lecția 41 ; 18,30 — Emisiune pentru tineret ; Concert din muzica de Bach. Recital muzical-coregrafic susținut de tineri solisti ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Tara se pregătește de alegeri. Știri și reportaje din campania electorală ; 19,45 — Avanpremieră ; 20.00 — Tele-cinemateca : „Romeo și Julietta" — cu Norma Shearer și Leslie Howard ; 21.30 — Campionatul european de patinaj artistic : Proba de figuri libere perechi. Transmisiune de la Garmisch-Partenkirchen (R.F.G.) ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.10 — Închiderea emisiunii.

JOI : Programul I : 11,00 — Limba germană. Lecția 41 (reluare) ; 11.30 — TV pentru specialiștii din agricultură. Legumicultură. Noutăți în construcția de sere și solarii (reluare) ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Consultații la fizică (clasa a XII-a) ; 18.05 — Limba rusă. Lecția 40 ; 18,30 — Studioul pionierilor ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Din carnetul publicistului ; 19,45 — La zi. Echipare și amenajarea teritoriului ; 20 00 — Roman foileton : Forsyte Saga (XIV) ; 20.50 — „Balada pădurii" film de Valentin Munteanu ; 21.10 — Seară de romante ; 21.30 — Studioul mic : „Prescripția" de Ștefan Berciu. „Atentatul" (ultimul episod) ; 22.20 — Campionatul european de patinaj artistic. Proba de figuri libere bărbați ; 23.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Concert simfonic ; 20.45 — Desene animate ; 21.00 — Film artistic : „Jenia, Jenicika și Katiușa" — o producție a studiourilor sovietice ; 22,20 — Închiderea emisiunii.

VINERI : 11.00 — Consultații la matematică (clasa a VIII-a) — reluare ; 11.30 — Limba rusă. Lecția 40 (reluare) ; 12.00 — Limba spaniolă. Lecția 44 ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — **Actualitatea în agricultură :** ● Microportret : Candidatul ● Raid anchetă : Pregătirea mașinilor pentru primăvară ● Ecran internațional agricol : Orientări noi în prepararea furajelor ; 17.50 — Actualitatea în industrie. Noi capacități în circuitul economic ; 18.05 — Limba spaniolă. Lecția 44 (reluare) ; 18 30 — La porțile cunoașterii. Emisiune pentru tineret. „De la coacervat la... Homo Sapiens ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19 30 — Țara se pregătește de alegeri. Știri și reportaje din campania electorală ; 19.45 — Muzică populară românească ; 20.00 — Varietăți pe peliculă ; 20.15 — Telegiob — emisiune de călătorii geografice. Nepal ; 20.30 — „Contrapunct" — emisiune muzicală ; 21.00 — Campionatul european de patinaj artistic. Proba de dans ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.10 — Închiderea emisiunii.

SÎMBĂTĂ : Programul I : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Medicul vă sfătuiește ; 18.05 — Lumea copiilor ; 18.30 — Pentru școlari. Să ne cunoaștem patria „Fîntîna lui Ion Vodă" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Din carnetul raportorului ; 19.40 — Concertul orchestrei de muzică populară a Radioteleviziunii ; 20.00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — Mult e dulce și frumoasă Emisiune de limbă română de Sorin Stati ; 21.20 — Film serial : „Sfîntul" ; 22.10 — Campionatul european de patinaj artistic. Proba de figuri libere femei ; 23.30 TELEJURNALUL DE NOAPTE ; **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05— Parada formațiilor de muzică ușoară ; 20.35 — Desene animate ; 20.50 — Recitalul de simbătă seara ; 21.30 — Bis pe 16 mm... ; 22.15 — Roman foileton : Forsyte Saga (XXI) ; 23.05 — Închiderea emisiunii.

AGRICULTURA PE GLOB

ORIZONTURI

OPINII DIVERSE

PESTICIDELE: TEAMĂ ŞI SPERANŢĂ (II)

Extrase din conferinţa specialistului francez, inginer agronom Henri Siriez

Ceea ce nelinişteşte cel mai mult publicul este riscul care poate rezulta pentru consumator prin absorbirea unor doze mici, prin acumularea în organism a reziduurilor de pesticide depuse pe plantele de uz alimentar. Fără a intra în amănunte, trebuie reamintit că omologarea unui pesticid agricol nou implică, de fiecare dată, o procedură destul de lungă şi numeroase probe toxicologice.

De altfel, trebuie adăugat faptul că se vorbeşte despre produse toxice fără a se pune problema de a şti ce trebuie să se înţeleagă prin toxicitate, începînd de la ce doză un produs este toxic, pentru cine sau pentru care specie animală este el toxic.

Marele principiu al toxicologiei a fost anunţat încă în secolul al XVI-lea de celebrul medic şi alchimist Paracelsus, în această formulare care ar trebui păstrată mereu treaz în conştiinţă: **„Numai doza face otrava".** Afirmaţia este adevărată atît pentru produsele numite chimice, cît şi pentru cele pretinse naturale, care nu sînt, nici ele, altceva decît produse chimice. Aceasta înseamnă că, în doze diferite, acelaşi produs poate fi o otravă puternică sau un medicament. Iată de ce e bine să ştim despre ce este vorba atunci cînd acuzăm reziduurile de pesticide de a fi toxice.

Vă amintiţi, fără îndoială, de răsunetul pe care l-a avut, în urmă cu cîţiva ani, publicarea lucrării intitulate: **„Primăvara tăcută"** a autoarei americane Rachel Carson. Această carte, un adevărat rechizitoriu împotriva pesticidelor, a dat loc (în Franţa n.r.) unei zgomotoase campanii de presă. Încă de la apariţia ei, în 1962, ea a provocat, în Statele Unite, atîtea frămîntări, încît preşedintele Kennedy a hotărît crearea unei comisii de anchetă din care să facă parte cele mai înalte autorităţi ştiinţifice. Aceeaşi anchetă a fost reluată şi desfăşurată minutios de parlamentul american. Ea a avut ca rezultat un lung raport extrem de sever faţă de lucrarea Rachelei Carson, dar presa care scrisese atîta despre „Primăvara tăcută" a ignorat acest raport şi nu a suflat un cuvînt despre el.

Iată ce se putea citi în raportul comisiei parlamentare americane:

„Rachel Carson nu a ţinut seama de faptul că efectele unui produs chimic sînt proporţionale cu dozele utilizate şi că, chiar pentru produsele cele mai toxice, nici un efect toxic detectabil nu apare dedesubtul unui anumit prag (...) Comisia a fost informată de către Asociaţia Medicală Americană că, pentru a susţine teza potrivit căreia pesticidele chimice au efecte vătămătoare cronice asupra fiinţelor omeneşti, autoarea, în mod sistematic, a tras concluzii eronate, pornind de la fapte care nu au nici o legătură între ele".

Se poate citi, în acelaşi raport, că D.D.T.-ul, acuzat atît de des de a fi cancerigen, poate avea efecte vindecătoare în cancerul animalelor.

N.R. „Agricultura socialistă" s-a ocupat de această carte în numerele 28 şi 29 din anul 1966, subliniind exagerările autoarei şi exprimîndu-şi credinţa că previziunile ei nu se vor împlini.

Este cazul să evocăm şi o altă critică frecvent formulată împotriva pesticidelor agricole: utilizarea lor repetată ar face să crească rezistenţa insectelor, ceea ce ar constrînge pe agricultori să mărească neîncetat dozele folosite. Astfel, extinderea tratamentelor ar face ca acestea să devină tot mai periculoase, iar insectele să se înmulţească tot mai mult!

Este evident că nu pot fi sporite din an în an dozele de pesticide care, pentru un scop dat, au fost omologate la o doză bine determinată. Pe de altă parte, fenomenele rezistenţei, care sînt departe de a fi generalizate, nu trebuie nici minimalizate, nici dramatizate. Ele se manifestă mai cu seamă la anumite insecte, cum sînt dipterele, care prezintă în cursul unui an o succesiune rapidă de generaţii. În practică, aceste fenomene nu au ridicat piedici de netrecut nici luptei împotriva dăunătorilor, nici campaniilor desfăşurate împotriva anumitor insecte de către Organizaţia Mondială a Sănătăţii. Oricum, dificultăţile în acest domeniu trebuie rezolvate nu prin mărirea dozelor unui anumit produs devenit ineficace, ci recurgînd la un alt produs cu aceeaşi putere insecticidă.

De altfel, fenomenele de rezistenţă pot fi evitate sau atenuate practicînd, în cursul tratamentelor, alternarea unor insecticide de tipuri diferite. Mai există şi alte metode, a căror expunere nu-şi are locul aici.

Aş vrea, totodată, să subliniez o contradicţie care nu pare să-i stingherească pe detractorii pesticidelor agricole. În timp ce unii pretind că, cu cît se folosesc mai mult insecticidele, cu atît devin insectele mai rezistente şi se înmulţesc mai repede, alţii afirmă, cu aceeaşi convingere, că utilizarea pesticidelor duce la o sterilitate a cîmpiilor. Iată cum afirmaţiile cele mai gratuite şi cele mai contradictorii sînt făcute cu aceeaşi convingere.

Pesticidele agricole, pretind unii, distrug fauna sălbatică, şi cu deosebire păsările. Liga pentru protecţia păsărilor susţine, fără cea mai mică dovadă, că numărul păsărilor scade într-un chip „înspăimîntător". Or, de un secol încoace, cu mult înainte de apariţia pesticidelor agricole, ni se spune acelaşi lucru. Iată un exemplu. La 17 aprilie 1843, ministrul justiţiei declara în faţa Senatului: **„În anumite ţinuturi, păsările au dispărut aproape cu desăvîrşire".**

Nimic nou, prin urmare. Întrebarea care se pune însă, este: dacă păsările au început să dispară de-acum un secol, cum de n-au dispărut pînă astăzi?

În realitate, agricultorii, pomicultorii şi viticultorii nu s-au plîns niciodată mai mult decît în ultimii cîţiva ani de pagubele provocate de diferite specii de păsări, despre care nimeni nu afirmă că se împuţinează. Este oare cazul să credem că pesticidele iartă numai acele specii care provoacă pagube, adică tocmai pe acelea care vin cel mai des în contact cu produsele agricole supuse tratamentelor chimice?

În orice caz, automobilele se pare că ucid, în Franţa, două milioane de păsări mici în fiecare an. Oricum, iată şi nişte victime care nu au nimic de-a face cu pesticidele agricole!

Aş vrea să sper că problemele pe care le-am evocat vor constitui pentru dumneavoastră teme utile de reflecţie şi vă vor întări convingerea că agricultura de astăzi nu poate să se lipsească de anumite tehnici utile şi necesare din care nu trebuie să facem o sperietoare.

Unul din obiectivele activităţii pedagogice, în R. D. Germană, este acela al cultivării gustului pentru muncă, al familiarizării tinerei generaţii cu sarcinile principale ale industriei şi agriculturii

Îmbrăcăminte pentru oi

În Australia pier anual, din cauza frigului, în prima lună după tuns, cca 1 milion de oi. La Laboratorul de cercetări zootehnice „Ross", de lîngă Sidney, au fost experimentate apărători din masă plastică, fixate cu şireturi de bumbac pe trupurile oilor.

Ulterior, apărătorile, fiecare costînd 10 cenţi, au început să fie confecţionate din peliculă de polietilenă groasă de 0,002 ţoli. După circa două săptămîni, cînd se uzează, apărătorile cad de la sine de pe trupurile oilor. Ele au avantajul de a crea animalelor condiţii echivalente cu ridicarea temperaturii aerului pînă la 9° C.

Zahăr din petrol

Cercetătorii japonezi au reuşit să pună la punct un procedeu de fabricare a zahărului din petrol. În prezent, un kilogram de zahăr din petrol costă de 20 de ori mai mult decît 1 kg de zahăr din sfeclă. Cercetările ce se vor întreprinde în continuare pentru perfecţionarea procedeului vor avea ca obiectiv scăderea considerabilă a preţului zahărului din petrol.

Cartofii iradiaţi rămîn proaspeţi

Consumatorii din Republica Federală a Germaniei vor mînca pentru prima oară în iarna aceasta „cartofi dezgerminaţi radioactiv". Această experienţă va fi făcută de profesorul dr. Diehl, de la Institutul federal de cercetări în domeniul tehnologiei iradiaţiilor din Karlsruhe. După un cod secret, au fost împărţiţi la circa o sută de locuitori din Karlsruhe saci cu cartofi iradiaţi şi neiradiaţi. Datorită acestui sistem se speră obţinerea unui rezultat obiectiv şi lipsit de prejudecăţi cu privire la noua metodă de conservare.

Încercările de pînă acum au dovedit că iradierea radioactivă a cartofilor nu prejudiciază calitatea şi gustul acestora. Numai germinarea tuberculilor este împiedicată, astfel încît ei nici nu se zbîrcesc şi nu se înmoaie atît de repede ca cei neiradiaţi, ci rămîn proaspeţi. Se semnalează că în Republica Federală a Germaniei vînzarea alimentelor iradiate nu este încă admisă.

Hrăniţi găinile cu magneziu!

A fost o dată o găină pestriţă — spune basmul — care făcea ouă atît de tari, că nici moşul, nici baba nu le puteau sparge...

Se ştie că la creşcătoriile de păsări pierderile din cauza ouălor sparte sînt foarte mari. Fermierii din statul Minnesota (S.U.A.) suportă o pierdere anuală de o jumătate de milion de dolari, din această cauză. Institutul de cercetări agricole din acest stat recomandă ca hrana găinilor să conţină neapărat magneziu. Specialiştii au constatat că magneziul e cel care face coaja de ou să fie tare.

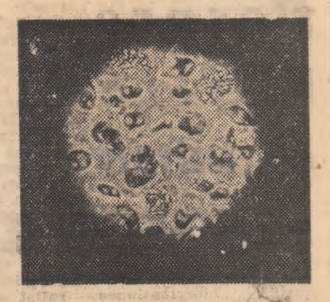

Microfotografie a cromozomilor de grîu, realizată în laboratoarele Centrului de cercetări de la Riso, al Departamentului danez al agriculturii

NOTE DE CĂLĂTORIE DIN R. P. BULGARIA

SECVENŢE

Privit de sus, de pe una din înălţimile ce-l înconjoară ca nişte adevărate ziduri naturale, Velico-Tîrnovo face impresia unui original şi uriaş amfiteatru. Clădirile sale, rînduite în terase săpate în pereţii defileului, pe care apele Yantrei l-au modelat în decurs de milenii, se caţără pînă în apropiere de coama muntelui. E o priveliştе de un farmec deosebit, căreia anotimpurile îi adaugă, sporindu-i frumuseţea, bogăţia culorilor lor.

Nu întîmplător multe drumuri duc la Velico-Tîrnovo. Oraşul acesta, vechi de secole şi atît de îndrăgit de pictori şi poeţi, exercită o puternică atracţie asupra călătorilor care vizitează R. P. Bulgaria. Fostă reşedinţă domnească, localitatea îşi sporeşte atracţia şi prin monumentele sale. În imediata apropiere, pe colina Ţarevеţ, se află cetatea care, cu secole în urmă, a constituit reşedinţa ţarilor Petru şi Asan. Lucrări de renovare încep să dea, pe măsură ce avansează, conturul vechii cetăţi. Reînvie, prin munca meşterilor şi arheologilor, ziduri năruite de vreme, turnuri şi inscripţii ce amintesc de glorioasa şi zbuciumata istorie a acestor locuri.

Replica modernă la aceste vechi ctitorii o constituie clădirile cu siluete zvelte şi elegante ce alcătuiesc noul cartier al oraşului. Imagine a noului, pe care, ca şi în alte zone ale ţării, am întîlnit-o şi în aceste părţi. Pentru că Velico-Tîrnovo este nu numai un frumos şi instructiv centru turistic, ci şi reşedinţa unui judeţ cu o economie înfloritoare în care agricultura îndeosebi înscrie succese lăudabile.

Policraişte... Comună întinsă, în care de la primii paşi remarci prezenţa unor gospodari pricepuţi: străzi frumoase, străjuite de multe case noi, o parte din ele cu etaj, avînd aspectul unor vile cochete. Impresionează plăcut şi clădirile destinate instituţiilor cu caracter social-cultural. Elegante, spaţioase, cele mai multe din ele vădesc grija de a se răspunde şi pe aceste planuri preocupărilor multiple ale satului.

Gazdele — Stoian Stoianov, secretarul comitetului comunal de partid, şi Marin Popov, vicepreşedinte al cooperativei agricole — sînt bucuroase să ne înfăţişeze cît mai pe larg realizările comunei lor. Ne vorbesc cu însufleţire despre străduinţa cooperatorilor de a gospodări cît mai bine cele 5 400 de hectare ale cooperativei.

— Am acordat multă atenţie irigaţiilor, subliniază tovarăşul Popov. Avem în comuna noastră o oarecare tradiţie în această privinţă. Şi n-am fi fost buni gospodari dacă n-o foloseam, dacă, în condiţiile cooperativei, nu valorificam pe deplin toate posibilităţile existente. Fiecare sursă de apă a fost folosită şi, iată, trei pătrimi din suprafaţă este de acum irigată. Că am procedat bine ne-a dovedit-o experienţa din anul trecut, cînd am avut de înfruntat o perioadă extrem de secetoasă.

Într-adevăr, irigaţiile — corelate cu mecanizarea şi îngrăşămintele — au avut un rol important în obţinerea unor producţii de 3 250 kg de grîu şi aproape 7 000 kg de porumb la hectar. Culturile de legume, cele de floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr au dat şi ele rod bun, aducîndu-şi contribuţia la venitul de peste 6 000 000 de leva pe care sectorul producţiei vegetale l-a înscris — în anul 1968 — în bugetul cooperativei. Tradiţia de care vorbea tovarăşul Popov — valorificată la potenţele agriculturii socialiste — se dovedeşte astfel o pîrghie importantă în ridicarea la nivel înalt a producţiilor agricole.

De altfel, despre priceperea cu care cooperatorii din Policraişte ştiu să îmbine tradiţia cu simţul gospodăresc am avut prilejul să ne dăm seama şi vizitînd sectorul zootehnic al cooperativei. Fermele de animale se află amplasate în mai multe locuri. Într-o parte a comunei se găsesc grajdurile cu cele 650 de vaci, în alta — îngrăşătoria de porci, care livrează pe sezon circa 6 000 de animale. Sectorul avicol ocupă cel mai întins spaţiu. Poate şi pentru faptul că numărul „pensionarilor" săi e cel mai mare: 150 000 de curci.

— De ce v-aţi oprit tocmai la creşterea curcilor?

— Din două motive,' ne-au explicat gazdele. Întîi pentru că la noi există o îndelungată experienţă în această direcţie. Mulţi gospodari au crescut astfel de păsări şi înainte de cooperativizare. Şi în al doilea rînd, pentru că — aşa cum ne-a arătat practica — dintre toate păsările, curcile sînt cele mai economicoase. De la o anumită vîrstă au pretenţii mai mici şi cresc repede. Noi livrăm curcile la 5 kg bucata şi încasăm bani buni.

„Bani buni" înseamnă în jurul a 1 milion de leva pe an. Motiv pentru care cooperatorii din Policraişte se gîndesc ca, în perspectivă, să dezvolte creşterea curcilor pînă la un rulaj de circa 500 000 de păsări pe an.

Inginerul-şef al cooperativei agricole din Djuliunita, tovarăşul Enin Ened, se dovedeşte a fi — după cum ne dăm seama din discuţie — nu numai un bun agronom, ci şi un veritabil economist şi, am putea spune, sociolog. Analizează fiecare din datele cu care ilustrează progresul cooperativei nu numai ca efect al măsurilor aplicate, ci şi prin prisma eficienţei economice şi a implicaţiilor pe plan social şi psihologic. Discutăm despre ceea ce dînsul numeşte „coordonate complementare", înţelegînd prin aceasta acei factori meniţi să stimuleze interesul larg al tuturor cooperatorilor pentru bunul mers al treburilor obşteşti: răspunderea şi cointeresarea.

Concret vorbind, cerinţele acestea îmbracă în cooperativa agricolă din Djuliunita aspectul unor măsuri precise, dezbătute şi aprobate de adunarea generală a cooperatorilor. Fiecare brigadă îşi primeşte planul de producţie exprimat nu numai în indicatori cantitativi, ci şi valorici. Aceasta implică, pentru membrii brigăzilor, o răspundere sporită faţă de calitatea produselor. Pentru că brigăzile răspund de soarta producţiei începînd de la pregătirea terenului şi semănat şi pînă la recoltare şi livrare, inclusiv operaţiile privind sortarea şi ambalarea.

Brigăzile şi, în cadrul lor, cooperatorii care-şi depăşesc planul primesc o retribuire suplimentară de pînă la 30 la sută din valoarea depăşirii obţinute. Se înţelege că, în aceste condiţii, fiecare brigadă şi fiecare cooperator sînt direct interesaţi să asigure obţinerea şi livrarea de produse în cantităţile şi de calitatea cerute, sortate şi ambalate cu grijă, spre a obţine preţuri cît mai stimulative.

Dar în caz de nerealizare a planului? În astfel de situaţii, cooperatorii îşi primesc retribuţia proporţional cu munca depusă fără să beneficieze, bineînţeles, de retribuţie suplimentară. În schimb, cadrelor din conducerea cooperativei şi brigadierilor li se reduc veniturile cu pînă la 10 la sută. Cooperatorii consideră că cei din conducerea unităţii sînt primii chemaţi să vegheze la realizarea sarcinilor de plan. Iar atunci cînd n-o fac cu suficientă grijă, ei trebuie să fie cei dintîi care să suporte consecinţele.

Măsuri, gînduri, preocupări... Toate se înscriu în efortul susţinut pe care-l fac cooperatorii din Djuliunita de a menţine mereu cooperativa lor în rîndul unităţilor fruntaşe din judeţ şi chiar din ţară.

Valeriu BUDURU

Excavator cu dublu rotor, destinat săpării de canale, produs al Uzinei constructoare de maşini pentru irigaţii din Briansk (U.R.S.S.)

OAMENI, LOCURI, FAPTE ■ OAMENI, LOCURI, FAPTE

Pe urmele legendarului Inca Tupac

de Thor HEYERDAHL *)

explorator norvegian

La 19 noiembrie 1567, din portul peruvian Callao (pe coasta apuseană a Americii de Sud) a pornit, pe două caravele, expediţia lui Alvaro Mendana, trimis de regele Spaniei, Filip al II-lea, să caute în Oceanul Pacific **„anumite"** insule şi să creştineze pe locuitorii lor. Pe caravela „Amiral" se afla navigatorul Sarmiento de Gamboa, cel care îl convinsese pe regele Filip să riste trimiterea de corăbii şi oameni care să caute insule necunoscute pentru europeni.

Dovadă a existenţei acestora o constituiau legendele incaşilor.

...Eroul majorităţii legendelor „marine" ale incaşilor era conducătorul Tupac Inca. Sarmiento a cules o mulţime de amănunte din povestirile incaşilor despre vestitul Inca. Iată cîteva dintre ele.

....El (Inca) **a luptat pe uscat şi pe mare, pe plute din lemn de balsa, din Tumbesa pînă la Huanapi, Humoc, Manta, Turuca şi Quisina. Continuînd să meargă înainte, Inca a ocupat zona Manta, insulele Puna şi Tumbes. Pe vremea aceea au venit la Tumbes din apus negustori pe plute cu pînze".** După cît se pare aceşti negustori au povestit despre unele insule locuite care se află la mare depărtare. **„Tupac Inca a ordonat să se construiască plute mari din lemn uşor pe care a încărcat peste 20 000 de oameni aleşi... Tupac Inca a navigat pînă cînd a descoperit insulele Avachumba şi Ninachumba...".**

Sarmiento a continuat să cerceteze. În afară de legendele incaşilor, el a aflat de la spaniolul Betansos, care vizitase ţara incaşilor cu mult înaintea lui Sarmiento, o istorie confirmînd că, întregul popor viracocha a plecat cîndva cu plutele pe ocean şi a dispărut fără urmă.

În sfîrşit, în apropiere de Callao, spaniolii au auzit o legendă potrivit căreia navigatorii indieni, pornind pe plutele lor din Arica şi Ica s-au dus spre apus, în Oceanul Pacific, şi după mai mult de două luni au ajuns la insula Coatu, plină de păsări şi nelocuită. Lăsînd Coatu la stînga şi continuînd drumul, se ajungea la o altă insulă izolată denumită Quin. Iar la 10 zile de drum spre apus de Quin se află insula locuită Acabana...

Această legendă este probabil cea mai precisă descriere antică, în care se arată cum din Peru se poate ajunge cu pluta la Insula Paştelui (Quin) şi naviga mai departe spre Mangarava... Într-adevăr, navigaţia cu pluta, pe un alizeu prielnic, de-a lungul părţii exterioare a curentului peruvian pînă la insuliţa nelocuită Sala-y-Gomez, deasupra căreia se văd de departe nori de păsări, durează circa trei luni. Cînd ajungi pe această insulă, ai impresia că din apă răsar numai trei munţi; restul uscatului nu se vede din cauza valurilor care se ridică mai sus de bordul plutei.

Astfel, în sudul Perului, indienii ştiau precis direcţia şi distanţa la care se află Insula Paştelui, cunoşteau singurul punct de reper pe această cale. Mai mult chiar, toate acestea erau cunoscute de indienii care locuiau la mii de mile de Arica şi Callao. Aşa se explică de ce Sarmiento a pierdut şi ultimele îndoieli în ce priveşte veridicitatea legendelor şi i-a declarat lui Filip al II-lea că poate stabili poziţia insulelor situate la aproximativ 600 leghe de Peru. (600 de leghe, care nu reprezintă mai mult de 2 000 de mile marine, era tocmai distanţa pînă la Insula Paştelui...).

Aşadar, în noiembrie 1567, expediţia lui Alvaro Mendana, cu Sarmiento de Gamboa la bordul uneia din cele două caravele, a pornit în căutarea acestor insule.

De ce totuşi această expediţie nu a descoperit Insula Paştelui? Din rapoartele lui Catoira, cronicarul oficial al expediţiei, ale lui Mendana şi din însemnările lui Sarmiento, reiese că atunci cînd caravelele spaniole au ajuns la latitudinea de 15°45', au părăsit brusc drumul drept spre Insula Paştelui şi au pornit-o spre apus... Şi din întreaga conducere a expediţiei, doar Sarmiento a protestat împotriva acestei manevre necunoscute. El scrie în raport că **„s-a adresat ferm generalului** (Mendana) **în legătură cu această schimbare a itinerarului şi i-a declarat în faţa tuturor că nu este de acord, că trebuie să se revină pe calea iniţial stabilită, altminteri el nu va reuşi să facă descoperirile şi se va abate din drum".** Dar caravelele înaintau cu încăpăţînare spre vest, în loc să urmeze calea lui Sarmiento spre Insula Paştelui... Nu se ştie ce l-a determinat pe Mendana să pornească pe acest drum. S-au păstrat doar însemnările lui Callego, timonierul expediţiei: **„Am mers de-a lungul acestei latitudini, deoarece senior Preşedinte a spus că la 15° latitudine sudică, la 600 leghe de Peru, se află o mulţime de insule bogate...".**

Caravelele, în loc să caute insula izolată a Paştelui au pornit acum prin mulţimea de insule Touamotou. Aici s-a întîmplat cea mai enigmatică parte din toată povestea: cînd să intre în arhipelag, la o foarte mică distanţă de insulele Pucapuca şi Raroya, Mendana s-a întors din nou şi a pornit în direcţia nord-vest; ambele corăbii au trecut prin „poarta" dintre insulele Marchize şi Touamotou. Abia după trei săptămîni, caravela „Amiral" a observat insula Nucufetau din arhipelagul Ellice, iar în a 18-a zi de navigaţie, expediţia a aruncat ancora la primul uscat. Astfel au fost descoperite insulele Solomon...

Şi totuşi, ultima schimbare de direcţie, datorită căreia caravelele lui Mendana „au sărit" insulele Marchize şi Touamotou, s-a dovedit foarte importantă pentru navigaţia mai departe în această zonă... Pe drumul de înapoiere spre Peru, care a durat 400 de zile, vînturile şi curenţii, care veneau în Polinezia de la est spre vest, au forţat expediţia să se întoarcă înapoi. Faptul că nu au găsit aur şi pietre preţioase în insule, drumul extrem de dificil şi de lung îndărăt către Peru, toate acestea au contribuit ca nimeni să nu acorde atenţie descoperirilor făcute de Mendana.

26 de ani mai tîrziu s-a organizat o nouă expediţie spaniolă în Polinezia, cu care prilej Alvaro Mendana, pornind din acelaşi port Callao, a descoperit insulele Marchize şi insula Santa-Cruz...

...Nu cunoaştem motivele care l-au determinat pe Mendana să-şi schimbe de două ori itinerariul stabilit iniţial pe baza legendelor incaşilor, itinerar care ducea probabil la Insula Paştelui. Dar poate că aceste modificări se bazau şi ele pe unele vechi tradiţii incaşe, pe care nu le cunoştea Sarmiento, ci numai Mendana şi timonierul lui. Poate că legendarul Inca Tupac a vizitat nu numai Insula Paştelui, dar şi arhipelagul Solomon.

*) *Autorul interesantelor cărţi „Kon Tiki" şi „Aku-Aku", traduse şi în limba română.*

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Clauşi (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii de presă din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000